

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปาร่วมกับ
การสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

สมใจ พรหมแก้ว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับ
การสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

สมใจ พรหมแก้ว

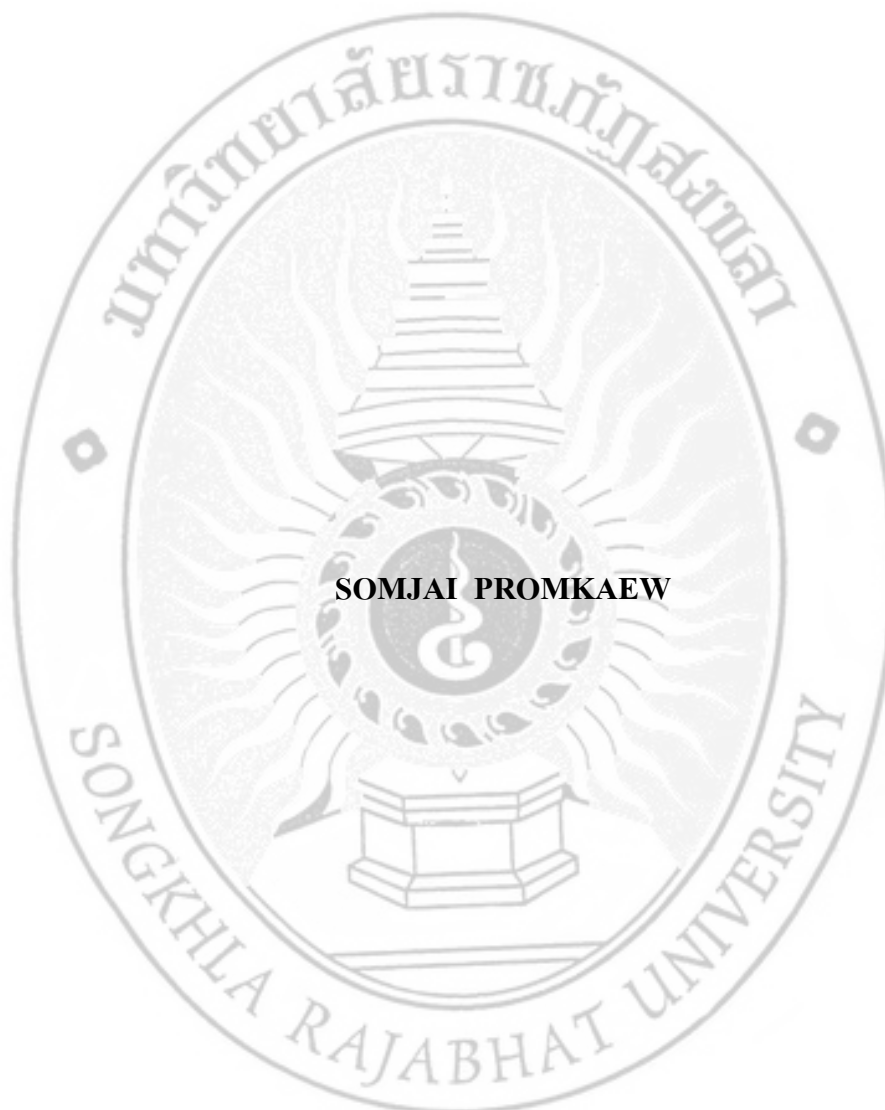
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

**DEVELOPING READING AIOUD SKILLS IN GRADE 1 LEARNERS
USING CIPPA WITH DRILLING - SPELLING TECHNIQUE**

SOMJAI PROMKAEW

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
OF GRADUATE SCHOOL SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY**

2014

COPYRIGHTED FOR SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซีปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
THE READING ALOUD SKILL DEVELOPMENT OF PRATHOMSUKSA 1
BY USING CIPPA WITH DRILLING-SPELLING TECHNIQUE

ผู้วิจัย นางสมใจ พรหมแก้ว

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ดร.ปรีดา เบ็ญการ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ดร.สถิตย์ ประสิทธิ์การณ)

..... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

(ดร.จุไรศิริ ชูรัักษ์)

..... กรรมการและเลขานุการหลักสูตร

(ดร.มนตรี เคนดวง)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง)

..... กรรมการจากบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศรุตพงษ์ ภูวรัวรานนท์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองวิทยานิพนธ์แล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่าน สะกดคำแจกลูก
ผู้วิจัย	นางสมใจ พรหมแก้ว ปีการศึกษา 2557
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ดร.ปรีดา เบ็ญการ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.สถิตย์ ประสิทธิ์ภรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกกับเกณฑ์ร้อยละ 84 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุงเขต 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 43 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก จำนวน 12 แผนมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมระหว่าง 4.75–4.92 2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย 0.39–0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.23–0.68 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก มีค่าความเที่ยงตรง 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกนักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

Thesis Title	Developing Reading Aloud Skills in Grade 1 Learners Using CIPPA with Drilling-Spelling Technique	
Researcher	Mrs. Somjai Promkaew	Academic year: 2014
Degree	Master of Education Program in Curriculum and Instruction	
Advisors	1. Dr. Preeda Benkan 2. Dr. Sathit Prasitthakorn	

Abstract

The present study was aimed to 1) compare grade 1 learners' reading aloud ability before and after learning through CIPPA with drilling-spelling technique 2) compare grade 1 learners' reading aloud ability before and after learning through CIPPA with drilling-spelling technique against the 84 % criterion; and 3) survey the learners' satisfaction with learning through CIPPA with drilling-spelling technique. Samples consisted of 43 grade 1 learners selected by a random drawing from the population of grade 1 learners studying at Anuban Phatthalung School, under the administration of Phatthalung Primary Educational Service Area Office 1. This experimental study employed 3 data collection instruments: 1) Twelve learning activity plans for teaching Thai language through CIPPA with drilling-spelling technique The plan had appropriate score between 4.75-4.92 2) A test of reading aloud ability consisted of 30 test items; the difficulty index 0.39-0.80, discrimination 0.23-0.68 3) A questionnaire asking the learners' satisfaction with learning through CIPPA with drilling-spelling technique. Content validity score 1.00 Data analysis was conducted using t-test to identify means, and standard deviation.

The following was found.

1. Grade 1 learners' reading ability after learning through CIPPA with drilling-spelling technique was significantly higher than that before the experiment, at 0.1.
2. Grade 1 learners' reading aloud ability after learning through CIPPA with drilling-spelling technique was significantly higher than the 84 % criterion, at 0.1.
3. The learners' satisfaction with learning through CIPPA with drilling-spelling technique was at a very good level; the means of the overall satisfaction.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.สติตย์ ประสิทธิ์ถาวรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้สละเวลาคอยให้คำปรึกษาตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่จนทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และขอกราบขอบพระคุณ ดร.จุไรศิริ ชูรักษา ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ดร.มนตรี เต็นดวง เลขานุการหลักสูตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.ศรุตพิงศ์ ภูวัชรวรานนท์ กรรมการจากบัณฑิตวิทยาลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัย จันทร์พริ้ม อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่คอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจตลอดระยะเวลาของการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วิภาพรรณ นาคอุทิศ อาจารย์จنگล บัวแก้ว อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา นางอรวรรณ จันทร์พริ้ม นางจำรัส เชื่อมใจ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นางเอี่ยม มารดา นางสาวสุดา พี่สาว คอบคำรจกริชาวัชร พูลยิม น้องชาย นายพิน พรหมแก้ว สามิ ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน ขอขอบใจ นางสาววิมลดา-นายอังคานนท์ อักษรพันธ์ บุตรทั้งสองที่คอยช่วยเหลืออำนวยความสะดวก นางพรรณเพ็ญ โสมณะ น้องสาวที่คอยให้กำลังใจตลอดเวลาการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นายชาติ เอียดสกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพัทลุง นายสมใจ มากคง นายสมปอง สงนุ้ย นายบุญชอบ ช่วยนุ้ม นางอรพินท์ ช่วยเนียม รองผู้อำนวยการโรงเรียนตลอดจนเพื่อนร่วมงานที่คอยให้การส่งเสริมสนับสนุน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้จนประสบความสำเร็จ

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบอุทิศให้กับ นายไข่ พูลยิม บิดาผู้ล่วงลับ ครูอาจารย์ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้คงจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษามากก็น้อย

สมใจพรหมแก้ว

พฤษภาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	11
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลพัทลุง พุทธศักราช 2552 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ปรับปรุงครั้งที่ 3 พ.ศ.2556)	23
การจัดกิจกรรมการสอน โดยใช้รูปแบบชิปปา	27
การสอนโดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	33
การอ่าน	36
การอ่านสะกดคำและการแจกลูกคำ.....	61
ความพึงพอใจ	73
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	78

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	82
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	82
แบบแผนการวิจัย.....	82
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	83
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	83
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	98
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	100
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	105
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	105
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อน การจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก.....	106
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับ การสอนอ่านสะกดคำแจกลูกกับเกณฑ์.....	107
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก.....	108

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	110
สรุปผลการวิจัย	110
อภิปรายผล	111
ข้อเสนอแนะ	113
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	123
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	124
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	126
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	128
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	173
ประวัติผู้วิจัย.....	217

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 สารที่ 1 การอ่าน	18
2 สารที่ 2 การเขียน	19
3 สารที่ 3 การฟัง การดู และการพูด	20
4 สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย	21
5 สารที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม	22
6 การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	
สารที่ 1 การอ่าน	25
7 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	26
8 การสะกดคำแจกลูก	64
9 รูปแบบการทดลอง The One – Group Pretest – Posttest Designs.....	82
10 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	85
11 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	91
12 วิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ	93
13 ข้อคำถามแบบสอบถามความพึงพอใจ	96
14 การดำเนินการทดลอง	99
15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและหลังเรียน	
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอน	
อ่านสะกดคำแจกลูก (n = 43)	106
16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียน	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำ	
แจกลูก หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 84.00	107
17 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียน	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกด	
คำแจกลูก (n=43)	108
18 แสดงค่าเฉลี่ยในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3	
(สระอ้อ)โดยผู้เชี่ยวชาญ	174

สารบัญตาราง (ต่อ)

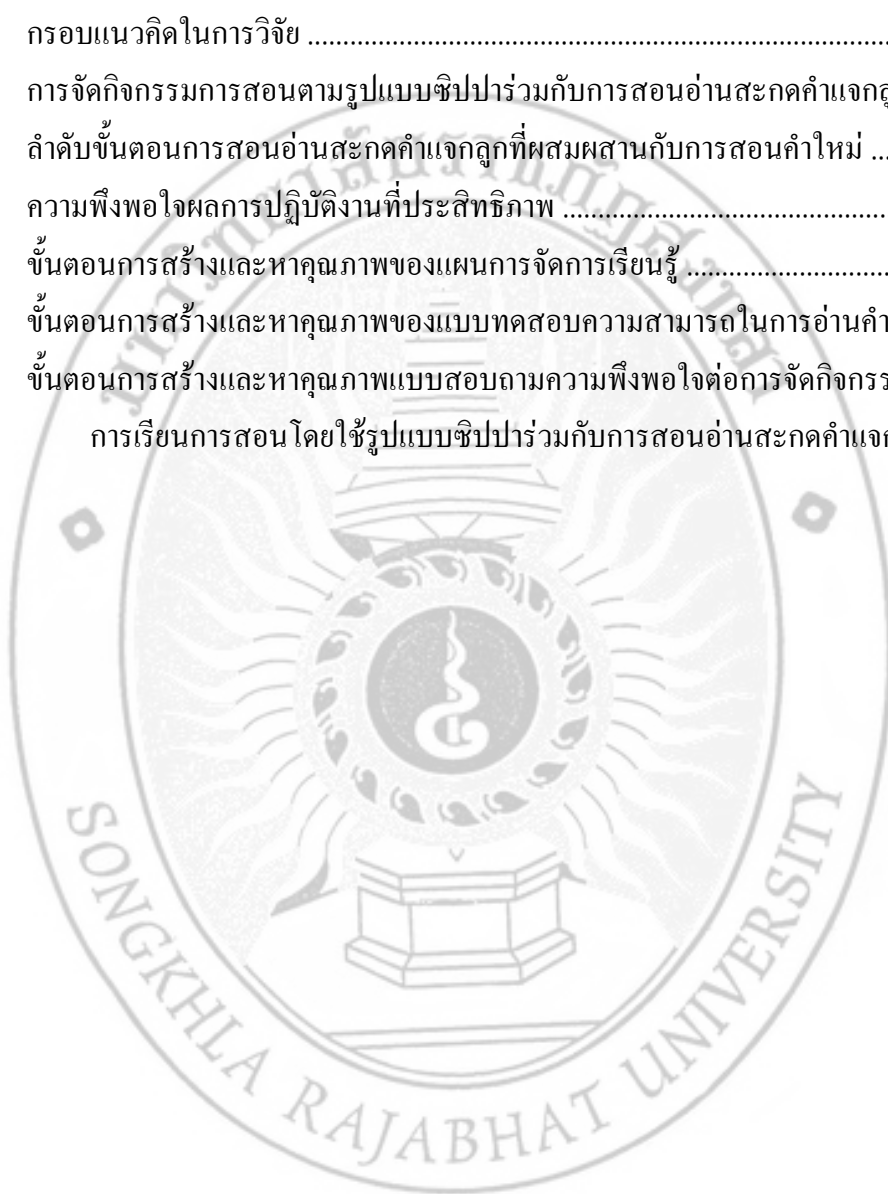
ตาราง	หน้า
19 แสดงค่าเฉลี่ยในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 (สระเอา) โดยผู้เชี่ยวชาญ	177
20 แสดงค่าเฉลี่ยในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 (สระเอะ) โดยผู้เชี่ยวชาญ	180
21 แสดงค่าเฉลี่ยในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10-12 (สระเอะ) โดยผู้เชี่ยวชาญ	183
22 คะแนนเฉลี่ยการพิจารณาด้านความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก โดยผู้เชี่ยวชาญ	186
23 สรุปผลการพิจารณารายด้านความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก โดยผู้เชี่ยวชาญ	189
24 การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาใน ด้านความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ	190
25 การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกด คำแจกลูก	193
26 แสดงคะแนนความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่าน สะกดคำแจกลูก	196
27 เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและ หลังเรียน(สระอำ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	203

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28	เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและ หลังเรียน (สระเอา) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก 205
29	เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและ หลังเรียน(สระเอะ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก 205
30	เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและ หลังเรียน(สระเอะ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก 209
31	เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและ หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับ การสอนอ่านสะกดคำแจกลูก 211
32	แสดงการคำนวณความสอดคล้องระหว่างความถูกต้องเหมาะสมและ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อ การจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่าน สะกดคำแจกลูก โดยผู้เชี่ยวชาญ 214
33	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก 215
34	รายงานผลการทดสอบหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง (สาระการอ่าน) 216

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 การจัดกิจกรรมการสอนตามรูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	35
3 ลำดับขั้นตอนการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกที่ผสมผสานกับการสอนคำใหม่	67
4 ความพึงพอใจผลการปฏิบัติงานที่ประสิทธิภาพ	74
5 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	90
6 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ	95
7 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	97

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติชาวไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องทุกโอกาสภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะนอกจากเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติแล้วยังเป็นวัฒนธรรมที่แสดงค่านิยมธรรมเนียมประเพณีความเชื่อและความศรัทธาของชาวไทย (กรมวิชาการ, 2546: 129) ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจงานนอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4-5) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขโดยมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้มีเป้าหมายและกรอบทิศทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีจิตความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลกมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพและตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพมีความสามารถในการสื่อสารการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาการถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจความรู้สึกรู้สึกและทักษะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองมีความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรมการกำหนดคุณภาพนักเรียนและความสำคัญของการอ่าน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางประกอบด้วย 5 สาระซึ่งสาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 44)

การอ่านมีบทบาทสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้มีทักษะในการอ่านหรือมีความสามารถในการอ่านดีนั้นสามารถสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน (พรทิพย์ ชาตะรัตน์, 2545: 59) การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะการอ่านถือเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าการรับข้อมูลข่าวสารเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทุกกลุ่มวิชาคนจะเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ได้ดีถ้าอ่านหนังสือได้ดี (สำลี รัตสุทธิ, 2553: 10) และยังเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาเพราะจะทำให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วกว้างขวางยิ่งขึ้นการเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในห้องหรือนอกห้องเรียนล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้นกิจกรรมในสถานศึกษาร้อยละ 80-90 ต้องอาศัยการอ่านผู้เรียนจึงสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดีและทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างขวางขึ้น (Unesco, 1972: 32 อ้างถึงใน ไพพรรณ อินทนิล, 2546: 8)

สภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประสบปัญหาหลายอย่าง เนื่องจากนักเรียนยังใหม่ต่อการเรียนในชั้นเรียนประสบการณ์ของนักเรียนมีเพียงการฝึกความพร้อมทางด้านการพูด การฟัง แต่ขาดการฝึกทักษะด้านการอ่านดังที่ สนิท สัตโยภาส (2532: 40) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะภาษาไทยเป็นระบบสัญลักษณ์ที่มีความซับซ้อนที่มีพยัญชนะ 44 ตัว มี 21 เสียงมีสระ 21 รูป 32 เสียงและวรรณยุกต์ 5 เสียง มี 4 รูปนักเรียนต้องอาศัยอวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในการรับรู้ภาษาประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพทั้งหู ตา ปาก ลิ้นและมือ การเรียนภาษาไทยจึงเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พฤษะวัน (2532: 25) นักเรียนต้องนำพยัญชนะสระตัวสะกดหรือวรรณยุกต์มาประสมกันเพื่อการอ่านจึงทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในด้านการอ่านครูต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกย่ำซ้ำทวนอยู่บ่อย ๆ จนเกิดทักษะในการอ่านได้คล่องแคล่วในที่สุดการอ่านคำสระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ มีปัญหากับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นอย่างมากเพราะเป็นคำที่มีสระประสมคือมีรูปสระ 2 รูป เช่น เหา จะประกอบด้วย สระ-า สระ-ะ ในคำเดียวทำให้นักเรียนเกิดความสับสนอ่านคำไม่ถูกต้องต้องใช้เวลาในการฝึกอ่านบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่องเพราะบางคำเมื่อมีตัวสะกดทำให้สระเปลี่ยนรูป เช่น เกะ เมื่อมีตัวสะกดสระ-ะ จะเปลี่ยนรูปเป็น ะ (ไม้ไตคู่) ทำให้การอ่านคำที่ใช้สระประสมเกิดปัญหาคืออ่านไม่ออกอ่านคำผิด (กรณีการ์ พวงเกษม, 2533: 129-133) เช่น เปล่า นักเรียนจะ อ่าน เผล่า

จากรายงานผลการทดสอบวัดผลปลายปีการศึกษา 2554-2555 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุงพบว่าสาระการอ่านนักเรียนมีคะแนนต่ำสุดเมื่อเทียบกับสาระอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยปีการศึกษา 2554 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.85 ปีการศึกษา 2555 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.10 ซึ่งไม่เป็นไปตามเป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 84 (อนุบาลพัทลุง, 2555: 12)

โรงเรียนอนุบาลพัทลุงมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการจัดชั้นเรียนคละนักเรียนเรียนเก่งปานกลางอ่อนอยู่ห้องเดียวกันมีการวัดผลและประเมินผลเหมือนกันมีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนใกล้เคียงกันจากสารสนเทศดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหากนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำอย่างต่อเนื่องย่อมทำให้คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพัฒนาสูงขึ้นผู้วิจัยจึงเลือกพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียง คำสระอำ สระเอา สระเอะ สระเอะ ซึ่งเป็นคำสระประสมที่นักเรียนต้องเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดใน ภาคเรียนที่ 2 ซึ่งแบ่งตามลักษณะของคำคือคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์คำที่มีรูปวรรณยุกต์คำที่มีอักษรนำ คำควบกล้ำ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ผู้วิจัยจึงต้องหาแนวทางพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำดังกล่าวเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำพื้นฐานได้มีความรู้ความเข้าใจสื่อความหมายได้ถูกต้องและสามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนที่เริ่มเรียนจึงควรเริ่มเรียนด้วยการเรียนรู้จักตัวอักษร รู้จักอักขรวิธีการอ่านและ การเขียนซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทางภาษาสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2544: 6) กล่าวว่า การจะสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการอ่านและการเขียนมักจะมีการสะกดคำร่วมอยู่ด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวมีหลาย สาเหตุเช่นการใช้สื่อการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วม ไม่สนอง ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนปัญหาในการอ่านของนักเรียนที่พบ เช่น อ่านซ้ำอ่านไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี อ่านตะกุกตะกัก อ่านข้ามคำ เมื่อนักเรียนขาดความพร้อมด้าน การอ่านย่อมส่งผลให้การเรียนวิชาอื่น ๆ ไม่ดีไปด้วยเพราะวิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ วิชาอื่น ๆ (สนิท สัตโยภาส, 2539: 40)

รูปแบบชิปป่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามที่ ทิศนา ขัมมณี (2555: 282-284) ได้พัฒนาขึ้นและได้กล่าวถึงผลที่ผู้เรียนได้จากการเรียนการสอนแบบชิปป่าว่า ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนสามารถอธิบายและตอบคำถามได้ดีเพราะเป็นกระบวนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทั้งด้านกายสติปัญญา สังคมและอารมณ์ซึ่ง รูปแบบการสอนชิปป่าสามารถใช้ได้ดีกับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และทุกระดับชั้นโดยนำแนวคิด รูปแบบการประสาน 5 แนวคิดทำให้เกิดเป็นแบบแผนขึ้น ได้แก่ 1) แนวคิดการสร้างความรู้ 2) แนวคิด เกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ 4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ และ 5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้ซึ่งวัตถุประสงค์ ของรูปแบบชิปป่า มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงโดยการให้ผู้เรียนสร้าง ความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ

เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบชิปปาประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอน

การสะกดคำแจกลูกเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดมาประสมเสียงกันทำให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทยการสะกดคำและแจกลูกบางครั้งเรียกรวมกันว่า “การแจกลูกสะกดคำ” เพราะในการสอนสะกดคำและแจกลูกจะดำเนินไปด้วยกันอย่างกลมกลืนเพื่อให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน การสะกดคำเป็นการอ่านคำที่มีลักษณะต่าง ๆ เช่น คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์คำที่มีรูปวรรณยุกต์คำอักษรนำ คำควบกล้ำคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรฐานการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกจะสอนจากง่ายไปหายากคือสอนจากแม่ ก คำคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรฐานคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานด้วยคำที่มีลักษณะซับซ้อนเช่น คำอักษรนำ เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 14–23) เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่งและเด็กที่อ่านไม่เก่งก็มักจะเป็นเด็กที่สะกดคำไม่เก่งด้วยเสมอแต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กที่สะกดคำไม่เก่งจะต้องอ่านไม่เก่งไปเสียทั้งหมดการเรียนอ่านกับการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมากจากการศึกษาของนักวิจัยยังพบอีกว่าเด็กจะสะกดคำต่าง ๆ ที่สามารถอ่านออกได้ถูกต้องแม่นยำกว่าคำที่เขาอ่านไม่ออก (วรรณิ โสมประยูร, 2542: 32) วิธีสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพนั้นครูต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกอ่านซ้ำทวนอยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะการฝึกอ่านสะกดคำการฝึกแจกลูกซึ่งจะช่วยให้นักเรียนจำได้และฟังเข้าใจพูดอ่านและเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่ววิธีการที่จะฝึกความสามารถในการอ่านให้นักเรียนจำคำได้ถูกต้องแม่นยำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่บรรลุจุดมุ่งหมายได้นั้นต้องอาศัยเลือกสื่อเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนตั้งใจเรียนและสนใจเรียนมากขึ้น

การใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งนำรูปแบบชิปปามาจัดกิจกรรมร่วมกับการสอนอ่านแบบสะกดคำแจกลูกเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากง่ายไปหายากรู้จากรูปร่างไปหานามธรรม ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ **ขั้นที่ 1** ทบทวนความรู้เดิมด้วยนิทานเพลงปริศนาคำทาย **ขั้นที่ 2** แสวงหาความรู้ใหม่ด้วยการอ่านบัตรภาพอ่านคำ **ขั้นที่ 3** เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมด้วยการอ่านประโยคอ่านสะกดคำแจกลูกจากวงล้อสระ ซึ่งจะตรึงสระแล้วหมุนพยัญชนะในการอ่านคำ **ขั้นที่ 4** การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม โดยการจัดกิจกรรมอ่านสะกดคำแจกลูกด้วยการเล่นเกมจับคู่คำประสมคำอ่าน **ขั้นที่ 5** การสรุปและจัดระเบียบความรู้ด้วยการสร้างคำใหม่สรุปความรู้เป็น Mind Map **ขั้นที่ 6** การฝึกปฏิบัติด้วยการแต่งประโยค **ขั้นที่ 7** ประยุกต์ใช้ความรู้ด้วยการร่วมจัดแสดงผลงานที่ได้จากการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านแบบสะกดคำแจกลูกซึ่งผู้เรียนได้ฝึกการอ่านซ้ำ ๆ จากง่ายไปหายากตามลำดับขั้นตอนการสอนอ่าน จนผู้เรียนมีความรู้ความสามารถความชำนาญเกิดทักษะและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกน่าจะช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ เพราะได้ลงมือปฏิบัติฝึกฝนจริง ๆ และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ครูทราบผลการเรียนของนักเรียนได้อย่างชัดเจน นักเรียนมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมโดยมีครูเป็นผู้ให้การแนะนำกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในบทเรียนศึกษาค้นคว้าจนสามารถค้นพบความรู้ได้ในที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกกับเกณฑ์ร้อยละ 84
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยมีดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 5 ห้อง รวม 221 คน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุงมา 1 ห้อง จาก 5 ห้อง ได้นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 43 คน

2. ขอบเขตตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น

2.1.1 การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

2.2 ตัวแปรตาม

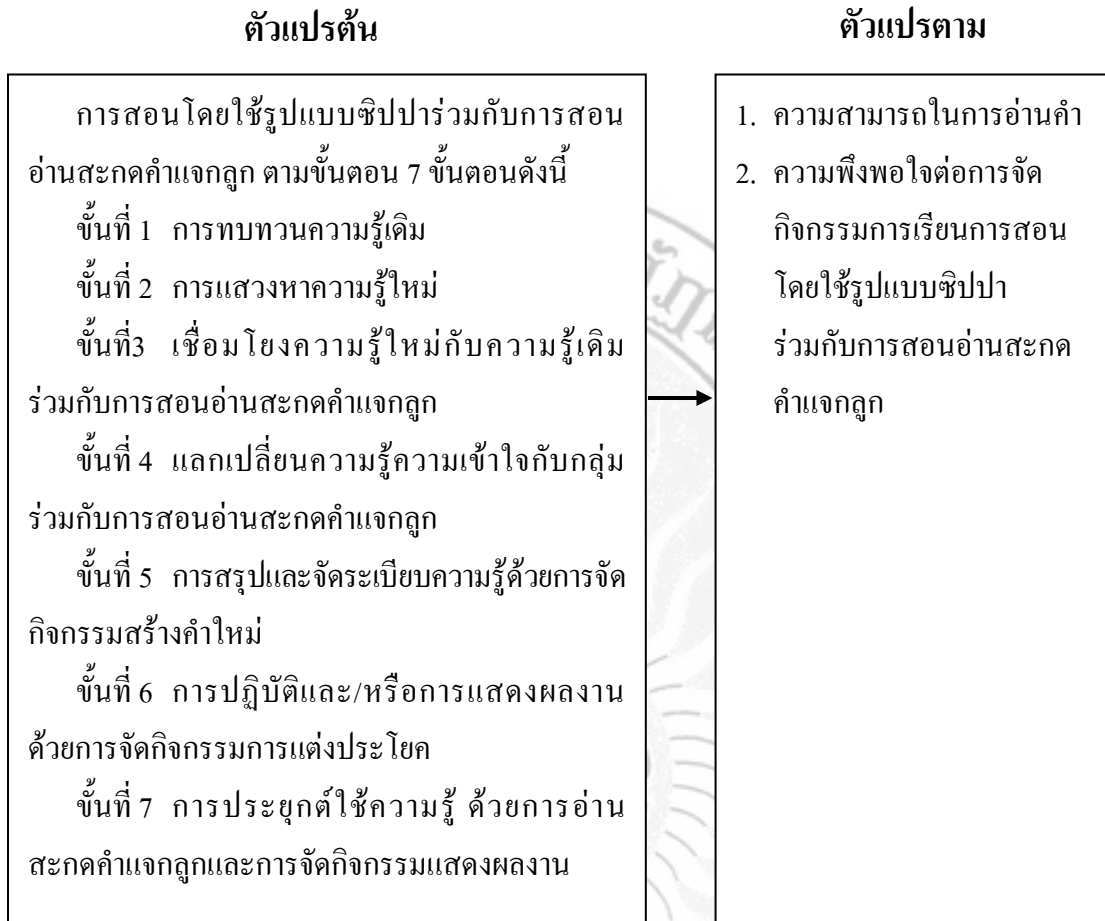
2.2.1 ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาไทย

2.2.2 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

3. ขอบเขตเนื้อหา เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยได้แก่หน่วยที่ 7 หน่วยพูดไพเราะ เรื่อง การอ่านสะกดคำแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ จำนวน 57 คำตามกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดและจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิตภาษาพาที่ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

4. ขอบเขตระยะเวลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก หมายถึง การนำรูปแบบซิปปามาผสมผสานกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิมเป็นการดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ด้วยการเล่านิทานการร้องเพลง และการทายปริศนาคำทาย ที่เกี่ยวข้องกับคำสระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่หมายถึง การแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของนักเรียนจาก แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ครูจัดเตรียมให้ ด้วยการอ่านคำสรรอา สระเอา สระเอะ สระแอะที่นำมาเขียน เป็นคำคล้องจอง การอ่านบัตรภาพอ่านบัตรคำที่เกี่ยวกับสระอา สระเอา สระเอะ สระแอะ และ การให้คำแนะนำแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนไปหาก็ได้

ขั้นที่ 3 เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนจะต้องศึกษาและทำ ความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ที่หามาได้โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม และสรุปความเข้าใจ เกี่ยวกับข้อมูล จึงต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ด้วยการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้อ่านแถบ ประโยคอ่านสะกดคำแจกลูก ที่เกี่ยวกับสระอา สระเอา สระเอะ สระแอะ จากวงล้อสระซึ่งจะตรึงสระ แล้วหมุนพยัญชนะในการอ่านคำ

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม หมายถึง การอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือ ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขวางขึ้น ช่วยให้นักเรียนแบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน ด้วยการจัดกิจกรรม การอ่านสะกดคำแจกลูกด้วยการจับคู่คำประสมคำอ่านให้นักเรียนแสดงความสามารถในการอ่าน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ หมายถึง การสรุปความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมด ทั้ง ความรู้เดิมและความรู้ใหม่ จัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระเบียบ ด้วยการสร้างคำใหม่จากคำสระอา สระเอา สระเอะ สระแอะ สรุปความรู้เป็น Mind Map เพื่อแสดงความสามารถของนักเรียน ช่วยให้นักเรียน จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 6 ขั้นการฝึกปฏิบัติ หมายถึง การช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานนำ ความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาตอบคำถามด้วยคำสระ การสร้างความรู้ให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นช่วยให้นักเรียน ได้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง ด้วยการแต่งประโยคคำสระอา สระเอา สระเอะ สระแอะ

ขั้นที่ 7 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ หมายถึง การส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มความชำนาญ ด้วยการแสดงความสามารถ ของนักเรียนในการอ่านสะกดคำแจกลูกและการคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดของตนเองร่วมจัดแสดงผลงาน ที่ได้จากการเรียนรู้จากการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ซึ่งปรากฏใน แผนการจัดการเรียนรู้

2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ หมายถึงความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน ภาษาไทยตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดในหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 หน่วยพูดไพเราะ ได้แก่คำสรร อา สระเอา สระเอะ สระแอะ จำนวน 57 คำ ซึ่งวิเคราะห์ตามลักษณะของคำดังนี้

2.1 คำสรรอา จำนวน 17 คำ ได้แก่ คำเน็ด คำลึง คำค้ำบ จำ จำปี คำ ทำ ทำไม ทำเล นำ รำ ลำไย อำเภอ คำ น้ำ คำว่า

2.2 คำสระเอา จำนวน 20 คำ ได้แก่ เขา เต่า เรา เส้า เอา แก้อี้ เข้า เข้า เจ้า เซ้า เต้า เท้า เป้า เฝ้า เล้า เล้า เท้า กระเป้า เปล้า เหล้า

2.3 คำสระเอะ 17 คำ ได้แก่ ตะ และ เก็บ เข้ม เค้ม เจ็บ เซ็ด เด็ก เต็ม เป็ด เป็น เม็ด เย็น เย็บ เล็ก เล็บ เห็น

2.4 คำสระเอะ 3 คำ ได้แก่ แกะ แพะ แข็ง ซึ่งวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก โดยอ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกตามรูปแบบชิปป่า ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 12 ข้อ หลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้หวังให้เกิดผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ดังนี้

1. นักเรียนสามารถอ่านคำพื้นฐานที่กำหนดและนำไปใช้ได้ถูกต้องในการเรียน ชั้นที่สูงกว่าต่อไป
2. ได้แนวทางการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
3. ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการสอนชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกไปใช้เป็นแนวทางจัดกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำให้กับนักเรียน
4. เป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจในวิธีการสอนอ่านออกเสียงคำ โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกโดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลพัทลุง พุทธศักราช 2552 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ปรับปรุงครั้งที่ 3 พ.ศ. 2556) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. การจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้รูปแบบชิปปา
 - 3.1 ความหมายของรูปแบบชิปปา
 - 3.2 หลักการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบชิปปา
 - 3.3 การสอนด้วยรูปแบบชิปปา
 - 3.4 บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบชิปปา
4. การสอนโดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
5. การอ่าน
 - 5.1 ความหมายของการอ่าน
 - 5.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 5.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 5.4 ประโยชน์ของการอ่าน
 - 5.5 หลักการแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
 - 5.6 การสอนอ่าน
 - 5.7 ปัญหาในการสอนอ่าน
 - 5.8 เทคนิคการสอนอ่านที่น่าสนใจ
 - 5.9 ความสามารถในการอ่าน
 - 5.10 ความจำเป็นที่ต้องฝึกฝนเพื่อให้มีความสามารถในการอ่าน
 - 5.11 การวัดความสามารถในการอ่าน

6. การอ่านสะกดคำและการแจกลูกคำ
 - 6.1 ความหมายของการอ่านสะกดคำแจกลูก
 - 6.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำแจกลูก
 - 6.3 แนวการจัดการเรียนการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
 - 6.4 ข้อปฏิบัติในการเรียนการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
7. ความพึงพอใจ
 - 7.1 ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจ
 - 7.2 ความหมายความพึงพอใจ
 - 7.3 การวัดความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทยความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อเพื่อให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้การอบรมการสืบสานวัฒนธรรมการสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางด้านวิชาการในด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสังคมปัจจุบันซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจในทุก ๆ ประเทศรวมทั้งประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดีมีปัญญามีความสุข (กรมวิชาการ, 2544: 2) เห็นสมควรกำหนดให้มีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี เพื่อให้เป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาจึงกำหนดวิสัยทัศน์หลักการจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3-19)

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็น

พลเมืองโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะเจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบและนอกระบบ

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญามีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารการคิดการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลกดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและ พหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษา และพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ปฏิบัติ ได้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบเพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการ

อะไรจะสอนอย่างไรและประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพ การศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึง การทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพ ดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่ มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

สรุปได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรการศึกษา เพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค สนองการกระจายอำนาจให้ สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นมีโครงสร้าง ยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัดการเรียนรู้เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษา ในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์โดยมีจุดมุ่งหมายมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญามีความสุขมีศักยภาพทั้งใน การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

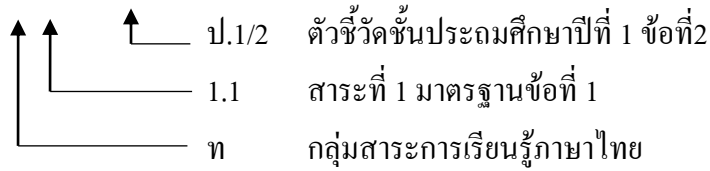
ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนด เนื้อหาจัดทำหน่วยการเรียนรู้จัดการเรียนการสอนและเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

1. ตัวชี้วัดชั้นปีเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1- มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้นเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและ ให้สื่อสารตรงกันดังนี้

ท 1.1 ป. 1/2

ต2.2ม.4-6/3

สรุปหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการพัฒนาหลักสูตร การศึกษาของชาติ ถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างคนให้เป็นคนดี มี ปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันในเวทีโลก ไม่ว่าจะ หลักสูตรใดก็ตามหาก นำไปใช้แล้วพบว่า มีข้อจำกัดบางประการก็จำเป็นต้องมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่มี อยู่ให้ดีขึ้น

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1) ได้กล่าวถึงธรรมชาติและลักษณะเฉพาะ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยไว้ดังนี้

ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อ สร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมและการงานและดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อ แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีและสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่ การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

องค์ประกอบของวิชาภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้
อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิจริง

1. การอ่านการอ่านออกเสียงคำประโยคการอ่านบทร้อยแก้วคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่าน
ในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ใน
ชีวิตประจำวัน
2. การเขียนการเขียนสะกดตามอักขรวิธีการเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ
ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความย่อความรายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ
วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การฟังการดูและการพูดการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณการพูดแสดงความคิดเห็น
ความรู้สึกลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผลการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและ
ไม่เป็นทางการและการพูดเพื่อน้อมน้าวใจ
4. หลักการใช้ภาษาไทยธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทยการใช้ภาษาให้ถูกต้อง
เหมาะสมกับโอกาสและบุคคลการแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ
ในภาษาไทย
5. วรรณคดีและวรรณกรรมวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด
คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลินการเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห็บท่องเล่นของเด็ก
เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทยซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรสนิยมขนบธรรมเนียม
ประเพณีเรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจใน
บรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ 5 มาตรฐาน ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟังการดูและการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 1 การอ่าน

ตาราง 1 สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงคำคำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ	การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำคำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานคือคำที่ใช้
2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 708 คำรวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1. คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ 2. คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา 3. คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ 4. คำที่มีอักษรนำ

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น
4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	1. นิทาน
5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	2. เรื่องสั้น 3. บทร้องเล่นและบทเพลง 4. เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น 1. หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย 2. หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มีกพบเห็นในชีวิตประจำวัน	การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย 1. เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน 2. เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น 1. ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น 2. ไม่เล่นกันขณะอ่าน 3. ไม่ทำลายหนังสือ

สาระที่ 2 การเขียน

ตาราง 2 สาระที่ 2 การเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ	การเขียนสื่อสาร 1. คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 2. คำพื้นฐานในบทเรียน 3. คำคล้องจอง 4. ประโยคง่าย ๆ

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. มีมารยาทในการเขียน	มีมารยาทในการเขียน เช่น 1. เขียนให้อ่านง่าย สะอาดไม่ขีดฆ่า 2. ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ 3. ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลาสถานที่และบุคคล

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ตาราง 3 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ฟังคำแนะนำคำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำคำสั่งง่าย ๆ
2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น 1. เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก 2. นิทาน 3. การ์ตูน 4. เรื่องขบขัน
3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น 1. การแนะนำตนเอง 2. การขอความช่วยเหลือ 3. การกล่าวคำขอบคุณ 4. การกล่าวคำขอโทษ
4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	
5. มีมารยาทในการฟังการดู และการพูด	มารยาทในการฟัง เช่น 1. ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด 2. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะฟัง 3. ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะฟัง 4. ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ 5. ไม่พูดสอดแทรกขณะฟัง

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	มารยาทในการดู เช่น 1. ตั้งใจดู 2. ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพูด เช่น 1. ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ 2. ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ตาราง 4 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระวรรณยุกต์และเลขไทย	พยัญชนะสระวรรณยุกต์ เลขไทย
2. เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ	การสะกดคำการแจกลูกและการอ่านเป็นคำ มาตราสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันคำความหมายของคำ
3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	การแต่งประโยค
4. ต่อกำคล้องจองง่าย ๆ	คำคล้องจอง

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ตาราง 5 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็กเช่น <ol style="list-style-type: none"> 1. นิทาน 2. เรื่องสั้นง่าย ๆ 3. ปริศนาคำทาย 4. บทร้องเล่น 5. บทอาขยาน 6. บทร้อยกรอง 7. วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
2. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรอง <ol style="list-style-type: none"> 1. บทอาขยานตามที่กำหนด 2. บทร้อยกรองตามความสนใจ

คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ ดังนี้

1. อ่านออกเสียงคำคำคล้องจองข้อความเรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่วเข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่านตั้งคำถามเชิงเหตุผลลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่และแผนภูมิอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีความรยาทในการอ่าน
2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดเขียนบรรยายบันทึกประจำวันเขียนจดหมายลาครูเขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีความรยาทในการเขียน
3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญตั้งคำถามตอบคำถามรวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูพูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและมีความรยาทในการฟังดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำความแตกต่างของคำและพยางค์หน้าที่ของคำในประโยคมีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำแต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจองแต่งคำขวัญและเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่านรู้จักเพลงพื้นบ้านเพลงกล่อมเด็กซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่นร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่นท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนอนุบาลพัทลุง พุทธศักราช 2552 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3 พุทธศักราช 2556)

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนอนุบาลพัทลุงมีรายละเอียดดังนี้ (อนุบาลพัทลุง, 2556: 25)

คำอธิบายรายวิชา

โรงเรียนอนุบาลพัทลุงได้วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

อ่านออกเสียงคำและบอกความหมายของคำคำคล้องจอง คำที่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตราคำควบกล้ำคำอักษรนำตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านเล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่านคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน การอ่านหนังสือตามความสนใจและเหมาะสมกับวัยหนังสือเรียนและนำเสนอเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่านเพื่อให้เกิดนิสัยใฝ่เรียนรู้และมีความสามารถในการสื่อสาร

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทยเขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ คำในชีวิตประจำวัน คำพื้นฐานไม่น้อยกว่า 708 คำ คำคล้องจองประโยคชื่อประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนมีมารยาทในการเขียนโดยใช้ทักษะกระบวนการเขียนกระบวนการทางภาษาเพื่อให้เกิดความมุ่งมั่นในการทำงานมีความซื่อสัตย์และมีวินัยในการทำงานตลอดจนมีความสามารถในการสื่อสารและความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ฟังคำแนะนำคำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตามอย่างมีวินัย ปฏิบัติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟัง คูที่เป็นความรู้ความบันเทิง พุดแสดงความคิดเห็นและบอกชื่อประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พุดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ การแนะนำตนเอง ขอความช่วยเหลือ กล่าวคำขอบคุณ กล่าวคำขอโทษมีมารยาทในการฟัง การดูและการพูดโดยใช้ทักษะกระบวนการฟัง ทักษะกระบวนการคิด เพื่อให้มีความสามารถในการสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทยการสะกดคำการแจกลูกคำและการอ่านเป็นคำ คำที่ประสมด้วยสระต่าง ๆ การอ่านมาตราตัวสะกดที่ตรงมาตราและที่ไม่ตรงมาตราการผันวรรณยุกต์การเรียงคำเป็นประโยค การต่อคำคล้องจองง่าย ๆ โดยใช้ทักษะกระบวนการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและกระบวนการทางภาษาเพื่อให้เกิดความมุ่งมั่นในการทำงานรักความเป็นไทยมีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหา

บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม ร้อยแก้วร้อยกรองสำหรับเด็ก นิทานเรื่องสั้นปริศนาคำทายบทร้องเล่นวรรณกรรมท้องถิ่นเพลงพื้นบ้านการละเล่นพื้นบ้านบทอาขยานบทร้อยกรองวรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจโดยใช้กระบวนการอ่านกระบวนการสื่อความและกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทยมีความรักชาติศาสนาและพระมหากษัตริย์ดำรงชีวิตอยู่อย่างพอเพียงตลอดจนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

รหัสตัวชี้วัด	ท 1.1	ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5, ป.1/6, ป.1/7, ป.1/8
	ท 2.1	ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3
	ท 3.1	ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5
	ท 4.1	ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4
	ท 5.1	ป.1/1, ป.1/2

รวมทั้งหมด 22 ตัวชี้วัด

ผู้วิจัยได้นำสาระการอ่าน ซึ่งกำหนดตัวชี้วัดไว้ 8 ตัวชี้วัด ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดที่ 1, 2 มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำ บอกความหมายของคำ คำคล้องจอง คำที่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ มีมารยาทในการอ่าน เพื่อให้เกิดนิสัยใฝ่เรียนรู้และมีความสามารถในการสื่อสารมาทำการวิจัยในครั้งนี้

ตารางการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตาราง 6 การวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น		
	ความรู้	ทักษะ/กระบวนการ	คุณลักษณะ
สาระที่ 1 การอ่าน			
1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และ ข้อความสั้น ๆ (ท1.1ป.1/1)	- มีความรู้ความเข้าใจใน การอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความ สั้น ๆ	- ใช้กระบวนการอ่าน อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและ ข้อความสั้น ๆ	มารยาทใน การอ่าน
2. บอกความหมาย ของคำและข้อความ ที่อ่าน (ท 1.1 ป.1/2)	- มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	- ใช้กระบวนการอ่าน เพื่อบอกความหมาย ของคำและข้อความ ที่อ่าน	มารยาทใน การอ่าน
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน (ท1.1 ป.1/3)	- มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- ใช้กระบวนการอ่าน ตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	มารยาทใน การอ่าน
4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่อง ที่อ่าน(ท1.1 ป.1/4)	- มีความรู้ความเข้าใจใน การเล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ อ่าน	- ใช้กระบวนการอ่าน และเล่าเรื่องย่อจาก เรื่องที่อ่าน	มารยาทใน การอ่าน
5. คาดคะเนเหตุการณ์ จากเรื่องอ่าน (ท 1.1 ป.1/5)	- มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	- ใช้กระบวนการอ่าน แล้วคาดคะเนเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่าน	มารยาทใน การอ่าน
6. อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่องที่อ่าน (ท1.1ป.1/6)	- มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเลือกหนังสือ อ่านตามความสนใจ	- ใช้กระบวนการอ่าน อ่านหนังสือตาม ความสนใจและนำเสนอ เรื่องที่อ่าน	มารยาทใน การอ่าน

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น		
	ความรู้	ทักษะ/กระบวนการ	คุณลักษณะ
7. บอกความหมาย ของเครื่องหมาย และสัญลักษณ์สำคัญ (ท.11ป.1/7)	- มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเครื่องหมายและ สัญลักษณ์สำคัญที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน	- ใช้กระบวนการอ่าน บอกความหมายของ เครื่องหมายและ สัญลักษณ์สำคัญที่พบ เห็นในชีวิตประจำวัน	ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน
8. มีมารยาทใน การอ่าน (ท 1/1ป. 1/8)	- มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับมารยาทใน การอ่าน	- ใช้กระบวนการอ่าน อย่างมีมารยาท	- ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน - นิษัยรัก การอ่าน

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

ตาราง 7 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
(อนุบาลพัทลุง, 2556: 27)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	หัวข้อ	เวลา/ชม
1	ใบโบกใบไม้และภูเขา	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที บทที่ 1, 2	28
2	เพื่อนกัน	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที บทที่ 3	22
3	ตามหา	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที บทที่ 4 วรรณคดีลำนำ บทที่ 1 “เจ้าเนื้ออ่อนเอ๋ย” เพลงกล่อมเด็กในท้องถิ่น	26
4	ไปโรงเรียน	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที บทที่ 5 วรรณคดีลำนำ บทที่ 2 “แม่งูเอ๋ย”	24
5	โรงเรียนลูกช้าง	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที บทที่ 6 วรรณคดีลำนำ บทที่ 3 “ของเธอของฉัน”	24

ตาราง 7 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	หัวข้อ	เวลา/ชม
6	เพื่อนรักเพื่อนเล่น	ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที บทที่ 7 วรรณคดีลำนำบทที่ 4 “ฝนตกแดดออก”	20
7	พูดไพเราะ	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิตภาษาพาทีบทที่ 8 วรรณคดีลำนำ บทที่ 5 “เรารักเมืองไทย”	24
8	เกือบไป	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาทีบทที่ 9 วรรณคดีลำนำ บทที่ 6 “ตั้งไข่ล้มต้มไข่กิน”	24
9	เพื่อนรู้ใจ	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิตภาษาพาทีบทที่ 10 วรรณคดีลำนำ บทที่ 7 “แมวเหมียว”	24
10	วันสงกรานต์	ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิตภาษาพาที บทที่ 11, 12 วรรณคดีลำนำ บทที่ 8 “กระต่ายกับเต่า”	24
รวม			240

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกดำเนินการทดลองหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 หน่วยพูดไพเราะ ที่มีโครงสร้างเวลาเรียนจำนวน 24 ชั่วโมง ใช้เวลาสอนเนื้อหาในบทเรียนและเนื้อหาในหนังสือเรียน วรรณคดีลำนำนานาน 12 ชั่วโมงและใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เฉพาะคำพื้นฐานที่กำหนดในบทเรียนคือคำสระอำ คำสระเอา คำสระเอะ คำสระแอะ รวมทั้งสิ้น 57 คำ จำนวน 12 ชั่วโมงนำมาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

การจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้รูปแบบชิปปา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชิปปา เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นำมาจัดกิจกรรมการสอนด้วยกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน

ความหมายของรูปแบบชิปปา

ความหมายของรูปแบบชิปปา เป็นรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของการเรียนรู้แบบหนึ่งที่ได้รับความสะดวก มีนักการศึกษาหลายท่านให้คำจำกัดความของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา (ทิสนา แจมมณี, 2555: 14-15; วัฒนาพร

ระจับทุกซ์, 2542: 41; กรมวิชาการ, 2545 ก: 67-70; อร์ทัย มูลคำ, 2545: 22) ได้ให้ความหมายตามตัวอักษรดังนี้ C หมายถึง Construct คือการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองโดยกระบวนการแสวงหาข้อมูลทำความเข้าใจคิดวิเคราะห์ตีความแปลความสร้างความหมายสังเคราะห์ข้อมูล และสรุป ข้อความ I หมายถึง Interaction คือ การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเรียนรู้จากกันแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดและประสบการณ์แก่กันและกัน P หมายถึง Participation คือการให้ผู้เรียนมีบทบาทมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด P หมายถึง Process and Product คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับผลงานของความรู้ที่สรุปได้ A หมายถึง Application คือการให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปา คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบประสาน 5 แนวคิดหลักคือ 1) แนวคิดการสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism) 2) แนวคิดกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Co-operative Learning) 3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness) 4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ(Process Learning) 5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้(Transfer of Learning) การใช้แนวคิดหลักทั้ง 5 ดังกล่าวข้างต้นใช้บนพื้นฐานของทฤษฎีสำคัญ 2 ทฤษฎีคือ 1) ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์(Human Development) 2) ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)

หลักการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบชิปปา

หลักการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบชิปปา จากแนวคิดดังกล่าวนำไปสู่หลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบชิปปาดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2542: 2-5)

1. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและกระตือรือร้นที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวากิจกรรมที่จะจัดจึงควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะ ดังนี้

1.1 ช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นระยะเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน

1.2 มีประเด็นท้าทายให้ผู้เรียนได้คิด เป็นประเด็นที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปเหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหรือลงมือทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.3 ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว

1.4 ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประสบการณ์และความเป็นจริงของผู้เรียน

2. ยึดกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มได้ พุดคุยปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกันข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น และจะปรับตัวให้สามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้

3. ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการที่สำคัญ โดยผู้สอนพยายามจัดการเรียนการสอนที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการค้นพบความจริงใด ๆ ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียน มักจะจดจำได้ดีและมีความหมายโดยตรงต่อผู้เรียนรวมทั้งเกิดความคงทนในการเรียนรู้

4. เน้นกระบวนการ (Process) โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน มิใช่จะพิจารณาถึงผลงานแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของผลงาน ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการ

5. เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application) หรือใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสคิดหาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริง และพยายามติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียน

สรุปได้ว่าหลักการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบชิปปาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตเหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การสอนด้วยรูปแบบชิปปา

การสอนด้วยรูปแบบชิปปาเป็นหลักการซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลัก “CIPPA” นี้ สามารถใช้ วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งอาจจัดเป็นแบบแผนได้หลายรูปแบบ มีนักการศึกษาหลายคน ได้นำเสนอไว้ดังที่ทิสนา แคมมณี (2555: 283-284) ได้เสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอน ของรูปแบบชิปปา ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อ ช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตนซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการ ต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของนักเรียนจาก แหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็กได้

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ที่หามาได้ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล/ประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเองเช่นใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มในการอภิปราย และสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้อย่าง

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน ขั้นนี้เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือตรวจสอบความเข้าใจของตนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องปฏิบัติตามความรู้ที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติและมีการแสดงผลงานที่ปฏิบัติด้วย

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญการ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำเป็นในเรื่องนั้น ๆ หลังจากการประยุกต์ใช้ความรู้ อาจมีการนำเสนอผลงานจากการประยุกต์อีกครั้งหนึ่งก็ได้ หรืออาจไม่มีการนำเสนอผลงานในขั้นที่ 6 แต่นำมารวมแสดงในตอนท้ายหลังการประยุกต์ก็ได้เช่นกัน ขั้นตอนตั้งแต่ขั้นที่ 1-6 เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ (construction of knowledge) ซึ่งครูสามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน (interaction) และการฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ (process learning) อย่างต่อเนื่องจากขั้นตอน แต่ละขั้นตอนช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายลักษณะให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกาย ทางสติปัญญาทางอารมณ์และทางสังคมอย่างเหมาะสมอันช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัว (active) สามารถเรียนและรับรู้ได้อย่างดีจึงกล่าวได้ว่าขั้นตอนทั้ง 6 มีคุณสมบัติตามหลักการชิปปาส่วนขั้นตอนที่ 7 เป็นขั้นตอน ที่ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ (application) จึงทำให้รูปแบบนี้มีคุณสมบัติครบตามหลักรูปแบบชิปปา

บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบชิปปา

1. บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนตามเทคนิค รูปแบบชิปปาในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบชิปปา (ทิสนา แจมมณี, 2542: 13; วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542: 12-14; วัฒนรัตน์ สุนทรโรจน์, 2544: 197) กล่าวไว้ว่าครูควรมีบทบาทดังนี้

1.1 บทบาทด้านการเตรียมการ ประกอบด้วย

1.1.1 การเตรียมตนเอง ครูจะต้องเตรียมตนเองให้พร้อมสำหรับบทบาทของผู้เป็นแหล่งเรียนรู้ (Resource Person) ซึ่งจะต้องใช้คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษาให้ข้อมูลความรู้ที่ชัดเจนแก่ผู้เรียนรวมทั้งแนะนำแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล

1.1.2 การเตรียมแหล่งข้อมูล ครูจะต้องเตรียมแหล่งข้อมูลความรู้แก่ผู้เรียนทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียน ใบความรู้และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ประกอบกิจกรรมในห้องเรียน หรือ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่มีข้อมูลความรู้ที่ผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาค้นคว้าตามต้องการ

1.1.3 การเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ครูต้องวางแผนกาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ครูจะต้องวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ได้สาระสำคัญและเนื้อหาความรู้อันจะนำไปสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยบทบาทของครูในส่วนนี้จะทำหน้าที่คล้ายผู้จัดการกำหนดบทบาทการเรียนรู้และเป็นผู้กำหนดบทบาทให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมการแบ่งกลุ่มหรือจับคู่

1.1.4 การเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ เมื่อออกแบบหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วครูจะพิจารณาและกำหนดว่าจะใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ใดเพื่อให้กิจกรรมการศึกษาดังกล่าวบรรลุผล

1.1.5 การเตรียมการวัดผลและประเมินผล บทบาทในด้านการเตรียมการอีกประการหนึ่งคือ การเตรียมการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยการวัดให้ตรงตามจุดประสงค์ การเรียนรู้และวัดให้ครอบคลุมทั้งในส่วนของกระบวนการ (Process) และผลงาน (Product) ที่เกิดขึ้นทั้งด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) จิตพิสัย (Affective domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor domain) โดยเตรียมวิธีการวัดเครื่องมือวัดให้พร้อมก่อนทุกครั้ง

1.2 บทบาทด้านดำเนินการ เป็นบทบาทขณะผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย

1.2.1 การเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา (Helper and Advisor) คอยให้คำตอบเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ เช่น ให้ข้อมูลหรือความรู้ในเวลาที่ผู้เรียนต้องการเพื่อใ้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ

1.2.2 การเป็นผู้สนับสนุนและเสริมแรง (Supporter and Encourage) ช่วยสนับสนุนกระตุ้นให้ผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรม

1.2.3 การเป็นผู้ร่วมกิจกรรม(Active Participation) โดยเข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มผู้เรียนพร้อมทั้งให้ความคิดและความเห็นหรือช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม

1.2.4 การเป็นผู้ติดตามตรวจสอบ (Monitor) ตรวจสอบผลการทำงานตามกิจกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ก่อนให้ผู้เรียนสรุปเป็นข้อความที่ได้จากการเรียนรู้

1.2.5 การเป็นผู้สร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร โดยการสนับสนุนเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียน ได้เข้าร่วมทำงานกลุ่มแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยเป็นที่ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันอภิปรายโต้แย้งแสดงความคิดเห็นด้วยท่วงทิวมนวล ให้เกียรติและเป็นมิตร โดยมีจุดหมายเพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มบรรลุความสำเร็จ

1.3 บทบาทด้านการประเมิน เป็นบทบาทที่ครูผู้สอนต้องดำเนินการเพื่อตรวจสอบว่าสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ทั้งนี้ครูควรเตรียมเครื่องมือและวิธีการให้พร้อมก่อนถึงขั้นตอนการวัดและการประเมินผลทุกครั้งและการวัดควรให้ครอบคลุมทุกด้าน โดยเน้นการวัดจากสภาพจริง (Authentic) จากการใช้ปฏิบัติ (Performance) และจากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ซึ่งในการวัดและประเมินผลนี้นอกจากครูจะเป็นผู้วัดและประเมินผลเองแล้วผู้เรียนและสมาชิกของแต่ละกลุ่มควรมีบทบาทร่วมวัดและประเมินตนเองและกลุ่มด้วย

2. บทบาทของผู้เรียนผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ ๆ ดังนี้

2.1 บทบาทการมีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริงความคิดเห็นหรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

2.2 บทบาทในการศึกษาหรือลงมือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจใช้ความคิดกลั่นกรอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริง

2.3 บทบาทในการจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดความคงทนและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้สะดวกขึ้น

2.4 บทบาทในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์ต่อชีวิต นอกจากนั้นการประยุกต์ใช้จะช่วยตอกย้ำความเข้าใจและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนในความรู้ นั้น และการนำความรู้ไปใช้ก่อให้เกิดการเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติมได้ด้วย

สรุปว่าการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปปา ครูต้องทำหน้าที่เตรียมแหล่งข้อมูล ออกแบบกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เตรียมสื่อเตรียมการวัดผลที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งด้านกระบวนการพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย ขณะดำเนินกิจกรรมครูคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนผู้เรียนมีหน้าที่แสวงหาความรู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมจัดระเบียบความรู้สรุปความรู้

นำความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมไปประยุกต์ใช้เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์สร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนทั้งกิจกรรมเดี่ยวกิจกรรมกลุ่มผู้วิจัยจึงนำเอาการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบชิปปามาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากรูปแบบชิปปาทำให้ผู้เรียนสามารถร่วมกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นในกลุ่มรู้จักจัดระเบียบความรู้สามารถนำเสนอผลงานของตนเองได้ ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ในที่สุด

การสอนโดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

จากการศึกษาทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนอ่านสะกดคำแจกลูก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 17)ซึ่งมีลำดับขั้นการสอนจากง่ายไปหายากตามลำดับ 5 ขั้นตอนและเทคนิคการสอนโดยใช้รูปแบบชิปปา 7 ขั้นตอน(ทิสนาแวมมณี, 2555: 283–284)ให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความหมายฝึกตามขั้นตอนมาผสมผสานกันซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ ด้วยนิทานเพลงปริศนาคำทายก่อนทำการสอนทุกครั้ง

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่ (การอ่านบัตรคำ) เป็นการอ่านคำจากภาพที่เกี่ยวข้องกับสระอ่า สระเอา สระเอะ สระแอะ ที่จะเรียนในแต่ละครั้ง เพื่อให้ครูทราบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนที่จะให้ความรู้ใหม่

ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การอ่านแถบประโยคอ่านสะกดคำแจกลูก ขั้นนี้ครูจะนำอ่านแถบประโยค สระอ่า สระเอา สระเอะ สระแอะ และอ่านสะกดคำแจกลูก โดยใช้ “วงล้อ” สระต่างซึ่งจะตรึงสระไว้แล้วเลื่อนพยัญชนะต้น โดยการให้นักเรียนอ่านแผนภูมิคำคล้องจองสระอ่า สระเอา สระเอะ สระแอะ จนคล่องแล้วจำแนกคำสระอ่าสระเอาสระเอะ สระแอะ จากคำคล้องจองครูเขียนคำที่ผู้เรียนจำแนกได้บนกระดานครูนำสนทนาถึงความหมายของคำแต่ละคำเมื่อนักเรียนจำแนกคำได้แล้วครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนได้ฝึกสะกดคำแจกลูกเช่นสระอ่า คำ “รา” อ่านสะกดคำว่ารอ – อ่า – ไร่จนครอบคลุมคำสระอ่าจากคำคล้องจองซึ่งนำมาเขียนเป็นคำคล้องจองเพื่อให้มีความไพเราะและสร้างความน่าสนใจทำให้จดจำได้ง่ายครูและนักเรียนร่วมสนทนาถึงความหมายของคำคำคล้องจองและให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำแจกลูก

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม การสะกดคำแจกลูก เป็นขั้นการสอนอ่านแบบสะกดคำแจกลูกโดยใช้ “วงล้อ” สระต่างซึ่งจะตรึงสระไว้แล้วเลื่อนพยัญชนะต้น โดยการให้ผู้เรียนอ่านแผนภูมิคำคล้องจอง สระอ่า สระเอา สระเอะ สระแอะ จนคล่องแล้วจำแนกคำสระอ่า

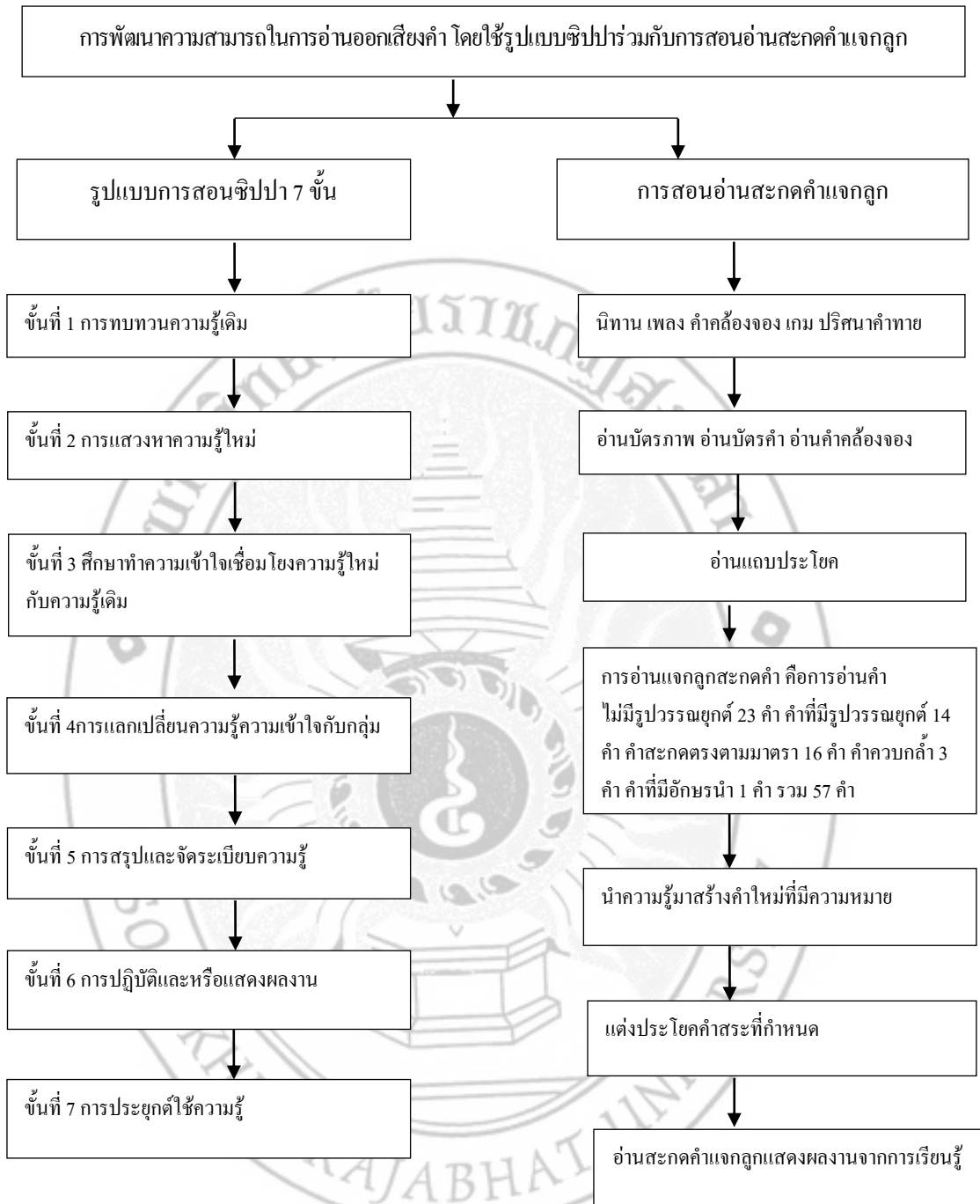
สระเอา สระเอะ สระแอะ จากคำคล้องจองครูเขียนคำที่ผู้เรียนจำแนกได้บนกระดานครูนำเสนอถึงความหมายของคำแต่ละคำเมื่อผู้เรียนจำแนกคำได้แล้วครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกสะกดคำแจกลูกเช่น สระอำคำ “รำ”อ่านสะกดว่ารอ – อ่า – รำ จนครอบคลุมคำสระอำจากคำคล้องจอง

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ การสร้างคำใหม่เป็นขั้นสรุปองค์ความรู้เป็นของตนเองของผู้เรียน ด้วยการนำคำสระต่าง ๆ มาสร้างเป็นคำใหม่ครูนำผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ ด้วยการนำคำสระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ เพิ่มข้างหน้าหรือเพิ่มคำข้างหลังคำสระอำสระเอา สระเอะ สระแอะ แล้วแต่กรณี เช่น คำถ้านักเรียนเพิ่มคำข้างหลังเป็น “น้ำ”นักเรียนจะได้คำใหม่ว่า “คำน้ำ” ถ้านำคำแม่มาเพิ่มข้างหน้าน้ำ จะได้คำใหม่ว่า “แม่ น้ำ” ทุกคำที่ผู้เรียนช่วยกันตอบครูจะอธิบายถึงคำที่มีความหมายและไม่มี ความหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจจะได้ทราบว่าคำใดบ้างนำไปใช้แล้วได้คำใหม่ที่มีความหมายที่เหมาะสมกับวัยจากนั้นให้ผู้เรียนสรุปคำที่นำมาใช้ได้และมีความหมายของสระนั้น ๆ นำมาเขียนสรุปเป็นความรู้ของตนเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติและการแสดงผลงานการแต่งประโยคเป็นขั้นการแสดงความสามารถของผู้เรียนในการนำคำสระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ ที่ได้เรียนรู้มาแต่งประโยค

ขั้นที่ 7 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้เป็นขั้นการแสดงความสามารถของผู้เรียนในการอ่านสะกดคำแจกลูก และการคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดของตนเองร่วมจัดแสดงผลงานที่ได้จากการเรียนรู้

จากการศึกษาทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนอ่านสะกดคำแจกลูกซึ่งมีลำดับขั้นการสอนจากง่ายไปหายากตามลำดับ ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความหมาย การฝึกตามขั้นตอนวิธีสอนแจกลูกสะกดคำ 5 ขั้น และเทคนิคการสอน โดยใช้รูปแบบชิป 17 ขั้นตอน ดังภาพแสดง 2

ภาพ 2 การจัดกิจกรรมการสอนตามรูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ที่มา: ทิศนา แจมมณี, 2555; กระทรวงศึกษาธิการ, 2553

การอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้ และเข้าใจความหมายของคำเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอช่วยให้มีพื้นฐานในการอ่านที่ดี

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน การอ่านเป็นกระบวนการอันซับซ้อน ดังนั้น นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งแล้วแต่ผู้เชี่ยวชาญ ด้านนั้นจะมองไปทางใดแต่ส่วนมากจะมองไปในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน(2532: 2)ได้วิเคราะห์พฤติกรรมในการอ่านของนักเรียนและให้ความหมายของการอ่านไว้หลายนัยดังนี้

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูดการอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัวผสมคำอ่านเป็นคำ ๆ ไม่สามารถสื่อสารโดยการฟังได้ทันทีเป็นการอ่านเพื่อการอ่านออกมุงให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยคทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อสาร โดยการอ่านหรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่องราวเรียกว่าอ่านได้ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องของสิ่งที่อ่าน
3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน ลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็นผู้อ่านย่อมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านด้วย
4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความพยายามหลาย ๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกตจำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความ หรือถอดความให้เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดีโดยวิธีการแบบนี้ต้องดำเนินการตามขั้นตอนและต่อเนื่อง

วรณิ โสมประยูร (2544: 121)ให้ความหมายของการอ่านว่าการอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

รัฐจวน อินทรกำแหง (2545: 23) กล่าวว่า การอ่านคือการแปลสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพให้เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวคิด โดยให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจนการอ่านจึงเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมาย

ของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์

ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์ (2545: 154) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า “การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดและนำความคิดนี้ไปใช้ประโยชน์ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูดและคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทีหนึ่งเพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ”

กรมวิชาการ (2546: 7) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าการอ่านหมายถึงการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิดและเกิดความเข้าใจเรื่องทีอ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนผู้อ่านสามารถนำความรู้ความคิดหรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่านตามตัวหนังสือคือการออกเสียงตามตัวหนังสือการดูหรือเข้าใจความจากหนังสือสังเกตหรือพิจารณาเพื่อให้เข้าใจการคิดการนับ

ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์ (2547: 3) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือการบริโภครหัสที่เขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์โดยมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เริ่มจาก “แสง” ที่ถูกสะท้อนมาจากตัวหนังสือผ่านเลนส์นัยน์ตาและประสาทตาเข้าสู่เซลล์สมองไปเป็นความคิด (Idea) ความรับรู้ (Perception) และความจำทั้งระยะสั้นและระยะยาว

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549: 95-96) กล่าวว่า การอ่านมีหลายความหมายขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร โดยแบ่งความหมายของการอ่านไว้หลายส่วนดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการหมายถึงลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำกลุ่มคำประโยคข้อความและเรื่องราวข่าวสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการหมายถึงการสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละวัยจัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก
3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์หมายถึงการสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะสระวรรณยุกต์เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษาเพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง
4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษาหมายถึงการนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมการอ่านความสนใจแรงจูงใจการเสริมแรงและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษามุ่งถึงการรู้จักเลือกวิธี สอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นตอนพัฒนาการเพื่อให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืมหมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจำเรื่อง และเก็บไว้ในสมองถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้องแต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่ อ่านได้ก็ต้องเข้าใจความหมายของคำรู้หน้าที่ของคำอีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะสระตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากกันได้อีกประการหนึ่งการที่ผู้อื่นจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยนั้นยังขึ้นอยู่กับ ความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นอีกด้วย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2550: 4) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่าน คือการเข้าใจถ้อยคำประโยคข้อความและเรื่องราวที่อ่าน โดยสามารถอธิบายความหมายของคำเล่า เรื่องสรุปเรื่องและบอกประเด็นสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง

จากการศึกษาความหมายของการอ่านสรุปได้ว่าการอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการ ผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำหรือประโยคการอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้ สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำและการอ่านเป็นการแปล ความหมายของตัวอักษรที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้การใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็น ที่ผู้อ่านควรรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้มีพื้นฐานในการอ่านที่ดีที่จะช่วยให้เกิด ความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางทำให้เกิดการพัฒนาต่อตนเองและผู้อื่นด้วยจึงจำเป็นต้องพัฒนา ความสามารถในการอ่านการอ่านคำที่ประสมด้วย สระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ ซึ่งเป็นสระ ประสมที่ทำให้นักเรียนมีความสับสนในการอ่านเพราะใน1 คำประกอบด้วยสระ2 รูปโดยใช้ รูปแบบชิปปร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกทำให้ นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านของตนเอง ให้ดียิ่งขึ้นนำความรู้จากการอ่านไปใช้เพื่อการเรียนรู้เนื้อหาที่ยากกว่าต่อไป

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และคนที่อ่าน มากย่อมมีความรู้มากกว่าคนที่ไม่ได้อ่าน สามารถนำความรู้จากการอ่าน มาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 11) การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโตและ จนกระทั่งถึงวัยชราการอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลกซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านมีความสุขมีความหวังและมีความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นความต้องการ

ของมนุษย์ทุกคนการอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือพัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทนต่อเหตุการณ์การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

ไพพรรณ อินทนิล (2546: 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันองค์การสหประชาชาติได้เสนอให้ประเทศสมาชิกช่วยกันรณรงค์ให้ทุกคนในโลกนี้ให้อ่านหนังสือออกทั้งหมดในปี พ.ศ. 2543 เพราะตระหนักในความสำคัญของการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกมักจะเสียเปรียบกลายเป็นคนล้าหลังไม่ทันโลก ไม่ทันเหตุการณ์อาจจะถูกหลอกเสียรู้ได้ง่ายและไม่เชื่อมั่นตนเองไม่มีความสุขในการเข้าสังคม

2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาเพราะทำให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วกว้างขวางยิ่งขึ้นเพราะการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ในสถานศึกษาร้อยละ 80-90 จะต้องอาศัยการอ่าน ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่าน จึงจะสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างขวางขึ้นหนังสือเพียงอย่างเดียวไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนคิดไปตามลำดับขั้นได้ (Unesco, 1972: 32 อ้างถึงในไพพรรณ อินทนิล, 2546: 8)

3. การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคมการพัฒนาสังคมที่ดีนั้นอุปกรณ์สำคัญคือการอ่านดังคำกล่าวของคุณหญิงแม้นมาสชวลิตที่ว่าสิ่งหนึ่งที่วัดระดับของบุคคลและสังคมได้คือ การรู้หนังสือและการรู้จักใช้ประโยชน์จากหนังสืออย่างเต็มที่การอ่านหนังสือจะทำให้เกิดการพัฒนาคิดสติปัญญาจริยธรรมศีลธรรมและเขาว่าปัญญาได้เป็นอย่างดีและรู้จักนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญาและจิตใจ

วราภรณ์ สามโกเศศ (2546: 6) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านเป็นการบำบัดความหิวโหยความรู้และในขณะเดียวกันก็เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความหิวโหยนั้นมากขึ้นด้วยอย่างไม่รู้จบ พร้อมกับสร้างปัญญาแก่ผู้อ่านไปด้วยในเวลาเดียวกันอย่างไม่รู้ตัวและอย่างไม่มีขีดจำกัด

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546: 6) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ

2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นต่อไป

4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดฉลาดรอบรู้ประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิดเกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจเป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุดและได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนาประวัติศาสตร์ และสังคมการอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

สำลี รักสุทธี (2553: 10) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะการอ่านถือเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการศึกษา ค้นคว้า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทุกกลุ่มวิชาคนจะเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ได้ก็ถ้าอ่านหนังสือได้ดี

วรรณิ โสมประยูร (2553: 128-129) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับผู้เขียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. การอ่านเพื่อติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟังการพูด และการเขียนทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม

3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีเช่น ช่วยให้มั่นคงปลอดภัยช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคมช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวางทำให้เป็นผู้รอบรู้เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัยการบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีตเช่นศิลาจารึกประวัติศาสตร์เอกสารสำคัญวรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สรุปได้ว่าการอ่านถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าความเข้าใจในการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน คือ อ่านช้า ขาดความเข้าใจในการอ่าน และไม่สามารถจดจำเรื่องที่อ่านได้ย่อมทำให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ได้ผลไปด้วยการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันให้ดำรงอยู่ได้สามารถติดต่อสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่แวดล้อมได้อีกทั้งก่อให้เกิดการเพิ่มพูนความรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านหนังสือของแต่ละบุคคลนั้นมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผู้ที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

สนิท ตั้งทวี (2545: 21) ได้เสนอความเห็นจุดมุ่งหมายการอ่านดังนี้

1. เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
2. เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
3. เพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง
4. เพื่อการศึกษาค้นคว้า
5. เพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับในสังคม
6. เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ประภา เบลญเทพศรี (2545: 21) กล่าวว่า การอ่านนั้นกำหนดตามความต้องการของผู้อ่าน ซึ่งแบ่งได้ตามแนวคิดต่าง ๆ แต่จะสัมพันธ์กัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 13) ให้ความหมายจุดมุ่งหมายการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างหลากหลายเพราะความรู้ในวิชาหนึ่งอาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย

3. อ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ข่าว รายงานการประชุม ถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านให้หลากหลายไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อ ที่นำเสนอตรงกับความคิดของตน เพราะจะทำให้ได้มุมมองที่กว้างขึ้นช่วยให้มีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้หลายมุมมองมากขึ้น

4. อ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจงแต่เป็นการอ่านในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณาข่าวสังคมข่าวสังคมประชาสัมพันธ์สลาทกษาข่าวบันเทิง ข่าวกีฬาการอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นาน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้และนำไปใช้หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การวิเคราะห์และบางครั้งก็อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ให้ทราบข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงและเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในแต่ละเหตุการณ์

ประโยชน์ของการอ่าน

ศรีรัตน์ เจริญจันทร์ (2536: 6)ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์
2. ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
3. ทำให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ความเพลิดเพลินบันเทิงใจและเกิดความบันเทิง
4. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก

6. เป็นการส่งเสริมสุขภาพของมนุษย์

7. ช่วยให้มีมนุษย์แก้ปัญหาสังคมการเมืองเศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัว

กรมวิชาการ (2544: 8) กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านไว้ดังนี้

1. ช่วยให้มีความรู้เพิ่มเติม กว้างขวาง
2. ช่วยพัฒนาความคิด เพราะประสบการณ์ในการอ่านจะช่วยเสริมความคิดให้พัฒนาขึ้น
3. ช่วยทำให้สังคมยอมรับเพราะผู้ที่อ่านมากจะรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี
4. ช่วยให้เป็นผู้สำเร็จในการประกอบอาชีพ
5. ช่วยให้ได้รับความบันเทิงในชีวิตมากขึ้น
6. ช่วยให้เป็นคนที่น่าสนใจ เพราะผู้ที่อ่านหนังสือมาก จะมีความคิดลึกซึ้งและกว้างขวาง

สามารถแสดงความรู้และความคิดที่ดีเสมอ

สรุปได้ว่าการอ่านช่วยพัฒนาความคิดให้ผู้เรียนและยังส่งผลต่อทักษะการฟัง พูดและเขียนและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ช่วยพัฒนาความรู้ ความคิด การแก้ปัญหาและพัฒนาบุคลิกภาพการปรับตัวในสังคมได้

หลักการแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

ทฤษฎีการสอนอ่านนั้นมีนักการศึกษาได้รวบรวมไว้ หลายท่านแลปปี้และฟลูค (Lapp and Flood) ได้รวบรวมทฤษฎีการจัดลำดับข้อความและวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่านไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับข้อความทฤษฎีเน้นว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับหลักจิตวิทยา 2 ประการ คือ การรับรู้ข่าวสารและเมื่อรับรู้ข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมเป็นความรู้ใหม่ โดยที่ผู้อ่านรับรู้ข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมของจริงหรือภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อความดังกล่าวก็จะอ่านข้อความซ้ำถ้าข่าวสารที่อ่านให้ความรู้สึกในทางลบจะต้องใช้เวลารับรู้มากกว่าข่าวสารที่ให้ความรู้สึกในทางบวกจากนั้นสมองก็จะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำและความหมายของประโยคได้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความทฤษฎีนี้เน้นว่าผู้อ่านมีวิธีการที่จะดึงข้อความที่ความหมายคล้ายกันมาเกี่ยวข้อง หรือจัดความที่ไม่ต้องการออกข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจะมีความสัมพันธ์กันทางบวกความสัมพันธ์ คือ ความเกี่ยวข้องของความหมายในแต่ละประโยค

ไทเลอร์ (Tayle, 1973: 20-23) ได้กล่าวถึงทฤษฎีเชื่อมโยงความสัมพันธ์ว่า ในการเรียนอ่านนั้นกระบวนการวางเงื่อนไข คือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Association) เช่นถ้าจะสอนให้นักเรียนอ่านคำว่า “แมว” ครูจะทำได้โดยการนำรูปแมวและมีบัตรคำว่า “แมว” มาให้นักเรียนดูพร้อมกับออกเสียง “แมว” ไปด้วยทำอย่างนั้นหลาย ๆ ครั้งนักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำว่า “แมว” ว่ามีรูปร่างเสียงและตัวอักษรเช่นไร

คาร์รอล (Carroll, 1964: 118) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านว่ามีหลักการควรยึด 3 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงในการเรียนอ่านนั้น การฝึกอ่านอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการใช้เสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็กแต่หลังจากการที่เด็กลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า “กิน” มาก่อนแล้วมาพบคำว่า “บิน” เด็กก็จะอ่านว่า “กิน” แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดูเป็นประสบการณ์แก่เด็กเด็ก ก็จะอ่านคำว่า “บิน” ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์กล่าวว่าความรู้คือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือเมื่อเด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้วได้ผลลัพธ์ออกมา ก็จะเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กก็จะคิดหวังทันทีว่าผลลัพธ์ควรจะ

ออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

สรุปได้ว่าการสอนอ่านครูควรศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนอ่านให้เข้าใจนำทฤษฎีมาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาเพื่อให้การจัดกิจกรรมการสอนอ่านจัดได้เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน

การสอนอ่าน

การอ่าน เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ที่สำคัญที่สุดการฝึกฝนการอ่านทำให้เป็นผู้รอบรู้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงการสอนอ่านไว้ ดังนี้

บันลือ พุกษะวัน (2532: 3-4) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. สอนอ่านต้องอ่านให้ได้โดยการอ่านเป็นคำเป็นประโยคที่มีภาพประกอบในการช่วยอ่านอาจเริ่มโดยการฝึกอ่านภาพอ่านคำประกอบภาพอ่านประโยคประกอบภาพเรื่องราวหรือนิทานประกอบภาพเพื่อมุ่งไปสู่การอ่านให้รู้เรื่องจากสิ่งที่อ่านเพื่อล่อให้นักเรียนสนใจเป็นการทำทนายให้อยากอ่านให้ผู้เรียนเห็นว่าการอ่านนั้นง่ายประสบความสำเร็จง่ายและอ่านแล้วรู้เรื่องด้วยจะเห็นได้ว่าการเรียนอ่านที่ดีต้องมีเครื่องช่วยอ่านคือภาพภาพจะเป็นเครื่องช่วยเครื่องกำหนดแนวการฝึกอ่านและให้ความหมายของคำที่อ่านได้คือครูจำเป็นต้องมีสื่อที่ดีจะช่วยให้นักเรียนอ่านภาพทนายภาพอ่านคำอ่านประโยคจะช่วยให้การอ่านมีความหมายคืออ่านได้อ่านแล้วรู้เรื่อง

2. สอนอ่านต้องให้อ่านออกซึ่งถือว่าเป็นแนวการฝึกอ่านเบื้องต้นเพื่อให้รู้จักการอ่านพยัญชนะสระเพื่อการผสมเสียงอ่านเป็นคำทีละคำมุ่งเน้นให้อ่านคำออกเสียงได้ถูกต้องจึงใช้วิธีสะกดตัวผสมคำอ่านเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้หลักเกณฑ์ในการไล่สะกดคำ อ่านคำใหม่ได้ เช่นถ้าอ่านคำว่าตา ได้ก็จะอ่านคำว่างานายาวาได้เป็นต้นลักษณะแบบนี้เรียกว่าอ่านออกให้อ่านคำได้แตกฉานหรือเรียกว่า อ่านหนังสือแตก (แต่มีกไม่มุ่งเรื่องความหมาย)

3. สอนอ่านต้องให้อ่านเป็นหลังจากอ่านได้ รู้เรื่องราวจากเรื่องที่อ่านแล้วถ้าเป็นการอ่านนิทานก็ต้องส่งเสริมให้ประเมินตัวละครว่าตัวละครใดดีหรือไม่ดีอย่างไรควรจะเลือกตัวละครตัวใดเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติขั้นการประเมินตัวละครหรือวิเคราะห์ผลการอ่านก็ดีการใช้ประโยชน์ของการอ่านที่ดีถือว่าเป็นการนำการอ่านไปสู่การอ่านเป็น

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545: 2–66) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ครูควรฝึกให้ผู้เรียนวิธีที่ใช้ในการสอนอ่านและเทคนิคการสอนอ่านที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. การอ่านที่ครูควรฝึกให้ผู้เรียน
 - 1.1 การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ
 - 1.2 การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ
 - 1.3 การอ่านในใจ
 - 1.4 การอ่านออกเสียง
 - 1.5 การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
 - 1.6 การอ่านเพื่อวิเคราะห์หาเหตุผล
 - 1.7 การอ่านเพื่อตีความ
 - 1.8 การเลือกอ่านหนังสือและสื่อต่าง ๆ
 - 1.9 มารยาทในการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

สำหรับการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จุดมุ่งหมายในการสอนให้อ่านได้นั้นเน้นให้นักเรียนรู้จักประสมคำ (พยัญชนะสระวรรณยุกต์และเครื่องหมายต่าง ๆ) ออกเสียงให้ถูกต้องทั้งคำที่เคยเห็นและคำไม่เคยเห็นนอกจากนี้จะต้องรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เพื่อนำไปใช้ในรูปกลุ่มคำหรือประโยคให้ถูกต้องรู้จักนำลักษณะที่ดีเข้ามาช่วยในการอ่านการรู้จักกวาดสายตารวมขึ้นเริ่มต้นง่าย ๆ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียงนอกจากจุดประสงค์ในการอ่านโดยทั่วไปสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาควรจะได้เน้นถึงสิ่งเหล่านี้

- 1) ให้มีความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องรวดเร็วและเข้าใจเนื้อความที่อ่าน
- 2) ให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องและเก็บใจความได้
- 3) ให้มีความสามารถในการอ่านในใจเพื่อเก็บข้อความและเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
- 4) ให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านเช่นเด็กทราบว่า การอ่านนั้นให้ประโยชน์ทั้งในด้านความรู้และความเพลิดเพลินเต็มใจอ่านโดยไม่ฝืนใจอ่าน
- 5) เพื่อส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน
- 6) ให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเขียน
- 7) ส่งเสริมเด็กให้มีความรู้กว้างขวางเพราะการอ่านย่อมทำให้เด็กได้รู้เรื่องต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
- 8) ส่งเสริมให้เด็กรู้จักเลือกอ่านหนังสือตามใจชอบและตามความสนใจของเด็กการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงมีข้อเสนอแนะดังนี้

8.1) ครูควรตั้งจุดมุ่งหมายแต่เพียงอย่างเดียวในการอ่านครั้งหนึ่ง ๆ และบอกให้นักเรียนทราบความมุ่งหมายด้วยเช่นอ่านเพื่อความถูกต้องชัดเจนในการอ่านออกเสียงเน้นการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำให้ชัดเจน

8.2) ควรฝึกบ่อย ๆ ในระยะสั้น ๆ

8.3) การสอนอ่านคำจากครูควรแทรกหลักเกณฑ์การอ่านให้เหมาะสมกับวัยเพื่อเด็กจะได้รู้หลักเกณฑ์และช่วยให้อ่านได้แม่นยำ

8.4) ข้อความที่เป็นร้อยแก้วควรฝึกอ่านเดี่ยวส่วนที่เป็นร้อยกรองให้อ่านพร้อมกัน

2. วิธีที่ใช้ในการสอนอ่าน

การสอนอ่านสำหรับเด็กที่ยังไม่ได้เรียนหนังสือให้สามารถอ่านและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดหรือคำพูดออกมาเป็นตัวหนังสือนับตั้งแต่เริ่มมีการสอนการอ่านหนังสือไทยมาจนถึงปัจจุบันมีวิธีการสอนหลายวิธีดังนี้

2.1 วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกประสมคำ (Spelling Approach) คือ การสอนที่ถือว่าคำประกอบด้วยรูปและเสียงของพยัญชนะวรรณยุคตัวสะกดเวลาสอนอ่านแทนที่จะอ่านเป็นคำ ๆ มีความหมายเลยทีเดียวก็น่าจะต้องใส่พยัญชนะสระให้ออกเสียงได้ถูกต้องเป็นคำ ๆ อีกทีหนึ่งเป็นการช่วยให้อ่านคำได้เพราะผู้อ่านรู้จักพยัญชนะ สระ ตัวสะกดแล้วใช้เสียงช่วยพาไปเช่นป่านักเรียนจะสะกดว่า ป-า-ป่านหรือ ป-า-น-ป่าน

2.2 วิธีสอนแบบเทียบเสียง (Phonic Approach) วิธีนี้ยึดการเทียบเสียงสระหรือสระและตัวสะกดเป็นหลักในการอ่านเพื่อประโยชน์ในการเทียบเสียงหัดอ่าน เช่น กา ขา มา นา ตา มีเสียงอาเหมือนกันมีติปีสิติมีเสียงอิเหมือนกันเมื่อผันได้แล้วนำคำที่อ่านได้มาเรียงเป็นประโยค เช่น กา ตี ตา ตา สี มี นา การสอนคำที่มีตัวสะกดก็ใช้วิธีการเทียบเสียง เช่นเดียวกัน กาน นาน วาน มีเสียงอานกัน จัน มัน มีเสียงอัน ตามปกติการสอนเทียบเสียงบ้างก็เรียกรวม ๆ กันว่าแจกลูกเทียบเสียงหรือผันอักษรเพื่อประโยชน์ในการเทียบเสียงหรือสะกดคำแต่ละครั้งครูจึงควรมีจุดมุ่งหมายอยู่ในใจก่อนว่าสอนเพื่อให้อ่านหรือสอนเพื่อให้เขียนแต่อย่างไรก็ตามทั้งการสอนอ่านและการสอนเขียนจะสอนแยกจากกันโดยอิสระไม่ได้

2.3 วิธีสอนแบบมาตรฐาน (The Best Method) วิธีนี้ได้แบบอย่างมาจากการสอนภาษาต่างประเทศโดยยึดหลักว่าในชีวิตประจำวันนั้นคนเราสื่อความหมายกันเป็นประโยคและคำจึงจะทำให้เข้าใจตรงกันการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของภาษาก็คือสอนให้เป็นประโยคและคำเลยทีเดียวโดยคัดเลือกประโยคและคำที่มีความหมายต่อตัวผู้เรียนมาให้อ่านและเขียนแบ่งออกเป็น 2 วิธี

2.3.1 สอนเป็นคำ (Word Approach) คือให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วมีคำอธิบายใต้ภาพ การสอนด้วยวิธีนี้เป็นการสอนให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยระหว่างคำกับภาพโดยคาดหวังว่านักเรียนเห็นบ่อย ๆ จะจำคำได้ภาพได้นอกจากนั้นการอ่านคำที่มีภาพประกอบย่อมจูงใจเด็กได้ดีกว่าอ่านหนังสือเฉย ๆ

2.3.2 การสอนเป็นประโยค (Sentence Approach) คือการนำเอาข้อความที่เป็นประโยคมาให้นักเรียนอ่าน โดยเลือกประโยคที่มีความหมายหรือมีความสัมพันธ์กับผู้เรียนหรือเกิดจากความบอกเล่าคำพูดของผู้เรียนมาเขียนให้อ่านการสอนวิธีนี้เป็นไปตามความเชื่อของนักจิตวิทยาที่เชื่อว่าเด็กมีคุณสมบัติพิเศษซึ่งจะผิดแปลกไปจากผู้ใหญ่อยู่ประการหนึ่งซึ่งจะแสดงออกได้โดยการทดลองเด็กไม่ใช่ว่าจะอ่านได้เฉพาะคำ ๆ เดียวเท่านั้นแม้ประโยคยาว ๆ ก็อ่านได้ ถ้าครูลองเขียนคือเมื่อเด็กเห็นสิ่งใดก็จะได้ถ่ายภาพนั้นไว้ทั้งภาพเปรียบเสมือนเราถ่ายรูปลงบนฟิล์ม ฉะนั้นเมื่อได้เห็นสิ่งใดใหม่จะนำเอามาเปรียบเทียบกับภาพถ่ายภาพเก่าการนำเอาการสอนเป็นคำและเป็นประโยค มาสอนเด็กเรียกว่าการสอนแบบมาตรฐานหรือการสอนแบบเบสิก (The Basic Method) ซึ่งถือว่าเป็นการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน

2.3.3 วิธีสอนแบบผสม หมายถึง การนำวิธีสอนเป็นคำและเป็นประโยคมาเป็นบันไดขั้นต้นเสียก่อนแล้วจึงสอนด้วยวิธีการเทียบเสียงแจกลูกเมื่อเริ่มสอนด้วยหนังสือประเภทที่สอนเป็นคำและประโยคก่อน โดยไม่คำนึงถึงหลักเกณฑ์ใด ๆ ในเรื่องการผสมหรือแจกลูกให้มากจนสังเกตว่าเด็กจะคุ้นเคยกับการแยกคำเป็นสระพยัญชนะ และวรรณยุกต์แล้วจึงนำเอาหนังสือแบบเรียนประเภทเทียบเสียงแจกลูกเข้ามาเป็นแบบสอนอ่านไปจากนั้นก็ให้นำเอาหนังสือแบบสอนอ่านอื่น ๆ ให้นักเรียนอ่านต่อได้เลย

ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกการเทียบเสียงสระและสระกับตัวสะกดมาเป็นหลักในการสะกดคำแจกลูกโดยการสอนอ่านบัตรภาพอ่านบัตรคำประกอบภาพอ่านประโยคสร้างคำใหม่โดยการนำข้อความที่เป็นประโยคมาให้อ่านแล้วคัดเลือกประโยคที่มีความหมายต่อชีวิตประจำวันของผู้เรียนมาฝึกให้อ่านบางครั้งก็จะใช้การสอนเป็นประโยคก่อนแล้วจึงสอนเทียบเสียงสะกดคำแจกลูกเมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับการแยกคำเป็นสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกดจึงสอนอ่านคำใหม่ในบทเรียน

ปัญหาในการสอนอ่าน

การสอนอ่านนั้นมี 2 แบบคือการอ่านออกเสียงและอ่านในใจปัญหาที่พบบ่อยคือการอ่านออกเสียงส่วนการอ่านในใจเท่าที่พบคืออ่านซ้ำมากอ่านซ้ำอ่านเก็บความ ไม่ครบอ่านแล้วจับใจความไม่ได้เวลาอ่านทำปากขมขมิมิบและเวลาอ่านต้องใช้นิ้วชี้ทุกคำที่อ่านปัญหาการอ่านออกเสียงมีหลายประการดังที่ ทัศนิการ์ พวงเกษม (2533: 129-133) กล่าวไว้ดังนี้

1. อ่านไม่ออกโดยมากจะเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ที่ยังจำหลักเกณฑ์ในการสะกดคำต่าง ๆ ไม่ได้ เช่น

1.1 อ่านคำที่ใช้อักษรต่ำและอักษรสูงที่มีวรรณยุกต์เช่นฟ้าฟ่านาฟาฯลฯ

1.2 คำที่ประสมกับสระประสมเช่นเปรียบเกลื่อนเหมือน

2. อ่านคำพิคลักษณะที่อ่านผิดส่วนมากมีดังนี้

2.1 อ่านคำที่มีอักษรนำผิดเช่นผลิต (พะ-หลิต) อ่าน ผลิตปรัมปรา (ปะ-รำ-ปะ-รา) อ่านว่าปรัมปรา ขมุกขมัว (ชะ-หมุก-ชะ-มัว) อ่านว่า ขะมุกชะมัว ฯลฯ

2.2 คำพ้องรูป เช่น เพลา-เพล (เพ-ลา) อ่านว่า เพลา แหน-แหน (แหน) อ่านออกเสียง นสะกดทั้งสองคำ พลี-พลี (พะ-ลี) อ่านออกเสียง พลี อ่านเป็น ล ควบทั้ง 2 คำ

2.3 อ่านคำหรือข้อความที่มีเครื่องหมายประกอบผิดเช่นคำที่มีเครื่องหมายไปยาลน้อย (๑) เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (๑๑) เช่นคำว่าโปรดเกล้าฯ อ่านว่าโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ในห้องเรียนมีกระดานดำ พดลม ชั้นวางห่อข้าว ฯลฯ อ่านว่าในห้องเรียนมีทั้งกระดานดำพดลมชั้นวางห่อข้าว เป็นต้น

2.4 อ่านแยกคำหรืออ่านแบ่งวรรคตอนผิดมีลักษณะดังนี้

2.4.1 แยกคำผิดเช่น โจนด (จะ-โหนด) อ่านผิดเป็น โจน-ด

2.4.2 แยกพยางค์ผิดเช่นเพลงเขมรอกโครง (ชะ-เหมน-อก-โครง) อ่านผิดเป็น (เพลง-เขม-รอก-โครง)

2.4.3 อ่านแบ่งวรรคตอนผิดเช่นข้อความที่อยู่ในวงเล็บคือข้อความขยายหรือรายละเอียดซึ่งตัดออกแล้วไม่ทำให้เสียไปคำเดิม

2.5 อ่านออกเสียงผิดมีลักษณะดังนี้

2.5.1 อ่านตัวออกเสียงพยัญชนะตัวหนึ่งเป็นพยัญชนะอีกตัวหนึ่งเช่นเราไปเที่ยวภูเขาสนุกมากอ่านว่าเราไปเที่ยวเขาสนุกมากมองเห็นอาหารเป็นคำ ๆ อยู่ในจานอ่านว่า มองเห็นอาหารเป็นคำ ๆ อยู่จาน

2.5.2 ออกเสียงคำที่ใช้ ร เป็น ล เช่น โรงเรียน เป็น โลงเรียน เรียบร้อย เป็น เลียบล้อย รื่นเริง เป็น ลิ่นเลิง

2.5.3 ออกเสียงคำควบกล้ำผิด เช่น ปรับปรุง อ่าน ปับปุง คลาน เป็น คาน ขวกไขว่ เป็น ชักไขว่

2.5.4 ออกเสียงคำผิดตามลักษณะของภาษาถิ่นเช่นเดียวกับการพูด

2.5.5 ออกเสียงคำที่มาจากภาษาต่างประเทศผิด เช่น เฟอร์นิเจอร์ ตามรูปคำที่สะกดคือ เฟอร์-นิ-เจอร์ ที่ถูกต้องอ่านว่า เฟอร์-นิ-เจอร์

2.5.6 ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่านเช่นเขามาถึงเมื่อไรต้องอ่านออกเสียงว่าเขามาถึงเมื่อไหร่ชื่อขนมอีกละชีต้องอ่านออกเสียงว่าชื่อขนมอีกละชีเป็นต้น

2.5.7 อ่านลากเสียงยานคาง โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะอ่านออกเสียงในลักษณะเช่นนี้เมื่อให้อ่านพร้อม ๆ กันก็จะลากเสียงยาวทำให้เกิดผลเสียหลายประการ เช่น ทำให้เกิดความคิดซ้ำความคิดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องถ้าไม่แก้ไขจะติดเป็นนิสัยทำให้เสียบุคลิกภาพในการอ่านและทำให้เป็นคนเฉื่อยชา

2.5.8 อ่านซ้ำทั้งอ่านในใจและอ่านออกเสียงใช้เวลาในการอ่านข้อความแต่ละบรรทัดนานเกินไป โดยเฉพาะการอ่านในใจซึ่งจะต้องอ่านได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียงการอ่านหนังสือซ้ำมีผลเสียทำให้รู้เรื่องซ้ำไม่ทันคนอื่นถ้าทำจนติดนิสัยจะทำให้เสียโอกาสที่จะพัฒนาตนเองในระดับประถมศึกษา นักเรียนควรจะสามารอ่านได้ประมาณ 120-150 คำต่อหน้าที่

2.6 จับใจความของเรื่องไม่ได้เด็กบางคนอ่านได้แต่ไม่รู้เรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ทำให้การอ่านไม่มีความหมายและไม่มีความประโยชน์

2.7 อ่านทำนองเสนาะไม่ได้เด็กบางคนอ่านทำนองเสนาะไม่ได้เพราะไม่ยอมอ่านคนเดียวทำให้ไม่ได้รับรสความไพเราะของร้อยกรอง

2.8 อ่านทั้งคำบางคำเช่นข้อความเขียนไว้ว่าระหว่างเดินทางไปโรงเรียนจะต้องเดินผ่านตลาดเด็กที่อ่านลักษณะนี้จะอ่านว่าระหว่างทางไปโรงเรียนเดินผ่านตลาดสรุปปัญหาการอ่านคืออ่านไม่ออกและอ่านคำผิดทั้งการอ่านคำที่มีอักษรนำผิดคำพ้องรูปอ่านคำหรือข้อความที่มีเครื่องหมายประกอบผิดอ่านแบ่งวรรคตอนผิดอ่านออกเสียงผิดจับใจความของเรื่องไม่ได้อ่านทำนองเสนาะไม่ได้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้นักเรียนมีปัญหาการอ่านคำเช่น คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์คำที่มีรูปวรรณยุกต์คำควบกล้ำคำอักษรนำคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราเนื่องจากนักเรียนจำรูปพยัญชนะสระตัวสะกดวรรณยุกต์ ไม่ได้จึงนำมาประสมเป็นคำอ่านไม่ถูกต้องทำให้การอ่านคำไม่ถูกต้องไปด้วย

เทคนิคการสอนอ่านที่น่าสนใจ

บันลือ พฤษะวัน (2532: 117-119) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมได้แก่การเตรียมเด็กที่จะสอนนับตั้งแต่เด็กก้าวเข้าโรงเรียนในวันแรก รวมถึงการปฐมนิเทศเด็กการพัฒนาความพร้อมและการแก้ไขช่วยเหลือให้เด็กได้เรียนร่วมกัน

1.1 การเตรียมการอ่านถือว่าการเริ่มงานในขั้นการปรับพื้นฐานภาษาพูดมารยาทและระเบียบในการอยู่ร่วมกัน โดยใช้การฟังการพูดในการเตรียมตัวเด็กการสังเกตการเรียกชื่อสิ่งของสภาพแวดล้อมทั่วไปทั้งในโรงเรียนและที่บ้านตลอดจนการเล่าถึงกิจวัตรประจำวัน

1.2 การพัฒนาและตรวจสอบความพร้อมในการอ่าน เช่น การสังเกตความเหมือนความแตกต่าง ความสัมพันธ์ของกล้ำเนื้อกับสายตา การฝึกถือคามือ การเล่นเกม การขับร้อง การฝึกวาดภาพขึ้น พับกระดาษเพื่อนำไปสู่การพูดการฟังได้อย่างกว้างขวาง

1.3 การฝึกอ่านเริ่มนับตั้งแต่การฝึกอ่านพจนานุกรม (พยัญชนะ) พจนานุกรมเสียง (สระ) การฝึกนิกคำที่เริ่มต้นด้วยพยัญชนะต้นหรือเสียงพร้อมกับช่วยเหลือแก้ไขอย่างใกล้ชิดจาก ครูผู้สอนไปด้วย

1.4 ฝึกอ่านบัตรคำประกอบภาพและบัตรประโยคประกอบภาพเรื่องราวหรือนิทานสั้น ๆ โดยฟังครูอ่านหนังสือและเปิดให้ดูภาพไปด้วย

1.5 ฝึกฟังครูเล่านิทานนิทานพื้นบ้านเด็กฝึกพูดหรืออ่านตามครูและฝึกให้เด็กผู้ฟังเรื่องเล่าเรื่องอย่างย่อได้

1.6 ฝึกท่องจำบทประพันธ์ง่าย ๆ ต่อคำสัมผัสคำคล้องจองเป็นตอน ๆ

2. ขั้นเริ่มอ่านหมายถึงการเริ่มอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องราวสั้น ๆ นิทานกิจวัตรประจำวัน โดยใช้วิธีจำรูปคำและภาพประกอบ

2.1 ฝึกอ่านคำและประโยคประกอบภาพ

2.2 ฝึกอ่านประโยคและเรื่องราวโดยอาศัยภาพประกอบช่วย

2.3 ฝึกอ่านนิทานสั้น ๆ หรือเรื่องราวที่ครูและนักเรียนจัดเตรียมแต่งขึ้นหรือแผนภูมิ ประสิทธิภาพที่ช่วยขยายประสบการณ์

2.4 ฝึกให้ใช้การเทียบคำเทียบประโยคเพื่อใช้ประโยคในการอ่าน

3. ขั้นอ่านหนังสือแตกหรือมีความก้าวหน้าในการอ่านได้แก่สามารถใช้อ่านได้ ยาวนานโดยสามารถใช้วิธีสะกดตัวผสมคำช่วยในการอ่านคำแปลก ๆ ใหม่ ๆ

3.1 ฝึกอ่านนิทานเรื่องราวเหตุการณ์และกิจวัตรประจำวันที่ใช้คำแปลก ๆ

3.2 ฝึกอ่านนิทานที่ยาวขึ้นและสามารถเล่าเรื่องราวลำดับเหตุการณ์ได้

3.3 ฝึกอ่านบทประพันธ์สั้น ๆ โดยการรู้จักจังหวะสัมผัส

3.4 ฝึกอ่านเรื่องราวบทความและสามารถจำรูปคำเทียบคำสะกดคำ

3.5 ฝึกอ่านแบบเก็บเอาความสามารถประเมินตัวละครบทความต่าง ๆ ได้ดีจนนำไปใช้ แสดงความคิดเห็นรายงานได้

4. ขั้นเสริมสร้างนิสัยในการอ่านที่ดีหมายถึงสามารถอ่านในใจได้เร็วสามารถอ่านเพื่อ ค้นคว้าหาคำตอบหาความเพลิดเพลินจากการอ่านโดยวิธีอ่านคร่าว ๆ

4.1 ฝึกอ่านในใจและมีความสนใจในการอ่านอ่านหนังสือได้หลายรสหลายประเภท

4.2 ฝึกอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อให้ได้สิ่งที่สนใจและเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ประเมินเรื่องราวและวิจารณ์หนังสือที่อ่านได้

5. ชั้นอ่านหนังสือได้อย่างกว้างขวาง หมายถึง สามารถสังเกตเห็นคุณค่าประโยชน์ของการอ่าน เกิดรสนิยมในการอ่านหนังสือประเภทใดประเภทหนึ่งมีความสนใจในภาษาจัดลำดับชั้นในการสอน อ่านไว้เป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 ชั้นก่อนการสอนอ่านจุดประสงค์ของขั้นตอนนี้คือ

5.1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวข้อเรื่อง

5.1.2 เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน

5.1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง

5.2 ชั้นการอ่านขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

5.2.1 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน

5.2.2 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน

5.2.3 เพื่อช่วยขยายเนื้อความของเรื่องที่อ่านให้ชัดเจน

5.3 ชั้นหลังการอ่านขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถดังนี้

5.3.1 สามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดเรื่องที่อ่านไปแล้ว

5.3.2 สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านเข้ากับความรู้ความสนใจหรือความเห็นตนได้

ไบสค สารผล (2553: 25) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสอนอ่านที่น่าสนใจ ดังนี้

คำที่มีตัวสะกดมีสระฉานักเรียนแม่นยำในการจำแนกรูปคำใน แม่ก-กา การสอนตัวสะกดที่มีสระเดี่ยวไม่ใช่วรรณยุกต์สอนอาจดำเนินไปเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. โดยการเปรียบเทียบระหว่างคำที่ไม่มีตัวสะกดเพื่อให้นักเรียนหาข้อสรุปด้วยตนเองว่า คำเดิมอ่านว่าอย่างไรคำใหม่อ่านอย่างไรแต่ละคำมีอะไรเขียนเหมือนกันต่างกันบ้าง ตัวอย่างเช่น จา + ง = จาง ให้นักเรียนอ่านคำใน แม่ ก-กา ก่อนแล้วจึงอ่าน กา + ง = กางออกเสียงตัวสะกดรวมเป็นคำใหม่ บา + ง = บาง จากนั้นให้นักเรียนเปรียบเทียบหาข้อสรุปจะได้ดังนี้

1.1 ทุกคำมีสระ อา และ ง เหมือนกัน

1.2 ทุกคำออกเสียง อาง เหมือนกัน

1.3 ทุกคำออกเสียงต่างกันตามพยัญชนะต้น

2. เมื่อพบคำที่มีตัวสะกดให้นักเรียนเอามือปิดตัวสะกดแล้วผันออกเสียงคำในแม่ก-กมาก่อน จึงออกเสียงตัวสะกด

ตัวอย่าง

กา + น = กานจา + น = จาน แท + น = แทน ถ้าคำที่มีตัวสะกดมีวรรณยุกต์อยู่ด้วยให้ผันคำแม่ ก-กาไปหาตัวสะกดก่อนแล้วจึงผันวรรณยุกต์

ตัวอย่าง

กา + น = กานกาน – ก้าน

3. สระอะเปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศเมื่อมีตัวสะกด

ตัวอย่าง

วะ + น = วัน

กะ + น = ก็น

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เด็กจะพบคำประเภทนี้ไม่กี่คำจึงควรสอนด้วยวิธีออกเสียงเป็นคำ ๆ และเทียบเสียงเมื่อรู้จักคำมีหันอากาศหลายคำแล้วสรุปว่าคำมีหันอากาศออกเสียงอย่างไร

ตัวอย่าง

จัก นั ก รัก ฟ้า มี ก เหมือนกัน ออกเสียง อัก

กั ด มั ด ตั ด มั ด มี ค เหมือนกัน ออกเสียง อั ด

การอ่านคำที่มีตัวสะกดบางตัวมีการอ่านลักษณะดังนี้

1. ตัวสะกดบางตัวเขียนด้วยพยัญชนะสองตัวควบกันคือนอกจากตัวสะกดแท้จะต้องออกเสียงเป็นตัวสะกดแล้วยังมีอักษรอีกตัวหนึ่งนำหรือตามหลังตัวสะกดที่แท้จริงมาด้วย ซึ่งมักเป็นตัว ร แต่เวลาอ่านไม่ต้องอ่านออกเสียงตัวที่นำมาหรือตามมานั้น เช่น จักร บุตร สมุทรา สุตรา ลิตรา วัตร มิตราสามารถ

2. ตัวสะกดบางตัวมีสระอิเช่น ชาติ ญาติ สมบัติ บัญญัติ

3. ตัวสะกดบางตัวมีสระอุเช่น เกตุ เหตุ เมรุ เวลาอ่านไม่ต้องออกเสียงตัวควบหรือสระอุ

4. ตัวสะกดในแต่ละแม่มีหลายตัวเช่น

แม่กน มี น ร ล พ ญ ฌ

แม่กก มี ก ข ค ฃ

แม่กบ มี บ ป ภ พ ฟ

แม่กด มี ด ต ถ ฎ ร ท ฑ ษ ศ ส ฐ จ ฌ

สรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะต้องอ่านออกเสียงคำและบอกความหมายของคำพื้นฐานได้ประมาณ 708 คำมีความรู้ความเข้าใจสื่อความหมายได้ถูกต้องและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการอ่านมีประสิทธิภาพสูงขึ้นด้วย

ความสามารถในการอ่าน

ความสามารถในการอ่านหรือประสิทธิภาพในการอ่าน หมายถึง ผู้อ่านต้อง“อ่านเป็น” ไม่ใช่ “อ่านได้”เพียงอย่างเดียว เพราะ “การอ่านได้”แต่เพียงอย่างเดียวนั่นคือการอ่านหนังสือออกตามตัวสะกดการันต์เท่านั้นแต่อาจจะไม่เข้าใจข้อความที่อ่านได้หรือถ้าเข้าใจก็อาจเป็นความเข้าใจที่ผิดก็ได้ เช่น อ่านคำถามหรืออ่านจากข้อสรุปแล้วเข้าใจผิด “การอ่านเป็น” ผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างถูกต้องอ่านได้รวดเร็ว สามารถจับใจความสำคัญได้มีวิจารณญาณในการอ่าน สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ข้อคิดเห็นที่ดีมีเหตุมีผลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันทั้งในการดำรงชีวิตด้วยการสร้างคุณภาพชีวิตและเป็นประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 30-38)กล่าวว่าความสามารถในการอ่านหรือประสิทธิภาพในการอ่านประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. อ่านได้อย่างถูกต้องตามตัวสะกดการันต์อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการอ่านและการแยกคำ
2. อ่าน ได้รวดเร็ว (speed of reading)
3. เข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วจับใจถูกต้อง
4. จับใจความสำคัญได้ (main idea)
5. มีวิจารณญาณในการอ่านอ่านแล้วสามารถแยกข้อคิดเห็น (opinion) ออกจากข้อเท็จจริง (fact) ได้จากข้อความที่ผู้เขียนได้แสดงข้อคิดเห็นไว้ด้วยและสามารถตีความ (interpretation) ได้อย่างถูกต้อง
6. อ่านแล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ (creative thinking) ในแนวการเขียนสำนวนและรูปแบบรวมทั้งศิลปะการประพันธ์
7. อ่านแล้วสามารถสังเคราะห์ได้ (synthesis) เช่น นำความรู้เก่ามาหลอมรวมกับความรู้ใหม่เกิดแนวคิดใหม่ขึ้นมาการอ่านโดยรู้จักเดาคำที่พบว่าจะสะกดผิด พิมพ์ผิด พิมพ์ตก สามารถอ่านปะติดปะต่อคำหรือข้อความได้
8. อ่านแล้วสามารถแสดงความคิดเห็นประเมินค่า (evaluation) สิ่งที่ตนอ่านได้อย่างเที่ยงธรรมโดยวิเคราะห์(analyzing)วิจารณ์(criticism review)กลวิธีเขียนหรือแนวเขียน(style) ฯลฯของงานเขียนนั้นได้อย่างถูกต้องหลักวิชาการ
9. อ่านโดยกวาดสายตาให้กว้าง (eyespan) และอ่านโดยการกวาดสายตาได้อย่างรวดเร็ว (scanning)
10. มีสมาธิในการอ่าน (concentration)

11. อ่านเร็วเพื่อเลือกหยิบความ เช่น อาจอ่านข้ามคำ (skimming) เลือกอ่านหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยๆ
12. อ่านแล้วได้ความรู้ (knowledge) จดจำได้และเข้าใจความหมายอย่างถูกต้องสามารถนำประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวันได้ทั้งการพูด เขียนและปฏิบัติ
13. อ่านแล้วสามารถอธิบายได้และปฏิบัติตามขั้นตอนที่อธิบายไว้ในหนังสือได้
14. อ่านแล้วสามารถตอบคำถามจากหนังสือที่อ่านได้
15. อ่านแล้วสามารถสรุปได้ (summarizing)
16. อ่านแล้วรู้จักบันทึกไว้ (taking note)
17. รู้จักใช้ส่วนต่าง ๆ ของหนังสือเพื่อจะได้เลือกหัวข้อและเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างรวดเร็ว ไม่เสียเวลา
18. ไม่มีนิสัยเสียในการอ่าน (bad habit) ซึ่งทำให้อ่านช้าเช่น ลอยหน้าเวลาอ่านทำปากขมูบ ขมิบเวลาอ่านในใจใช้มือแตะน้ำลายทุกครั้งที่เปิดหน้าหนังสือหรือใช้นิ้วมือชี้ไปด้วยเวลาอ่านและอ่านย้อนกลับไปกลับมา เป็นต้น
19. สามารถอ่านได้ทั้ง 2 ลักษณะคือการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจผู้อ่านที่“อ่านเป็น” จะสามารถอ่านในใจได้อย่างรวดเร็วและถ้าอ่านออกเสียงจะสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตาม อักษรวิธีและลักษณะคำประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองสามารถอ่านด้วยน้ำเสียงไพเราะชัดเจน และเว้นวรรคได้ถูกต้อง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าบุคคลจะมีความสามารถในการอ่านได้ดีต้องมีองค์ประกอบเบื้องต้นคือความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่นด้านร่างกายอวัยวะออกเสียงสังคมอารมณ์ภาษาครอบครัว เศรษฐกิจสภาพแวดล้อมทั้งที่บ้านและโรงเรียนและความพร้อมทางด้านเวลาประสบการณ์ ความสามารถพิเศษพื้นฐานความรู้แรงจูงใจและหนังสือที่อ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 32-33)กล่าวว่าความสามารถในการอ่านมีองค์ประกอบเบื้องต้น ดังนี้

1. ความพร้อมทางร่างกาย
 - 1.1 ความพร้อมทางสายตา สายตาจะต้องมองเห็นได้ชัด สายตาไม่สั้นไม่ยาวหรือเอียงตาเจ็บหรือเป็นโรคเกี่ยวกับดวงตา
 - 1.2 ความพร้อมของหูหูไม่พิการสามารถฟังได้ชัดเจนแต่อย่างไรก็ตามความพิการของหูก็ไม่ใช่อุปสรรคต่อการอ่านมากนัก
 - 1.3 ความพร้อมด้านสุขภาพ ร่างกายแข็งแรงสุขภาพดีไม่มีโรคภัยไข้เจ็บหรือมีโรคประจำตัวทำให้เจ็บปวดทุกข์ทรมานซึ่งจะอ่านหนังสือไม่ได้

2. ความพร้อมของอวัยวะในการออกเสียง

ปากฟันลิ้นเพดานกล่องเสียงเป็นส่วนที่ใช้ในการออกเสียง ผู้ที่ปากแห้งก็ทำให้ออกเสียงไม่ชัดเจนฟันหลอกก็เช่นเดียวกันเสียงตัวอักษรบางตัวจะออกเสียงผิดเพี้ยนไปลิ้นไก่สั้นเพดานโหว่กล่องเสียงพิการจะทำให้อ่านออกเสียงไม่ได้

3. ความพร้อมทางสมองถ้าสมองดีหรือมีสติปัญญาฉลาดจะทำให้อ่านหนังสือได้เร็วและมีความจำดีและเรียนได้เก่ง แต่ถ้าสมองพิการหรือเป็นโรคความบกพร่องทางสมองทำให้บกพร่องในการเรียนรู้(learning disability) หรือบกพร่องในการอ่าน (reading disability) ซึ่งเป็นมาตั้งแต่กำเนิดจะทำให้การสะกดคำและการสื่อสารเข้าใจยาก

3.1 สมองดีมีความพร้อมที่จะสามารถเรียนรู้ได้เร็วอ่านได้แล้วเข้าใจง่ายสามารถปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายคำแนะนำ หรือทำข้อสอบได้เร็วและถูกต้องหลังจากการอ่านข้อสอบ

3.2 สมองดีมีความสามารถในการจดจำได้แม่นยำในเรื่องที่อ่านมาแล้วนำไปเขียนเล่าได้อธิบายได้จดจำคำที่เขียนยาก ๆ ได้ถูกต้องเข้าใจในเรื่องยาก ๆ ได้

3.3 มีวุฒิภาวะคือพัฒนาการทางสมองที่เหมาะสมกับวัย(maturation)และมีช่วงความสนใจสั้นยาวเหมาะกับวัยด้วยสามารถอ่านเรื่องและเข้าใจคำศัพท์ที่เรียนในระดับชั้นของตนได้ดี

3.4 ความสามารถในการสังเกต ช่างจดจำ รู้จักพิจารณา วิเคราะห์สังเคราะห์หาเหตุผลมาแสดงมีความละเอียดถี่ถ้วนรู้จักใช้ความคิดไปด้วยขณะที่อ่าน

3.5 รักการอ่านสนใจในทุก ๆ เรื่องใฝ่ใจในการค้นคว้าหาความรู้เสมอ

3.6 มีความเฉลียวฉลาด ทำให้สามารถเก่งกว่าผู้ที่อยู่ในวัยเดียวกันจึงทำให้เป็นคนที่ยื่นเก่งกว่าคนอื่น ๆ

4. ความพร้อมทางสังคม

4.1 มีมนุษยสัมพันธ์ดีเข้ากับผู้อื่นได้สามารถทำงานกลุ่มได้ดีให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมไม่เป็นคนเห็นแก่ตัวรู้จักเสียสละและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้ไปเตรียมหรือไปอ่านมา

4.2 สามารถออกมาเป็นตัวแทนกลุ่มแสดงความคิดเห็นหรือแสดงผลงานของกลุ่มได้ ขณะทำงานกลุ่มก็สามารถแสดงความคิดเห็นตลอดจนรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานในการปรับปรุงผลงานที่ได้จัดทำร่วมกันอย่างมีเหตุผลและถูกต้อง

4.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบกติกาของกลุ่มได้เป็นอย่างดีมีระเบียบวินัยรักษาสีทิวทัศน์ของตนและไม่ล่วงล้ำสิทธิของคนอื่นเช่นถ้าได้รับหัวข้อเรื่องใดที่ให้ไปอ่านหรือศึกษาแล้วจะไม่ก้าวก่ายงานหรือหัวข้อของคนอื่น ๆ และจะรับผิดชอบเรื่องของตนเป็นอย่างดี

5. ความพร้อมทางอารมณ์

5.1 รู้จักควบคุมอารมณ์หรือสามารถระงับอารมณ์ของตนได้ไม่ให้โมโห โทณุนเฉียวหรือโกรธง่ายไม่ตื่นตื่นหรือตกใจจนเกินควรสามารถทำงานด้วยตนเองได้โดยจะต้องรู้จักช่วยตนเองด้วยการค้นคว้าอ่านในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจจะไม่ซักถามอยู่ตลอดเวลาซึ่งจะทำให้คนอื่น ๆ หรือผู้ร่วมงานรำคาญได้

5.2 มีอารมณ์และจิตใจที่มั่นคงในการอ่านไม่หวั่นไหววอกแวกซึ่งทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่านเวลาอ่านจะต้องมีสมาธิจึงจะอ่านแล้วเข้าใจเมื่อตั้งใจจะอ่านต้องอ่านให้ได้มีจิตใจแน่วแน่มั่นคงไม่เป็นคนผัดวันประกันพรุ่งและตามใจตนเองตลอดเวลา

5.3 มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่วิตกกังวลต้องรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีรู้จักที่จะตั้งสติให้ดีคิดก่อนที่จะทำใคร่ครวญให้รอบคอบถึงผลได้ผลเสียก่อนถ้าวิตกกังวลตลอดเวลาจะทำให้อ่านหนังสือไม่รู้เรื่องจะต้องเป็นคนไม่หนีปัญหาต้องกล้าเผชิญปัญหาแล้วใช้สติปัญญาในการแก้ไข ดังนั้นอย่าเป็นคนชอบหลอกตัวเองด้วยการหนีปัญหาตลอดจะทำให้เป็นคนไม่มั่นใจในตนเอง

5.4 เป็นคนมองโลกในแง่ดีมีอารมณ์แจ่มใสอยู่ตลอดเวลาไม่เคร่งเครียดรู้จักให้อภัย ขอบภัย และรู้จักขอบคุณหรือสำนึกบุญคุณผู้ให้ความช่วยเหลือจะทำให้เป็นคนจิตใจดีสมองแจ่มใส

6. ความพร้อมทางภาษา

6.1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอ่านพูดได้ชัดเจนอ่านออกเสียงเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง

6.2 มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ต่าง ๆ มากในเรื่องที่อ่านทำให้สามารถอ่านได้เร็วและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีโดยเฉพาะการอ่านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ถ้ารู้คำศัพท์มากจะได้เปรียบในการอ่านตำราต่าง ๆ นอกเหนือไปจากการอ่านตำราภาษาไทย

6.3 สามารถกล่าวแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ตอบปัญหาหรือตอบคำถามได้เพราะอ่านมามากหรือเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี

6.4 สามารถกล่าวอธิบาย แนะนำหรือชี้แจงแสดงเหตุผลได้อย่างถูกต้องโดยไม่เคอะเขินหรือประหม่า

6.5 สามารถท่องจำบทกลอนหรือบทประพันธ์ที่ไพเราะได้จำบทเพลงได้จำถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ ที่เป็นข้อคิดที่ดีได้และนำมาใช้ได้เหมาะสมถูกต้อง

7. ความพร้อมทางบ้านหรือครอบครัว

7.1 มีความอบอุ่นในครอบครัวญาติพี่น้อง

7.2 ครอบครัวไม่แตกแยกไม่มีปมด้อย

7.3 พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีการศึกษาดีมีความรู้สามารถที่จะสอนได้อธิบายได้และเห็นความสำคัญของการอ่านเมื่อมีปัญหาในการอ่านก็สามารถสอนหรือแนะนำบุตรหลานได้

8. ความพร้อมทางเศรษฐกิจ

ความพร้อมทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งของการส่งเสริมความสามารถในการอ่านซึ่งขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกล่าวคือ

8.1 ครอบครัวที่มีฐานะดีลงไปถึงฐานะปานกลาง ย่อมมีกำลังทรัพย์ในการจัดหาหนังสือเพื่อส่งเสริมให้บุตรหลานรักการอ่านได้แต่ที่สำคัญที่สุดคือพ่อแม่จะต้องเป็นผู้มีการศึกษาและเห็นความสำคัญของการอ่าน

8.2 ครอบครัวที่มีฐานะยากจนย่อมเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการอ่านเนื่องจากขาดกำลังทรัพย์และต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้องจึงไม่มีเวลาจะใส่ใจกับการส่งเสริมการอ่านของลูกที่บ้าน

9. ความพร้อมทางสภาพแวดล้อมทั้งบ้านและโรงเรียน

9.1 สถานที่อ่านเหมาะสมน่าอ่าน ไม่คับแคบไม่แออัดไม่หนาวหูดุ สถานที่อาจจะเป็นที่บ้าน หรือที่ห้องสมุดโรงเรียน

9.2 อากาศถ่ายเทไม่ร้อนอบอ้าว

9.3 แสงสว่างเพียงพอ

10. ความพร้อมในด้านเวลา

10.1 มีช่วงระยะเวลาเพียงพอในการอ่าน เช่นในการเขียนรายงานการค้นคว้าจะต้องเตรียมอ่านไว้แต่นั้น ๆ

10.2 มีการบริหารเวลาที่ดีแบ่งเวลาให้เหมาะสมทั้งในการประกอบอาชีพและการอ่าน และบุคคลจะมีความสามารถในการอ่านประกอบด้วยประสบการณ์ต่าง ๆ ดังนี้

10.2.1 มีประสบการณ์การอ่านมามาก เป็นนักอ่านจะผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ที่อ่านไว้เมื่ออ่านเรื่องยาก ๆ จึงสามารถเข้าใจได้ง่ายทำให้อ่านได้เร็ว

10.2.2 มีประสบการณ์ในการเดินทางต่าง ๆ ทำธุรกิจต่าง ๆ ประสบการณ์ในตอนเป็นเด็กประสบการณ์ในการทำงานเมื่ออ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่มีอยู่แล้ว จะทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น

10.2.3 ประสบการณ์จากการใช้สื่อต่าง ๆ เช่น เคยฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์วีดิทัศน์ ใช้คอมพิวเตอร์ซีดี-รอม ฯลฯ มาก่อนจะทำให้มีความสามารถในการอ่านเพิ่มความเข้าใจได้ดีขึ้น

10.2.4 ประสบการณ์จากการไปฟังอภิปราย ทัศนาภิทัศน์ เล่นกีฬา ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะมีส่วนช่วยในการอ่านให้เข้าใจได้มากขึ้นเช่นเดียวกัน

10.2.5 ประสบการณ์ต่าง ๆ เช่น จากการเล่นสตั๊ด ทำงานบ้าน ฯลฯ จะช่วยการอ่านได้มากทำให้เข้าใจคำอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ได้ง่าย ๆ ขึ้น

10.2.6 ประสบการณ์จากการเรียนรู้ในระดับชั้นต่าง ๆ ยิ่งเรียนสูงยิ่งทำให้มีประสบการณ์มากทำให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่ยาก ๆ ได้เป็นอย่างดี

การสร้างความสามารถในการอ่าน (developing your reading skills, improving your reading skills) เป็นการพัฒนาและปรับปรุงทักษะการอ่าน ตลอดจนการพัฒนานิสัยที่ดีในการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านมีวิธีอ่านหรือมีเทคนิคการอ่านที่ดีสามารถอ่านเข้าใจเรื่อง ได้ถูกต้องและรวดเร็วการสร้างความสามารถในการอ่านนั้นมีความจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธีตามขั้นตอนต่าง ๆ การฝึกฝนเพื่อสร้างความสามารถในการอ่านนั้นผู้อ่านควรได้รับการฝึกฝนจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการอ่าน นอกจากนั้นผู้อ่านสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเองตามขั้นตอนต่าง ๆ สามารถตรวจสอบวัดผลตนเองได้

ฉวีวรรณ คูหาภินนทน์ (2542: 45) เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะ(skill)อย่างหนึ่งที่สามารถฝึกฝนได้ดังนั้นการสร้างความสามารถในการอ่าน จะต้องฝึกให้เกิดทักษะขั้นนี้คือ

1. อ่านออก เกิดจากการเรียนรู้และได้รับการฝึกฝนตั้งแต่เด็ก ๆ ให้สามารถอ่านออกจากการเรียนรู้หลักเบื้องต้นของการอ่านตั้งแต่เด็ก ๆ การอ่านออกตั้งแต่เล็ก ๆ จะฝึกอ่านตั้งแต่การอ่านออกเสียงเพื่อจะได้อ่านออกหรือไม่
2. อ่านคล่องหมายถึง การอ่านที่ออกเสียงชัดเจน ถูกต้องตามอักขรวิธี ตลอดจนการเว้นวรรคตอนถูกต้อง แต่ถ้าเป็นการอ่านในใจ ซึ่งเป็นการอ่านในระดับที่สูงขึ้น ต้องมีความสามารถอ่านได้คล่องแคล่วและรวดเร็ว
3. อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องจับใจความสำคัญได้สามารถสรุปได้ ได้รับความรู้จากสิ่งที่อ่านสามารถตอบคำถามได้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้
4. อ่านแล้วสามารถวิเคราะห์ได้สามารถแยกชนิดข้อความได้คือสามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็นได้สามารถเข้าใจความคิดและปรัชญาของผู้เขียนได้

ความจำเป็นที่ต้องฝึกฝนเพื่อให้มีความสามารถในการอ่าน

วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการอ่านของแต่ละคนไม่เหมือนกันดังได้กล่าวมาแล้วว่าบางคนอาจจะอ่านเพื่อค้นหาคำตอบสั้น ๆ ที่ต้องการเท่านั้น เช่น ค้นคำศัพท์บางคำ บางคนอาจจะอ่านเพื่อประกอบการเรียนวิชาที่เรียนอยู่ให้เข้าใจดียิ่งขึ้น บางคนอาจจะอ่านเพื่อเขียนรายงานประกอบวิชาที่เรียน บางคนอาจจะอ่านเพื่อเป็นข้อมูลทางธุรกิจหรือเพื่อปรับปรุงงานอาชีพของ

ตนเองหรือเพื่อรักษาสุขภาพและบางคนอาจจะอ่านเพื่อฆ่าเวลาหรือเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน คลายเหงาคลายเครียด ที่เรียกว่า “อ่านเล่น” ก็ได้

สำหรับนักเรียนนักศึกษาแล้ววัตถุประสงค์ในการอ่านที่สำคัญ คือ การอ่านเพื่อการศึกษา และค้นคว้า ยิ่งเรียนระดับสูงขึ้นไปมากเท่าใดการอ่านอย่างรวดเร็วยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา นอกเหนือไปจากการฟังคำบรรยายในชั้นเรียนแล้ว นักศึกษาจะต้องอ่านเนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับบทเรียนเพิ่มเติมจากห้องสมุดถึง 2-3 เท่าจึงจะประสบผลสำเร็จในการเรียน เพราะการฟังคำบรรยายแต่เพียงอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอ ดังนั้นวิธีอ่านหรือศิลปะการอ่านหนังสือ และสื่อต่าง ๆ จึงไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านด้วย แต่อย่างไรก็ตามการอ่านหนังสือเร็วก็เป็นทักษะที่สำคัญถึงแม้ว่าบางครั้งอาจจะต้องอ่านช้าเพื่อให้เกิดความเข้าใจสำหรับการอ่านหนังสือบางประเภทด้วยดังนั้นผู้อ่านจึงจำเป็นต้องอ่านอย่างมีศิลปะว่าเมื่อใดควรจะอ่านเร็วหรือช้า

พรารามาส มโนรัตน์ (2535: 15-16) กล่าวสรุปไว้ว่าการฝึกอ่านเร็วจะทำให้ผู้อ่านไม่อ่านทีละคำ ถ้ามีการฝึกการอ่านเร็วอย่างสม่ำเสมอ นักศึกษาจะสามารถเพิ่มอัตราการอ่านเร็วได้มากเป็น 2 เท่า ภายในเวลา 1 ภาคเรียน มีวิธีการฝึกมีดังนี้

1. ฝึกอ่านทุก ๆ วันควรหาเวลาฝึกอ่านอย่างน้อยวันละ 10 นาที และพยายามอ่านให้เร็วขึ้นทุก ๆ วัน โดยจับเวลาดูด้วยขณะที่อ่านแล้วจดเวลาไว้ทุกครั้งเป็นการเปรียบเทียบกัน
2. ฝึกอ่านหนังสือ หรือบทความง่าย ๆ ก่อนจากวารสารและหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ อ่านแผ่นปลิวแผ่นโฆษณา ป้ายโฆษณา โฆษณาจากโทรทัศน์ก่อนที่จะหายไปจากจอ ชื่อร้านค้า หนังสือภาพ นิทาน การ์ตูน นวนิยายและเรื่องสั้น เป็นต้น แล้วค่อย ๆ อ่านเนื้อหายาก ๆ ขึ้นตามลำดับ
3. ฝึกการเคลื่อนไหวสายตา (improving eye movement, training the eyes) เพื่อให้อ่านได้อย่างรวดเร็ว ได้แก่การจับตารวดเร็ว (fixation, keep you're yes moving forward) จะต้องฝึกจับสายตาที่ตัวอักษรหรือข้อความอย่างรวดเร็ว แล้วเคลื่อนที่ต่อ ๆ ไปอย่างรวดเร็ว คนที่อ่านหนังสือเร็วจะจับตาน้อยครั้ง ในบรรทัดหนึ่ง ๆ ควรเคลื่อนสายตาได้ 3-5 ครั้ง ไม่เกิน 5 ครั้ง คนที่อ่านช้ามักจะจับตาหลายครั้ง ประมาณ 8-9 ครั้ง ทำให้ใช้เวลานานกว่าจะอ่านจบคนอ่านเก่งจะหยุดการจับตาแต่ละครั้งเพียง 1/4 ของวินาที ส่วนผู้อ่านไม่เก่งจะใช้เวลานานมากกว่านั้น 2 เท่า

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสร้างความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งสามารถฝึกฝนได้เพราะการอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งการฝึกฝนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ต้องอาศัยเทคนิคที่เหมาะสมถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการอ่านผู้ที่มิพบทาบในการฝึกฝน ได้แก่ พ่อแม่ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญการ ที่นักเรียนจะสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง จึงจำเป็นต้องอาศัยการฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น จัดกิจกรรมให้นักเรียนนำคำมาแลกเปลี่ยนการอ่านกับเพื่อน การมอบหมายให้อ่านเมื่อมีเวลาว่าง

การวัดความสามารถในการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 24) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการอ่านเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ด้านภาษาซึ่งเป็นงานที่ยากที่จำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนภาษาไทยเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการดังนี้

1. ทักษะภาษาทั้งการฟังพูดอ่านและเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญเท่า ๆ กันจะไม่แยกฝึกทีละอย่างแต่จะฝึกไปพร้อม ๆ กันอยู่ที่ผู้ประเมินว่าจะเน้นการประเมินด้านใดในครั้งนั้น
2. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการเรียนรู้การเรียนทุกกลุ่มวิชาจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการแสวงหาความรู้และการสื่อสาร
3. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนา มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดหลักสูตรควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภูมิหลังภาษาของตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมีความสุข
4. ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้การใช้ภาษาพูดอ่านเขียนอย่างถูกต้องด้วยการฝึกความสามารถในการพูดการอ่าน(อ่านสะกดคำแจกลูก)และการเขียนด้วย
5. ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษามาก ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญในการนำภาษามาใช้ได้อย่างถูกต้อง

การวัดและประเมินผลนักเรียนว่าสามารถอ่านสะกดคำแจกลูกได้หรือไม่อย่างไร ครูสามารถดำเนินการได้ขณะทำการสอนสิ้นสุดการสอน โดยใช้เครื่องมือและวิธีการดังนี้

1. การทดสอบจะทำการสอบก่อนเรียน ก่อนขึ้นบทเรียนใหม่ทุกครั้งครูผู้สอนควรทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนทุกครั้ง เพื่อจะได้เตรียมการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน
2. การสอบถามครูควรทำการสอบถามผู้เรียนเสมออาจเป็นการตั้งคำถามให้ตอบปากเปล่าหรือสอบถามความรู้ที่ฟังสอนผ่านไป
3. การสังเกต ใช้การสังเกตผู้เรียนอย่างใกล้ชิดโดยไม่เป็นทางการขณะการฝึกอ่านสะกดคำแจกลูกการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การทำใบงาน การทำกิจกรรมประเมินตนเอง ครูบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนในแบบสังเกตที่เตรียมไว้

สรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยการอ่านสะกดคำแจกลูกจะต้องดำเนินการตามหลักของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยการฝึกทักษะผู้เรียนทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมกัน ๆ จะไม่แยกฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะครูสามารถวัดผลประเมินผลได้ทั้งขณะสอนและสิ้นสุดการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การทดสอบก่อนและหลังเรียน การตอบคำถาม การสังเกต การตรวจสอบผลงาน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำแจกลูกโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยอ่านถูกต้องได้ 1 คะแนนอ่านผิดได้ 0 คะแนน

การอ่านสะกดคำและการแจกลูกคำ

ความหมายของการอ่านสะกดคำแจกลูก

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 13-16) ได้ให้ความหมายการสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อม ๆ กับการอ่านและสอนอ่านสะกดคำพร้อมกับการเขียน ครูต้องให้อ่านสะกดคำแล้วเขียนคำพร้อม ๆ กับการสอนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาสอน เมื่อสะกดคำจนจำคำได้แล้วต่อไปจะไม่ใช้วิธีการสะกดคำ เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่จึงให้อ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำมีจะนั้นนักเรียนจะอ่านจับใจความไม่ได้และอ่านได้ช้า

กระทรวงศึกษาธิการ(2545: 45)ได้กล่าวไว้ว่าการสะกดคำมี 2 รูปแบบ คือการสะกดคำตามปกติและการสะกดคำแบบพิเศษดังนี้

1. การสะกดคำตามปกติ

ใช้พยัญชนะต้นและสระกับตัวสะกดตรงตามรูปคำทำได้ 2 วิธี

วิธีที่ 1 เตยต + เ-อียเตยเตย+ งอ → เตยง

วิธีที่ 2 เตยต + เ-อีย+ งอ → เตยง

2. การสะกดคำแบบพิเศษ

เป็นการสะกดคำที่ประสมกับสระเมื่อมีตัวสะกดสระจะเปลี่ยนรูปหรือลดรูป เช่น

แอะ+ง → แ้ง (-ะ เปลี่ยนรูปเป็นชี้)

โอะ+น → คน (โ-ะ ลดรูป)

กรมวิชาการ (2546: 135-138) กล่าวว่า การสะกดคำมีหลายวิธี ถ้าสะกดคำเพื่ออ่านจะสะกดคำตามเสียง ถ้าสะกดคำเพื่อเขียนจะสะกดคำตามรูป และการสะกดคำจะสะกดคำเฉพาะคำที่เป็นคำไทยสะกดตรงตามรูปคำ คือ แม่ กง ใ้ ง สะกดแม่ กต ใ้ ด สะกด ซึ่งมีวิธีการสะกดคำอยู่ 7 วิธี ดังนี้

1. วิธีการสะกดคำตามรูปคำ

กา สะกดว่า กอ-อา-กา

ขา สะกดว่า ขอ-อา-ขา

คาง สะกดว่า คอ-อา-งอ-คาง

ค้ำง สะกดว่า คอ-อา-งอ-คาง-ไม้โท-ค้ำง

2. วิธีการสะกดคำโดยสะกด แม่ ก กา ก่อน แล้วจึงสะกดมาตราตัวสะกด

คาง สะกดว่า คอ-อา-งอ-คา-คา-งอ-ค้ำง

ค้ำง สะกดว่า คอ-อา-งอ-คาง-คาง-โท-ค้ำง

3. วิธีสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต เขมร ภาษาอังกฤษ เป็นต้น วิธีการสอนอ่านและเขียนมีวิธีการดังนี้

3.1 เห็นรูปคำและอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

3.2 จำรูปคำและรู้ความหมายของคำ

3.3 รู้หลักการสะกดคำ เช่น

แม่ กง ใช้ังสะกด

แม่ กน ใช้ันรลพยณ สะกด

แม่ กบ ใช้ับภฟสะกด

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดคำ แต่ใช้หลักการสังเกตรูปคำจำคำให้ได้โดยอ่าน และเขียนคำนั้นอยู่สมควรรู้ความหมายของคำและรู้หลักการสะกดคำ เช่น เหตุ ให้รู้ว่า ตุ ออกเสียง ค เป็นเสียงท้าย

4. วิธีการสะกดคำอักษรควบ มีวิธีการสะกดคำ 2 วิธี คือสะกดคำเพื่ออ่านจะมุ่งที่เสียงของ คำด้วยการอ่านอักษรควบก่อน เช่น กร ออกเสียง กรอ ปร ออก เสียง ปรอ แล้วนำเสียง กรอ ปรอ สะกด กรอ –รอ-ออ-งอ กรอง ออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงกล้ำก่อนวิธีนี้นักเรียนจะออกเสียง กล้ำชัดเจน อีกวิธีหนึ่งเป็นการสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้นวิธีนี้จะใช้ในการสะกดคำเพื่อเขียน เช่น กอ – รอ –อา- บอ – กราบ ถ้าสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้นนักเรียนจะออกเสียงเฉพาะตัวแรก และทิ้งเสียงพยัญชนะตัวที่สองทำให้ออกเสียงควบไม่ชัด

5. วิธีการสะกดคำอักษรนำมีวิธีการสะกดคำดังนี้

5.1 ห น า ย ร ล ว ให้ออกเสียงพยัญชนะนำก่อน หน ออกเสียง หนอ หย ออกเสียง หยอ เป็นต้น แล้วจึงสะกดคำ เช่น หยา สะกดว่า หยอ – อา หยา หนู สะกดว่า หนอ – อุ- หนู ให้เห็นว่า อักษรตัวแรกมีอิทธิพลต่ออักษรตัวที่สองบางคนจะให้อ่านแบบเทียบเสียง เช่น ลา - หลา - มา - หมาลาด - ตลาด เพื่อสังเกตเสียงอ่าน ส่วนสะกดคำเพื่อมุ่งเขียนสะกดคำถูกต้องจะสะกดแบบเรียง พยัญชนะก็ได้มุ่งการจำรูป เช่น หอ - ขอ - อาห - หยาหอ - นอ - อุ-หนู ก็ได้

5.2 อ น า ย ให้ออกเสียงอ ย เป็นเสียง ย แล้วสะกดคำอย่าสะกดคำ ขอ - อา - ยา - ยา - เอก-อย่า (ออกเสียง อย่า เพราะอิทธิพลของเสียง อ ที่เป็นอักษรนำ) หรือ ออ - ขอ - อา - ยา -ไม้เอก -อย่า อีกวิธีหนึ่งไม่สะกดให้จำรูปคำทั้ง 4 คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

5.3 การสะกดคำที่อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยวหรืออักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว เช่น สก_ สน_ สม_ ผล_กล_ถง_ตล_ เป็นต้น ให้ออกเสียงนำก่อน เช่น สน ออกเสียง สะ - หนอ สมอ ออกเสียง เป็น สะหมอ ผล ออกเสียงเป็น ผะหลอ ตลา ออกเสียง ตะหลา แล้วจึงสะกดคำเพื่อออกเสียงให้

ถูกต้อง เช่น เสมอ สะกดว่า สะ-มอ -เออ - สะเหมอ สนอง สะกดว่า สะหนอ-ออ-งอ สะหนอง (วิธีนี้
ครุ้มักไม่คุ้น) หรือจะสะกดคำแบบเรียงตัวพยัญชนะ ก็ได้แต่มุ่งการเขียนคำให้ถูก เช่น สนอง สะกด
ว่า สอ - นอ - ออ - งอ-สะหนอง เสมอ สะกดว่าสอ - มอ - เออ - สะเหมอ นักเรียนจะไม่ได้หลักการ
ออกเสียงแต่ถ้าอ่านบ่อยและอ่านมากจะทำให้อ่านได้ถูกต้อง การอ่านอักษรนำควรให้นักเรียนทราบ
ว่าคำใดเป็นอักษรนำเสียงจะตามตัวหน้า

6. วิธีการอ่านสะกดคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูปมีสระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยน
รูปคำ เช่น

สระโอะ มีตัวสะกด จะลดรูป

ลด สะกดว่า ลอ - โอะ-คอ-ลด

สระอะมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศ

วัน สะกดว่า วอ-อะ-นอ-วัน

สระเอะ มีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปโดยใช้ไม้ไต่คู้

เปิด สะกดว่า ปอ-เอะ-คอ-เปิด

สระเออมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป

เดิน สะกดว่า คอ-เออ-น-เดิน

สระแอะมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป

แข็ง สะกดว่า ขอ-แอะ-งอ-แข็ง

สระอัวมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป

ลด สะกดว่า ลอ - อัว-คอ-ลด

การสอนคำสระเปลี่ยนรูปให้นักเรียนสังเกตรูปคำและเข้าใจว่าใช้สระใดเป็นสระ
ประสมคำและรู้ความหมายของคำรูปคำมีวิธีเขียนอย่างไรการอ่านและเขียนอยู่เสมอจะทำให้
นักเรียนจำคำได้ดี

7. วิธีสะกดคำที่มีตัวการ์นต์เป็นคำที่มาจากภาษาอื่น ๆ คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี
ภาษาสันสกฤตจะมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดการสะกดคำที่มีตัวการ์นต์จะให้อ่านเป็นคำ
แล้วสังเกตคำแล้วรู้กฎเกณฑ์ตามหลักภาษาคำที่มีตัวการ์นต์พยัญชนะการ์นต์จะไม่ออกเสียง

สมศักดิ์ สินธุรเวชญ์ และคณะ (2547: 12) ให้ความหมายของการสะกดคำว่า คือการแยก
เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงคำอ่าน เช่น กา อ่านว่า กอ - อา - กา ดังตัวอย่างตาราง 8

ตาราง 8 การสะกดคำแจกลูก

คำ	การสะกดคำ				การแจกลูก	
	เสียง พยัญชนะ	เสียงสระ	คำอ่าน	พยัญชนะ	สระ	คำอ่าน
มา	มอ	อา	มา	ม	-า	มา
ขา	ขอ	อา	ขา	ข	-า	ขา

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 13-16) ให้ความหมายการแจกลูกไว้ดังนี้

1. การแจกลูกในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา กง กน กม เกย เกอว กก กค และแม่กบ การแจกลูกจะเริ่มต้นจากการสอนให้จำ และออกเสียงพยัญชนะและสระให้ได้ก่อนจากนั้นจะเริ่มแจกลูกในมาตราแม่ ก กา จะใช้การสะกดไปที่ละคำไล่ไปตามลำดับของสระแล้วจึงอ่านโดยไม่สะกดคำจึงเรียกว่าสะกดคำแจกลูก นักเรียนจะต้องอ่านคำในมาตราตัวสะกดให้คล้องตามลำดับ แม่ ก กา แม่กง แม่กน จนถึงแม่กคแม่กค และแม่กบจากนั้นจึงอ่านเป็นเรื่องเพื่อประยุกต์หลักการอ่านไปสู่การอ่านคำที่เป็นเรื่องอย่างหลากหลายนักเรียนอ่านบ่อยอ่านมากก็จะอ่านเก่ง

2. การเทียบเสียงเป็นการแจกลูกวิธีหนึ่งเมื่อนักเรียนอ่านคำได้แล้วให้นำรูปคำมาแจกลูกโดยการเปลี่ยนแปลงพยัญชนะท้าย เช่น บ้าน สูตรของคำ คือ อ่าน ให้หาพยัญชนะต้นมาอ่านแทน เช่น ก้าน ป้าน ร้าน ค้าน เป็นต้น หลักการเทียบเสียงวิธีนี้มีหลักการดังนี้

- 2.1 ให้อ่านสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น
- 2.2 นำคำที่มีความหมายมาสอน
- 2.3 เปลี่ยนพยัญชนะที่เป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะเสียงท้าย
- 2.4 นำคำที่อ่านมาจัดทำแผนภูมิการอ่าน เช่น

กา มา พา ยา ลา

คำ ม้า ช้า ล้า น้ำ

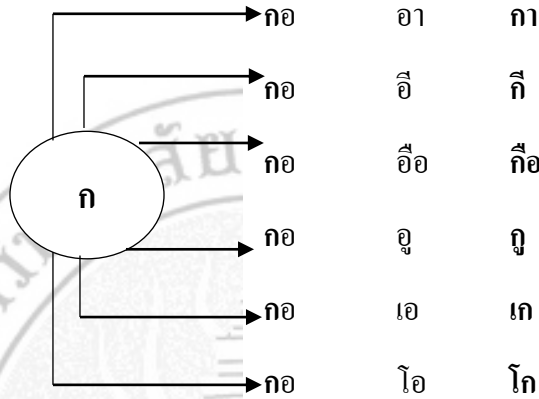
บ้าน ก้าน ป้าน ร้าน ค้าน

คาง คาน คาย คาว คาค

วิธีอ่านจะไม่สะกดคำให้อ่านเป็นคำตามสูตรของคำ เช่น อ่าน กา สูตรของคำ คือ -า นำพยัญชนะมาเติมและอ่านเป็นคำเช่น มา ตา ยา นา อา

มานพ สอนศิริ, ศิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ และเฉลา อรุณรัตน์ (2551: 21-22) ได้กล่าวถึงการแจก
ลูกกว่าเป็นการนำพยัญชนะมาประสมกับสระ ซึ่งการแจกลูกมี 2 ลักษณะ คือ

1. การแจกลูกแบบตรงพยัญชนะ เป็นการใชพยัญชนะตัวใดตัวหนึ่งเป็นหลักแล้วเปลี่ยน
สระ เช่น

2. การแจกลูกแบบตรงสระเป็นการใช้สระตัวใดตัวหนึ่งเป็นหลัก แล้วเปลี่ยนพยัญชนะ
เช่น

กอ -	อา -	กา
ขอ -	อา -	ขา
คอ -	อา -	คา
นอ -	อา -	นา
ปอ -	อา -	ปา

เอกรินทร์ สี่มหาศาล และคณะ (2544: 64) กล่าวว่า การแจกลูกคือการออกเสียงคำที่ประสม
ด้วยเสียงพยัญชนะสระวรรณยุกต์และตัวสะกด

สรุปว่า การสะกดคำแจกลูกเป็นการอ่าน โดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด
มาประสมเป็นคำอ่านมีทั้งการอ่านสะกดคำตามปกติและการอ่านสะกดคำแบบพิเศษการอ่านสะกด
คำตามรูปคำการอ่านสะกดคำด้วยมาตราแม่ ก กา แล้วจึงตามด้วยมาตราตัวสะกดการอ่านสะกดคำที่
มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรการอ่านสะกดคำอักษรควบการอ่านสะกดคำอักษรนำการอ่านสะกดคำ
ที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปการอ่านสะกดคำที่มีตัวก้านต์ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเอาการอ่าน
สะกดคำมาผสมผสานด้วยกันแล้วแต่ลักษณะของคำ เช่น คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์คำที่มีรูปวรรณยุกต์
คำควบกล้ำการแจกลูก มี 2 นัย คือ การแจกลูกตามมาตราตัวสะกดและการแจกลูกด้วยการเทียบ
เสียงจะใช้วิธีนี้เมื่อเด็กอ่านคำได้แล้ว โดยการเทียบเสียงด้วยสระเสียงสั้นก่อนแล้วจึงสอนอ่านเทียบ
เสียงด้วยสระเสียงยาวและการแจกลูกแบบตรงพยัญชนะแบบตรงสระ

ความสำคัญของการอ่านสะกดคำแจกลูก

การสอนสะกดคำแจกลูกเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ มาประสมเสียงกันทำให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทยการสะกดคำ และแจกลูกบางครั้งเรียกรวมกันว่าการสะกดคำแจกลูกเพราะในการสอนสะกดคำแจกลูกจะดำเนินการไปด้วยกันอย่างประสมกลมกลืนเพื่อให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 17) การสอนอ่านสะกดคำแจกลูกเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียนหากครูไม่ได้สอนสะกดคำแจกลูกแก่นักเรียนในระยะเริ่มการอ่านนักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสนอ่านหนังสือไม่ออกเขียนหนังสือผิดซึ่งเป็นปัญหามากของเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ย่อมส่งผลกระทบต่อ การเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองการอ่าน สะกดคำแจกลูกครูควรเริ่มสอนเมื่อนักเรียนอ่านเป็นคำไปได้สักระยะหนึ่งแล้ว ซึ่งในระยะเริ่มแรกนี้อาจอยู่ในช่วงปฐมวัยหรือก่อนประถมเด็กเรียนอ่าน โดยการจำรูปคำที่เป็นพื้นฐานกล่าวคือเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นคำใกล้ตัวเด็กแต่เริ่มขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนคำที่ต้องเรียนเพิ่ม จำนวนมากขึ้นนักเรียนไม่สามารถจำรูปคำได้ทั้งหมด การอ่านสะกดคำแจกลูกจะช่วยให้ นักเรียนประสมคำอ่านและสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกควรสอนในช่วงชั้น ที่นักเรียนยังอ่านหนังสือไม่แตกฉานประมาณช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3) แต่ไม่ได้ตายตัว ว่าต้องสอนการอ่านสะกดคำแจกลูกถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หากนักเรียนอ่านได้แล้วการสะกดคำ แจกลูกไม่จำเป็นอีกต่อไปครูจึงควรสังเกตการอ่านของนักเรียนการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกมาก น้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนเป็นประการสำคัญ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการสะกดคำแจกลูกเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียนหากครู ไม่ได้สอนผู้เรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นทำให้เกิดความ สับสน อ่านหนังสือไม่ออก ส่งผลต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย

แนวการจัดการเรียนการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 17) ได้กล่าวว่า การสอนอ่านสะกดคำแจกลูกเป็นกระบวนการ ขั้นพื้นฐานของการนำเสียง พยัญชนะต้นสระวรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเสียงกันทำให้ออกเสียง คำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทยการแจกลูกและการสะกดคำบางครั้งเรียกรวมกันว่า “การแจกลูก สะกดคำ” เพราะในการสอนแจกลูกสะกดคำแจกลูกจะดำเนินไปด้วยกันอย่างกลมกลืนเพื่อให้ นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนพร้อมกัน ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างการสอนอ่านสะกดคำ

แจกลูกที่ผสมผสานกับการสอนคำใหม่ในบทเรียนครูสามารถจะดำเนินการสอนตามขั้นตอน 5 ขั้นตอนดังนี้

ภาพ 3 ลำดับขั้นตอนการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกที่ผสมผสานกับการสอนคำใหม่

ขั้นที่ 1 อ่านคำ

การอ่านเป็นคำและให้นักเรียนรู้ความหมายของคำที่อ่านควรเริ่มสอนได้ตั้งแต่ชั้นอนุบาล 3 นักเรียนจะได้ฝึกจำคำฝึกสังเกตรูปคำ เช่น คำว่า ฉัน พี่น้อง พ่อแม่ เพื่อน เป็นต้น ในระยะนี้นักเรียนจะจำคำและจับคู่คำกับภาพเพื่อแสดงความหมายของคำได้ ครูอาจให้นักเรียนนำคำที่อ่านแต่งประโยคปากเปล่าได้ การสอนอ่านเป็นคำจะสอนได้ระยะหนึ่งแต่เมื่อเรียนมากขึ้นนักเรียนพบคำมากขึ้นนักเรียนจะสับสนไม่อาจจำรูปคำที่อ่านได้จึงควรเริ่มสอนแจกลูกสะกดคำ

ขั้นที่ 2 อ่านประโยค

การสอนภาษาควรให้นักเรียนอ่านข้อความประโยคสั้น ๆ เพื่อให้สัมพันธ์กับภาษาพูดในชีวิตประจำวันและให้นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันเช่น

อา
อา มา
อา มา หา ตา
อา พา มา สูดมา หา ตา

แผนภูมิการอ่านข้างต้นนี้นำเสนอเป็นตัวอย่างการสอนอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คำและประโยคที่ง่ายและมีความหมายช่วยให้นักเรียนเรียนอย่างมีความหมายได้ประโยชน์และเห็นคุณค่าของเนื้อหาที่อ่าน การสอนอ่านเป็นประโยคทำให้ได้ข้อความที่มีความหมายสมบูรณ์ในการสอนครูควรสนทนาถึงความหมายของประโยคที่นักเรียนอ่านโดยใช้คำถามเช่น

อาเป็นใคร (น้องของพ่อ)

อามาหาใคร (ตา)

อาพาใครมาหาตา

ฯลฯ

ขั้นที่ 3 อ่านสะกดคำแจกลูก

เมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับคำที่อ่านพอสมควรแล้วครูอาจจะให้สังเกตรูปคำที่อ่าน โดยครูให้อ่านคำที่ประสมสระอาเป็นการอ่านเป็นคำและสะกดคำแจกลูกดังนี้

1. อ่านคำ

อา มา หา ตา

2. อ่านสะกดคำครุณาอ่านสะกดคำ

อ-า-อา	อ่านว่า	ออ-อา-อา
ม-า-มา	อ่านว่า	มอ-อา-มา
ห-า-หา	อ่านว่า	หอ-อา-หา
ต-า-ตา	อ่านว่า	ตอ-อา-ตา

3. ให้นักเรียนสังเกตรูปร่างสระอาและตำแหน่งของสระอาโดยใช้คำถามดังตัวอย่างสระอามีรูปร่างเหมือนอะไรให้นักเรียนใช้นิ้วชี้เขียนรูปสระอาในอากาศสระอาเขียนอยู่ในตำแหน่งใดของพยัญชนะฯลฯ

4. ให้นักเรียนอ่านแบบแจกลูกคำโดยครุณาอ่าน โดยใช้วงล้อสระเป็นสื่อประกอบการอ่าน

ก-า-กา	ข-า-ขา
ม-า-มา	ส-า-สา
จ-า-จา	ห-า-หา
ง-า-งา	ต-า-ตา

5. อ่านแจกลูกแบบไม่เห็นคำ อาจใช้วิธีออกเสียงพยัญชนะต้นและให้นักเรียนอ่านแจกลูกสระอาโดยวาจา ดังนี้

ครูออกเสียง ก	นักเรียนแจกลูก ก-า-กา
ครูออกเสียง ข	นักเรียนแจกลูก ข-า-ขา
ครูออกเสียง ค	นักเรียนแจกลูก ค-า-คา
ครูออกเสียง ง	นักเรียนแจกลูก ง-า-งา
ครูออกเสียง จ	นักเรียนแจกลูก จ-า-จา

ขั้นที่ 4 สร้างคำใหม่

1. นักเรียนคิดหาคำที่ประสมสระอาตามประสบการณ์
2. นักเรียนอาจเสนอคำต่าง ๆ เช่น ขา ยา ตา ทา นา
3. ถ้านักเรียนสามารถเขียนคำที่เสนอได้ให้ออกมาเขียนที่กระดานหรือครูเขียนคำที่

นักเรียนนำเสนอบนกระดานหน้าชั้น

4. นักเรียนอ่านคำและสะกดคำที่เขียนไว้บนกระดานหน้าชั้นอีกครั้ง

ขั้นที่ 5 แต่งประโยค

เป็นขั้นนำคำใหม่ไปใช้แต่งประโยคโดยให้นักเรียนนำคำที่คิดขึ้นไปแต่งประโยคตามความคิดของนักเรียนเองนักเรียนอาจแต่งประโยคเป็น

อา หา ยา
อา ทา ยา
อา พา ตา ไป ทา ยา
กา มี ตา
กา มี ตา สีดำ

กรมวิชาการ (2546: 141) ได้กำหนดแนวในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การสะกดคำ และการประสมคำ5 รูปแบบ ซึ่งการแต่งประโยคอาจแต่งด้วยวาจาหรือเขียนตามความเหมาะสมตามตัวอย่างที่กล่าวมาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เสนอแนะสำหรับที่จะใช้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในขั้นตอนของการสอนสะกดคำและแจกลูกเท่านั้นมิใช่ขั้นตอนการสอนภาษาไทยทั้งบทเรียนต่อไปนี้จะเป็นอย่างการสอนอ่านสะกดคำและแจกลูกสำหรับคำที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. คำที่มีสระอยู่หน้าพยัญชนะเช่น เก ใจ ไป โต เป็นต้นให้อ่านออกเสียงพยัญชนะก่อนเสมอ ดังนี้

ก-เ-เก ออกเสียงว่า กอ-เอ-เก
จ-ไ-ใจ ออกเสียงว่า จอ-ไอ-ใจ
ป-ไ-ไป ออกเสียงว่า ปอ-ไอ-ไป
ต-โ-โต ออกเสียงว่า ตอ-โอ-โต

2. คำที่เป็นสระลดรูปหรือสระเปลี่ยนรูป เช่น กั้น คน ขวด เดิน เค็ม ฯลฯ ต้องอ่านเสียงสระด้วยแม้ไม่เห็นรูปสระ เช่น

ก-ะ-น - กั้น	ออกเสียงว่า กอ - อะ - นอ - กั้น
ค-โ-ะ-น - คน	ออกเสียงว่า คอ - โอะ - นอ - คน
ค-เ-อ-น-เดิน	ออกเสียงว่า คอ - เอ - นอ - เดิน
ข-อ้ว-น - ขวด	ออกเสียงว่า ขอ - อ้ว - คอ - ขวด
ข-แ-ะ-ง - แจ็ง	ออกเสียงว่า ขอ - แะ - งอ - แจ็ง
ค-เ-ะ-ม - เค็ม	ออกเสียงว่า คอ - เอะ - มอ - เค็ม

หมายเหตุ คำที่เป็นสระลดรูป อาจอ่านสะกดคำในแบบอื่นได้ดังนี้

แบบที่ 1 กั้น สะกดว่า	กอ-อะ-นอ-กั้น
แบบที่ 2 กั้น สะกดว่า	กอ-ไม้หันอากาศ-นอ-กั้น
แบบที่ 1 คน สะกดว่า	คอ-โอะ-นอ-คน
แบบที่ 2 คน สะกดว่า	คอ-นอ-คน
แบบที่ 1 แจ็ง สะกดว่า	ขอ-แอะ-งอ-แจ็ง
แบบที่ 2 แจ็ง สะกดว่า	ขอ-แอะ - ไม้ไต่คู้-งอ-แจ็ง
แบบที่ 1 เค็ม สะกดว่า	คอ-อะ-มอ-เค็ม
แบบที่ 2 เค็ม สะกดว่า	คอ-อะ-ไม้ไต่คู้-มอ-เค็ม

การสอนสะกดคำแจกลูกคำประเภทมีสระลดรูปเปลี่ยนรูปครูต้องให้นักเรียนสังเกตการเปลี่ยนรูปสระเมื่อคำนั้นมีตัวสะกด เช่น ขอ-แอะ-งอ-แจ็งรูปวิสรรชนีย์ (ะ) จะเปลี่ยนเป็นไม้ไต่คู้ (็) เมื่อมีตัวสะกด

3. คำควบกล้ำเช่น กลอง ความ พราว อ่านตามรูปคำที่ปรากฏ

ก-ล-อ-ง	ออกเสียงว่า กอ-ลอ-ออ-งอ-กลอง
ค-ว-า-ม	ออกเสียงว่า คอ-วอ-อา-มอ-ความ
พ-ร-า-ว	ออกเสียงว่า พอ-รอ-อา-วอ-พราว

หมายเหตุ หรืออาจออกเสียงตัวควบพร้อมกันได้ดังนี้

กล-อ-ง ออกเสียง กลอ-ออ-งอ-กลอง
 คว-า-ม ออกเสียง ควอ-อา-มอ-ความ

4. อักษรนำคำที่มีอานำ หน้า เช่น อยาก หนา หมอ อ่านได้ 3 แบบดังนี้

แบบที่ 1 อ่านเรียงตัวอักษรของคำ

อ-ย-า-ก	ออกเสียงว่า	ออ-ยอ-อา-กอ-อยาก
ห-น -า	ออกเสียงว่า	หอ-นอ-อา-หนา
ห-ม-อ	ออกเสียงว่า	หอ-มอ-ออ-หมอ

หมายเหตุ การสอนอ่านอักษรนำควรให้นักเรียนทราบว่า คำใดมี “ห” นำ คำนั้น เสียงจะสูง แต่ตัว “ห” ไม่ต้องออกเสียงและอาจจะฝึกอ่านในแบบอื่น ๆ ดังตัวอย่างแบบที่ 2 และแบบที่ 3 ดังนี้

แบบที่ 2 อ่านเทียบเสียง

นา-หนา	ลา-หลา	มอ-หมอ
--------	--------	--------

แบบที่ 3 อ่านรู้หลัก

ห น้ า น	อ่านว่า	หนา
ห น้ า ล	อ่านว่า	หลา
ห น้ า ม	อ่านว่า	หมอ

5. อักษรนำประเภทที่มีอักษรสูงหรืออักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว เช่น สนาม ฉลอง จรวด ฯลฯ อาจอ่านแบบใดแบบหนึ่งดังนี้

5.1 อ่านเรียงตัวอักษรของคำเช่นคำว่าสนาม

ส-น-า-ม	ออกเสียงว่า	สอ-นอ-อา-มอ-สนาม
---------	-------------	------------------

5.2 อ่านอักษรนำแล้วจึงสะกดเช่นสนาม

สะหนอ	อา-มอ	อ่าน	สนาม
จะหลอ	ออ-งอ	อ่าน	ฉลอง

5.3 อ่านเทียบเสียงเช่น

นาม-สนาม
คลอ-ฉลอง
ลาด-ตลาด
รวด-จรวด

ข้อปฏิบัติในการเรียนการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

1. ต้องสอนทุกครั้งที่นักเรียนเรียนคำใหม่ที่เป็นคำพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 หรืออาจถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่ายังจำเป็นต้องสอนหรือไม่มากนักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียน
2. ควรสอนจากง่ายไปหายากคือสอนจากคำที่เป็นตัวสะกดในมาตรา แม่ กกา คำที่สะกดตรงมาตราไม่ตรงมาตราตามลำดับและต่อด้วยคำที่มีลักษณะซับซ้อน เช่น คำที่เป็นอักษรนำคำควบกล้ำ เป็นต้น
3. ควรเน้นเรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำแจกลูกทั้งแบบเห็นคำจากบัตรคำหรือที่ครูเขียนบนกระดานหรือจากหนังสือเรียนและการฝึกสะกดคำแจกลูกแบบปากเปล่า (ไม่เห็นคำ จนสามารถอ่านสะกดคำแจกลูกได้อย่างคล่องปาก
4. ควรตระหนักเสมอว่าการสอนสะกดคำแจกลูกที่ถูกต้องต้องเป็นการออกเสียงมิใช่การแยกตัวพยัญชนะสระวรรณยุกต์ลงในตารางแจกลูกคำเพราะนั่นเป็นเพียงการจำแนกตัวอักษรที่เป็นส่วนประกอบของคำเท่านั้น
5. การอ่านสะกดคำและแจกลูกคำมีวิธีอ่านได้หลายแบบครูควรชี้การอ่านแบบใดแบบหนึ่งและใช้แบบเดิมไปตลอดจนเมื่อนักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้คล่องก็ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีอ่านแบบสะกดคำแจกลูกอีกต่อไป
6. สอนสะกดคำแจกลูกแต่ละครั้งไม่ควรใช้เวลาอ่านนานเกินไปจะทำให้ให้นักเรียนเหนื่อยและเบื่อหน่ายและควรสอนควบคู่กับการสอนอ่านคำอ่านเป็นประโยคด้วยเพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกและเรียนอย่างมีความหมาย
7. สอนอ่านคำอ่านประโยคในบทเรียนแต่ละบทเรียนครูควรรู้จักเลือกคำที่จะนำมาให้อ่านแบบสะกดคำแจกลูกไม่จำเป็นต้องแจกลูกทุกคำในบทเรียนควรเลือกคำพื้นฐานที่นักเรียนต้องเรียนพยัญชนะใหม่สระใหม่มาให้้อ่านแบบสะกดคำแจกลูก
8. การสอนการสะกดคำแจกลูกจะใช้มากในช่วงระยะที่นักเรียนเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

วรรณิ โสมประยูร (2539: 156-157) การสอนอ่านสะกดคำจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อครูเอาวิธีสอนเป็นคำและประโยคมาเป็นบันไดขั้นต้น แล้วจึงสอนแจกลูกและผันอักษร เพราะการสอนคำให้เด็กผันอักษรจะทำให้เด็กได้ฟังเสียงคำและได้เปล่งเสียงคำพร้อมกับมองเห็นภาพตัวอักษรที่คู่กับเสียงนั้น การสอนแจกลูกและผันอักษรจึงเป็นวิธีที่พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำได้ดี

สรุปสำหรับการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำครั้งนี้ ผู้วิจัยนำวิธีการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกของกรมวิชาการ วิธีของ วรณี โสมประยูร สมศักดิ์ สินธุรเวชญ์ และคณะฯ มาใช้ร่วมผสมผสานกันโดยเลือกตามความเหมาะสมในการสอนแต่ละครั้ง เช่น การสอนอ่านคำให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันจับคู่คำกับบัตรภาพการฝึกอ่านประโยคเพื่อให้สัมพันธ์กับภาษาพูดการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกเป็นการฝึกให้นักเรียนสังเกตรูปคำว่าประสมด้วยพยัญชนะสระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ใดบ้างเรียงลำดับการสอนจากง่ายไปหายาก ไม่ใช่เวลานานเกินไปคัดเลือกคำมาสอนอ่านสะกดคำแจกลูกเฉพาะที่เป็นสระใหม่พยัญชนะใหม่ที่นักเรียนยังไม่เรียนมาก่อนและใช้วิธีการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกโดยการอ่านพยัญชนะ สระตัวสะกด วรรณยุกต์และใช้วิธีเดิมทุกครั้งเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสน

ความพึงพอใจ

ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเป็นทฤษฎีที่ช่วยสร้างความพึงพอใจให้กับบุคคลในที่นี้ ผู้วิจัยนำเอาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์และทฤษฎีแรงจูงใจ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพราะส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งทฤษฎีแรงจูงใจมีหลายทฤษฎี ผู้วิจัยนำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปมาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ดังนี้

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์

ชวลิต ชูกำแพง (2551: 106-110) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีด้านจิตพิสัยไว้ดังที่แคโรล และคณะ ได้ลำดับภาพของความรู้สึกโดยเริ่มจากความสนใจ (Interest) ความซาบซึ้ง (Appreciation) เจตคติ (Attitude) ค่านิยม (Value) และการปรับตัว (Adjustment) จากการจำแนกความรู้สึกสรุปเป็นความหมายที่สำคัญไว้ดังนี้

1. การรับรู้ (Receiving) เป็นขั้นแรกของความรู้สึกเป็นการสัมผัสเบื้องต้นซึ่งแบ่งได้ 3 ขั้นคือ

1.1 การรู้จัก (Awareness) เป็นเพียงการสังเกตเห็นปรากฏการณ์นั้นโดยปราศจากความสนใจ เช่น รู้จักสี รูปร่าง การจัดอันดับ

1.2 ความเต็มใจในการรับ (Willingness to Receive) เป็นขั้นเต็มใจหรือพอใจที่จะรับรู้มีความอ่อนโยนต่อสิ่งที่พบเห็นแต่เป็นเพียงการบังคับใจเท่านั้น เช่น อดทนที่จะฟังอะไรให้จบยอมรับความแตกต่างของเชื้อชาติและวัฒนธรรม

1.3 ควบคุมหรือเลือกความเอาใจใส่ (Controlled or Selected Attention) เป็นความรู้สึกที่จะบอกได้ว่าอะไรควรเอาใจใส่เช่นความรู้สึกชอบสิ่งนี้อาจได้สิ่งนั้นตั้งใจจะทำสิ่งนั้นอยากรู้สิ่งนี้

2. การตอบสนอง (Responding)

เมื่อบุคคลเลือกพอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะเกิดความสนใจซึ่งชอบกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่นความรู้สึกนี้แบ่งได้ 3 ชั้น คือ

2.1 การยินยอมตอบสนอง (Acquiescence in Responding) เป็นความรู้สึกเชื่อฟังหรือยินยอมที่จะทำตามแต่อาจยังไม่พอใจเท่าไรนักเช่นการตั้งใจบังคับตนเองให้ทำการบ้านให้เสร็จ

2.2 ความเต็มใจที่จะตอบสนอง (Willingness to Response) เป็นขั้นร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจความร่วมมือทำตามความต้องการด้วยความสมัครใจ

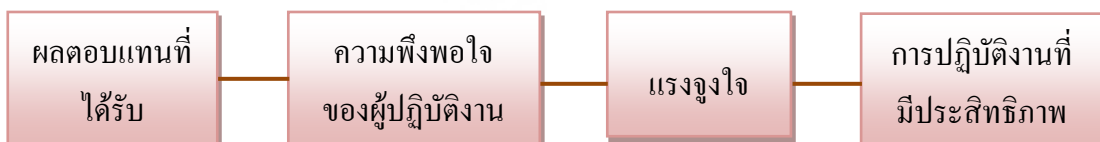
2.3 ความพึงพอใจในการตอบสนอง (Satisfaction in Response) ความรู้สึกในขั้นนี้ลดลงไปอีกเป็นการยินยอมแบบเต็มใจ และพึงพอใจจนเกิดความสนุกสนานพอใจบางคนอาจแสดงออกอย่างเปิดเผยบางคนอาจจะไม่แสดงออกอย่างเปิดเผยการประเมินด้านความพึงพอใจจึงต้องทำอย่างรอบคอบ

3. การสร้างความพึงพอใจในการเรียน

เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับที่ระบุไว้ในหลักสูตรที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนคือ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมและความพึงพอใจ เพราะเมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจทำให้เรียนรู้ด้วยความสุข ซึ่งชอบ ยินดีที่จะเรียนรู้

สมยศ นาวิการ(2541: 119) ได้สรุปเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจว่าการเรียนการดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ การทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการปฏิบัติงานครูผู้สอนต้องคำนึงถึงแนวคิดพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันใน 2 ลักษณะต่อไปนี้

1) ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติการตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจที่ชนะตามแนวคิดนี้สามารถแสดงภาพประกอบดังนี้

ภาพ 4 ความพึงพอใจผลการปฏิบัติงานที่ประสิทธิภาพ

2) ความพึงพอใจนำไปสู่การกระตุ้นการเสริมแรงเป็นแรงบัลดาลใจเพื่อให้ผู้ได้รับจากการกระตุ้นด้วยวิธีการหรือเทคนิคต่างๆ ได้รับความพึงพอใจอย่างต่อเนื่องและอยากปฏิบัติเพื่อการตอบสนองการเสริมแรงในเชิงบวกก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานใด ๆ ได้ดังนั้นครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ สถานการณ์สื่อการสอนผลตอบแทนที่ได้รับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน แรงจูงใจการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจทำกิจกรรมจนบรรลุจุดประสงค์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 265-267) ได้สรุปถึงการนำความรู้เรื่องเจตคติไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนไว้ว่าการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียน คือ ครู ตลอดจนเพื่อนนักเรียนและสิ่งแวดล้อมอื่นในโรงเรียน ครูต้องสร้างเจตคติในทางบวกชักจูงใจนักเรียนให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นความสำคัญของบทเรียนเห็นประโยชน์ที่จะได้รับโดยอาศัยทฤษฎีการเกิดและการเปลี่ยนเจตคติมาใช้ ดังนี้

1. การให้การเสริมแรงแก่นักเรียนให้คำชม ให้กำลังใจ
2. การให้การเลียนแบบเจตคติที่ดีโดยดูจากบุคคลสำคัญที่ชื่นชอบ
3. การพิจารณาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้แก่การให้ได้รับข่าวสารการสื่อความหมายในทางที่ดี
4. ครูช่วยสร้างสถานการณ์เมื่อต้องการเสริมเจตคติให้เข้มข้นจนกว่านักเรียนจะมีความรู้สึกร่วมด้วยและมีเจตคติที่ถูกต้องตามที่ครูต้องการ
5. การเปลี่ยนเจตคติของกลุ่มจะง่ายกว่าการเปลี่ยนทีละคนเพราะบุคคลจะชอบเลียนแบบเอาอย่างและต้องการการเข้ากลุ่ม
6. หลักการและวิธีการเปลี่ยนต้องพิจารณาให้เหมาะสมเพราะสถานการณ์หนึ่งอาจใช้ไม่ได้กับสถานการณ์หนึ่ง
7. หาวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนอยากเปลี่ยนเจตคติโดยให้เขามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลง
8. เจตคติที่ดีต่อตนเองโดยการมีความรู้สึกเข้าใจในความสามารถของตนเองพึงพอใจในตนเองเป็นเรื่องที่ครูต้องสร้างให้เกิดแก่นักเรียนเพราะถ้านักเรียนมีเจตคติว่าตนเองมีความรู้ความสามารถก็จะมีความมั่นใจที่จะเรียนให้สำเร็จ

สรุปความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกถ้ากิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยเสริมสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียน

ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมายดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542: 588, 600) ได้ให้ความหมายพึงพอใจไว้ว่า

พอใจ หมายถึง ชอบใจ สมใจ เหมาะ

พึงใจ หมายถึง ชอบ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 244) ได้อธิบายว่าความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากทีบุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น โดยความรู้สึกนั้นเป็นความรู้สึกทางบวก

Good (1973: 161 อ้างถึงใน มยุรี ศรีคะเนย์, 2547: 39) ได้อธิบายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่มีผลมาจากความสนใจ และเจตคติของบุคคล

Davies (1981: 83) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนการสอนหมายถึงความพอใจหรือไม่พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนซึ่งแสดงให้เห็นความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

พวงเพชร เอี่ยมภูงา (2547: 39) ได้สรุปความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจชอบใจในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

เพราพรธณ เปลี้นกู่ (2552: 278 – 279) กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ
2. ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ
3. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดีและสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจและได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่หวังไว้

สรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึง ระดับความรู้สึกชอบและสนใจของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การที่ผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจต่อการทำงำนนั้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจมากหรือน้อยความรู้สึกที่ดีและการมีความสุขในการร่วมกิจกรรมในงานที่มีอยู่การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำด้วยกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานชื่นชอบอยากเรียนรู้ตอบสนองความต้องการตามวัยด้วยคำคล้องจอง นิทาน เพลงเกมและปริศนาคำทาย

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งการที่จะวัดว่าบุคคลมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจจึงมีความจำเป็นต้องสร้างเครื่องมือที่ช่วยในการวัดความพึงพอใจนั้นซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจสรุปได้ดังนี้

ถวิลย์ ชาราโกชน (2536: 77 – 86) ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดความพึงพอใจไว้สรุปได้ว่าในการวัดความรู้สึกหรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทางซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือทางบวกหรือทางลบทางบวกหมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบหรือพอใจส่วนทางลบจะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้นความรุนแรงหรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเองซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการใช้แบบสอบถาม วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายอย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับว่าเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตรส่วนแบบลิเคิร์ต ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึกคำตอบ เช่น มากที่สุดมากปานกลาง น้อยน้อยที่สุด

2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการสังเกตเป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

พงศ์ หรดาล (2540: 40-62) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกและเป็นสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ตลอดจนทำให้เกิดความพึงพอใจ มีความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น มีขวัญกำลังใจในการทำงาน ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติหลายประการที่คนมีต่องานของเขา ต่อองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับงานต่อชีวิตของเขาเอง โดยทั่ว ๆ ไปแบบวัดความพึงพอใจตามลักษณะที่ควรจะถามแบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. แบบสำรวจปรนัย (Objective Survey) เป็นแบบวัดที่มีคำถามและคำตอบให้เลือก โดยที่ผู้ตอบตอบตามที่ตนเองมีความคิดเห็นและความรู้สึก ข้อมูลที่ได้รับสามารถวิเคราะห์เชิงปริมาณได้

2. แบบสำรวจเชิงพรรณนา (Descriptive) เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบ ตอบด้วยคำพูด และข้อเขียนของตนเอง เป็นแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดให้ตอบโดยอิสระ เป็นข้อมูลที่ได้เชิงคุณภาพ ชาวาล แพร์ตกุล (2552: 65) กล่าวว่าแบบสอบถามที่แท้ก็คือคำถามต่าง ๆ ที่เราประสงค์จะให้ผู้เรียนกรอกเติมหรือให้เขียนตอบ อาจเป็นแบบให้กรอกคำเดียวหรือตอบยาว ๆ ก็ได้ รูปแบบของเครื่องมือวัดความพึงพอใจมีหลายชนิดถ้าทำเป็นบัญชีรายการของเรื่องราวต่าง ๆ สำหรับให้นักเรียนหรือครูกาเครื่องหมายเพื่อแสดงว่ามี – ไม่มี ชอบ – ไม่ชอบ เพียงประการใดประการเดียว เช่นนี้ เราเรียกเครื่องมือนี้ว่า Checklist ถ้าแปลงรูปของ Checklist ธรรมดาที่ตอบเพียงว่า มี – ไม่มี ชอบ – ไม่ชอบ ให้เป็นรูปสำหรับตอบว่ามีสิ่งนั้นหรือมีคุณลักษณะนั้น ๆ มากน้อยปานใดแล้วก็จะกลายเป็น Rating Scale

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่นส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับการยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และควรคำนึงถึงความเที่ยงตรงของการวัดเสมอ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวัดความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ ความพึงพอใจระดับมาก ปานกลาง น้อย ซึ่งสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยการวัดความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

บุษบา พรหมภักดี (2552: 57–58) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปป่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Per – Experimental design) กลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนหนองเม็ก อำเภอนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 3 โดยมีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปป่า 2) เพื่อศึกษาความสนใจของนักเรียนที่มีต่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปาภาษาไทยด้านการอ่านสะกดคำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ได้แก่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้โมเดลชิปปาภาษาไทยด้านการอ่านสะกดคำจำนวน 12 แผน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ (ภาคปฏิบัติ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและแบบสอบถามความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านสะกดคำพบว่านักเรียนมีคะแนนการอ่านสะกดคำเฉลี่ยร้อยละ 87.53 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 82.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านสะกดคำพบว่าอยู่ในระดับ خوب

จินตนา ช่วยพันธ์ (2552: 46-47) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน คำภาษาไทยและความพึงพอใจในการเรียนระหว่างการสอนแบบแจกลูกสะกดคำกับการสอนเป็นคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มสอนโดยการแจกลูกสะกดคำมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยแตกต่างจากกลุ่มการสอนเป็นคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มสอนโดยการแจกลูกสะกดคำมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยแตกต่างจากกลุ่มการสอนเป็นคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) หลังการทดลองนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก

วิลาวัณย์ คุหาเอก (2553: 82) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบทางการเรียนเรื่องอักษรนำ ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปากับการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบชิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

มณฑลดี สุวรรณนิมิตร (2554: 84) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการใช้นิทานพื้นบ้านสงขลา ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยโดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการใช้นิทานพื้นบ้านสงขลาหลังเรียน สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการใช้นิทานพื้นบ้านสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการใช้นิทานพื้นบ้านสงขลา ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 รายการและในระดับมากจำนวน 9 รายการ 3) คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการใช้นิทานพื้นบ้านสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ถาวร สีทรงฮาด (2555: 76-77) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำและแจกลูก โดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านสะกดคำและแจกลูก โดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.83/81.66 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านสะกดคำและแจกลูก โดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านสะกดคำและแจกลูก โดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเท่ากับ 0.5864 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านสะกดคำและแจกลูก โดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 58.64 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านสะกดคำและแจกลูก โดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.65 ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ความพึงพอใจมาก

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา สามารถนำมาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถได้ทั้งการอ่านเขียนไปพร้อมกันและการสอนอ่านแบบสะกดคำแจกลูกทำให้นักเรียนที่ได้รับการพัฒนา มีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ผลการจัดกิจกรรมตามขั้นของรูปแบบชิปปาทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Manahan (1997: 3011-1 อ้างถึงใน วศิณี แก้วดี, 2554: 50-51) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนในช่วงเวลา 6 สัปดาห์เมื่อได้รับการสอนที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับระดับพัฒนาการความสามารถในการสะกดคำของนักเรียน โดยเป็นการศึกษาการตอบสนองของนักเรียนที่ได้รับการสอนที่มีระดับความยากต่าง ๆ กันกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 จำนวน 9 คน ที่มีระดับความสามารถในการสะกดคำต่าง ๆ กันแบ่งเป็น 3 ระดับแต่ละระดับมีนักเรียน 3 คน การเขียนประกอบด้วยการแยกคำ การเสาะหาคำ การเล่นเกมคำ และการสร้างคำที่สอดคล้อง และเหนือระดับการสะกดคำของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนที่มีระดับการพัฒนาการสะกดคำที่ต่ำ สูงกว่าระดับเดิมเล็กน้อย 2) นักเรียน มีความก้าวหน้าในการสะกดคำเพิ่มขึ้น 3) รูปแบบการสอนสะกดคำมีประสิทธิภาพดีในการสอนสะกดคำให้กับนักเรียนที่มีความสามารถในการสะกดคำคนละระดับ และการศึกษาเป็นวิธีการสอนแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ

Bouchar (2002: 541-A อ้างถึงใน บุญบา พรหมภักดี, 2552: 82) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากความผิดพลาดในการอ่านกับการสะกดคำแม้ว่าเขามีความพยายามอย่างมากระหว่างการอ่านและการสะกดคำ แต่การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนมีความแตกต่างกันมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่าการอ่านของนักเรียนดีกว่าการการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญและพบว่าผลของการอ่านมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องของคำของนักเรียน การวิเคราะห์เชิงคุณภาพในความคิดด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนพบว่าความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวีธีการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำ และความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูผลการวิเคราะห์พบว่าการให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านเกี่ยวข้องกับระดับความสามารถของนักเรียน การพัฒนาทักษะการอ่านสามารถฝึกไปพร้อม ๆ กับทักษะการเขียนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพิ่มขึ้น นักเรียนที่มีระดับพัฒนาการการสะกดคำที่ต่ำเมื่อได้รับการฝึกทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการสะกดคำเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก การทดสอบก่อนมีการทดลองก่อนและหลังการทดลองซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง จำนวน 5 ห้อง รวม 221 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ที่มีการจัดห้องเรียนแบบละความสามารถคือนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ที่เรียนห้องเดียวกันมีจำนวนนักเรียนต่อห้องใกล้เคียงกันมีการวัดประเมินผลเหมือนกันและมีความสามารถในการอ่านใกล้เคียงกัน

2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง จำนวน 1 ห้อง 43 คน จาก 5 ห้อง

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบ The One-Group Pretest-Posttest Designs (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 249) ซึ่งมีรูปแบบดังตาราง 9

ตาราง 9 รูปแบบการทดลอง The One – Group Pretest – Posttest Designs

สุ่ม	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
R	T ₁	X	T ₂

กำหนดให้

R	แทน	การสุ่ม
X	แทน	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
T ₁	แทน	การทดสอบความสามารถการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียน
T ₂	แทน	การทดสอบความสามารถการอ่านออกเสียงคำหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผนๆละ 1 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำจำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 1 ฉบับ 12 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
 - 1.1 ขั้นตอนการสร้าง

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลพิบูลย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2556 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการวัดและประเมินผลคู่มือครูแบบเรียนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบซิปปาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำแจกลูกชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบชิปป่า ของ ทิศนา แจมมณี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้

1.1.3 วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้ตัวชี้วัดเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.1.4 กำหนดเนื้อหาที่ใช้สอนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 หน่วยพุดไพเราะซึ่งเป็นคำ พื้นฐาน ประกอบด้วย คำสระอำ คำสระเอา คำสระเอะ คำสระเอะ คำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรียนนำมาเขียนเป็นคำคล้องจอง 4 เรื่องโดยวิเคราะห์คำและ จำแนกตามลักษณะของคำดังนี้

- 1) คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ 23 คำ ได้แก่ คำเน็ด คำลั้ง คำ คำนับ จำ จำปี คำ ทำ ทำไม ทำเล นำ รำ ลำไย อำเกอ เขา เต่า เรา เสา เอา ตะ ละ และ แคะ แปะ
- 2) คำที่มีรูปวรรณยุกต์ 14 คำ ได้แก่ คำ น้ำ เก้าอี้ เข่า เข้า เจ้า เซ้า เต้า เท้า เป้า เฝ้า เล้า เล้า เท้า
- 3) คำควบกล้ำ 3 คำ ได้แก่ คำว่า กระเป๋้า เปล่่า
- 4) คำที่มีอักษรนำ 1 คำ ได้แก่ เหล้า
- 5) คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา 16 คำ ได้แก่ เก็บบ เข้ม เข้ม เข็บ เข็ด เต็ก เต็ม เป็ด เป็น เม็ด เข็น เข็บ เล็ก เล็บ เห็น แจ็ง

1.1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนการสอนประกอบด้วยมาตรฐาน การเรียนรู้สาระสำคัญสาระการเรียนรู้จุดประสงค์การเรียนรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์สมรรถนะ สำคัญของผู้เรียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก สี่อ/แหล่งเรียนรู้การวัดผลและประเมินผล จำนวน 12 แผนจำนวน 12 ชั่วโมง

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำ แจกลูก ผู้วิจัยได้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ดังตาราง 10 ดังนี้

ตาราง10 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก
ชั้นประถมศึกษาปีที่1

แผนที่	เรื่อง	วิธีสอน	เวลา/ชม.
	สระอา		
1	- เล่นนิทาน “ทำดีได้ดี” - อ่านคำคล้องจองสระอา - อ่านบัตรภาพคำสระอา - อ่านบัตรคำสระ อา - อ่านแถบประโยคสระอา - อ่านสะกดคำจากวงล้อ สระอา ใบงานที่ 1	ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิมด้วย นิทาน ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่ - อ่านคำ ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม - อ่านประโยค - อ่านสะกดคำแจกลูก	1
2	- เกมจับคู่คำประสมคำอ่าน สระอา - นำคำที่ประสมสระ อา มาสร้างเป็นคำใหม่ ที่มีความหมาย - ใบงานที่ 2	ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม - อ่านสะกดคำแจกลูก ขั้นที่ 5 การสรุปและการจัดระเบียบ ความรู้ - สร้างคำใหม่	1
3	- นำคำสระอา ไปใช้ แต่งประโยค - ใบงานที่ 3 - กิจกรรมประเมินตนเองที่ 1 - การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุด ของตนเอง	ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงาน - แต่งประโยค ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้ - การอ่านสะกดคำแจกลูก - จัดแสดงผลงาน	1

ตาราง 10 (ต่อ)

แผนที่	เรื่อง	วิธีสอน	เวลา/ชม.
	สระ เ- ๑		
4	- นิทาน “สุนัขกับเงา” - อ่านคำคล้องจองสระเ-๑ - อ่านบัตรภาพคำสระเ-๑ - อ่านบัตรคำสระเ-๑ - ใบงานที่ 4 - อ่านแถบประโยคสระเ-๑ - อ่านสะกดคำจากวงล้อสระเ-๑ ใบงานที่ 6	ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่ - อ่านคำ ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม - อ่านประโยค - อ่านสะกดคำแจกลูก	1
5	- เกมจับคู่คำประสมคำอ่านสระ เ-๑ - นำคำที่ประสมสระ เ-๑ มาสร้างเป็นคำใหม่ที่มีความหมาย - ใบงานที่ 5	ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม - อ่านสะกดคำแจกลูก ขั้นที่ 5 การสรุปและการจัดระเบียบความรู้ - สร้างคำใหม่	1
6	- นำคำ สระ เ-๑ ไปใช้แต่งประโยค - ใบงานที่ 6 - กิจกรรมประเมินตนเองที่ 2 - การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดของตนเอง	ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงาน - แต่งประโยค ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้ - การอ่านสะกดคำแจกลูก - จัดแสดงผลงาน	1

ตาราง 10 (ต่อ)

แผนที่	เรื่อง	วิธีสอน	เวลา/ชม.
	สระ เ-ะ		
7	- นิทาน “เปิดเจ็ดตัว” - อ่านคำคล้องจองสระ เ-ะ - อ่านบัตรภาพคำสระ เ-ะ - อ่านบัตรคำสระ เ-ะ - ใบงานที่ 7 - อ่านแถบประโยคสระ เ-ะ - อ่านสะกดคำจากวงล้อ สระ เ-ะ - ใบงานที่ 7	ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่ - อ่านคำ ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม - อ่านประโยค - อ่านสะกดคำแจกลูก	1
8	- เกมจับคู่คำประสมคำอ่าน สระ เ-ะ - นำคำที่ประสมสระ เ-ะ มาสร้างเป็นคำใหม่ ที่มีความหมาย - ใบงานที่ 8	ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม - อ่านสะกดคำแจกลูก ขั้นที่ 5 การสรุปและการจัดระเบียบ ความรู้ - สร้างคำใหม่	1
9	- นำคำสระ เ-ะ ไปใช้ แต่งประโยค - ใบงานที่ 9 - กิจกรรมประเมินตนเองที่ 3 - การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุด ของตนเอง	ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงาน - แต่งประโยค ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้ - การอ่านสะกดคำแจกลูก - จัดแสดงผลงาน	1

ตาราง 10 (ต่อ)

แผนที่	เรื่อง	วิธีสอน	เวลา/ชม.
	สระ แ-ะ		
10	- นิทาน “ลูกแกะกับจระเข้” - อ่านคำคล้องจองสระ แ-ะ - อ่านบัตรภาพคำสระ แ-ะ - อ่านบัตรคำสระ แ-ะ - อ่านแถบประโยคสระ แ-ะ - อ่านสะกดคำจากวงล้อ สระ แ-ะ - ใบงานที่ 10	ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่ - อ่านคำ ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม - อ่านประโยค - อ่านสะกดคำแจกลูก	1
11	- เกมจับคู่คำประสมคำอ่าน สระ แ-ะ - นำคำที่ประสมสระ แ-ะ มาสร้างเป็นคำใหม่ที่มี ความหมาย - ใบงานที่ 11	ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม - อ่านสะกดคำแจกลูก ขั้นที่ 5 การสรุปและการจัดระเบียบความรู้ - สร้างคำใหม่	1
12	- นำคำสระ แ-ะ ไปใช้ แต่งประโยค - ใบงานที่ 12 - กิจกรรมประเมินตนเองที่ 4 - การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุด ของตนเอง	ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงาน - แต่งประโยค ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้ - การอ่านสะกดคำแจกลูก - จัดแสดงผลงาน	1
	รวม		12

1.1.6 สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือเหมาะสมมากที่สุดเหมาะสมปานกลางเหมาะสมน้อยเหมาะสมน้อยที่สุด โดยได้ศึกษาแนวคิดหลักการเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากหนังสือทฤษฎีการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2544: 121-122)

1.1.7 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ให้ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ให้ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ให้ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ให้ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ให้ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2 ขั้นตอนในการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1.2.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผนพร้อมแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่านเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้กระบวนการจัดการเรียนรู้สื่อ/แหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

1.2.2 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ ถ้าได้ค่าเฉลี่ย 3.50-5.00 จึงนำไปใช้ได้โดยกำหนดเกณฑ์คุณภาพดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121-122)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มาก

2.50 – 3.49 หมายถึง ปานกลาง

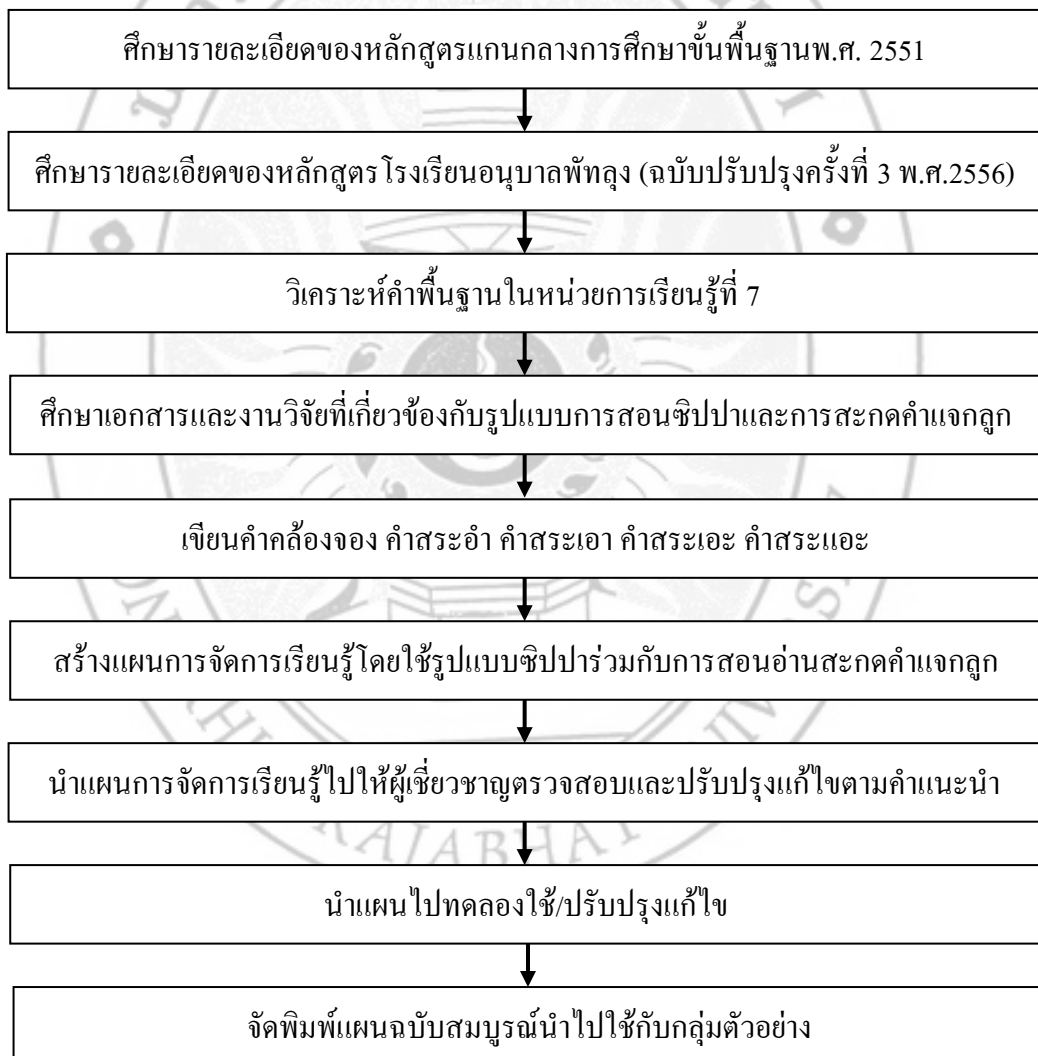
1.50 – 2.49 หมายถึง น้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 4 ท่านพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.75-4.92 หมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกแผนแต่ในรายละเอียดบางแผนต้องทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญคือปรับกิจกรรมบางกิจกรรมเพื่อนำผู้เรียนเป็นสำคัญและปรับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ในบางแผนเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ปรับคำบางคำที่ยากเกินไป

1.2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง จำนวน นักเรียน 44 คน ที่ไม่เคยเรียนเนื้อหาใหม่มาก่อนเพื่อดูความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ความเหมาะสมของ สาระการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้สื่อการเรียนการสอน ผลการทดลองพบว่าเนื้อหาในแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 และ 6 มีเนื้อหายากเกินไปจึงนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข

1.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับ สมบูรณ์และนำไปใช้สอนจริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งสามารถสรุป เป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ภาพ 5 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ

2.1 ขั้นตอนการสร้าง

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2556)

2.1.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาไทย จากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.3 ศึกษาหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 80–89)

2.1.4 วิเคราะห์คำที่นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่สอดคล้องกับคำพื้นฐานซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำหนดและสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 หน่วยพูดไพเราะซึ่งประกอบด้วยคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ 23 คำ คำที่มีรูปวรรณยุกต์ 14 คำ คำควบกล้ำ 3 คำ คำที่มีอักษรนำ 1 คำ และคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา 16 คำ ได้คำรวม 57 คำ สร้างเป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ดังตาราง 11

ตาราง 11 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

เนื้อหา	สระอำ	สระเอา	สระเอะ	สระเอะ	จุดประสงค์การเรียนรู้
คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์	กำเนิด	เขา	ตะ	แกะ	เพื่อให้นักเรียน
	กำลัง	เตา	ละ	แพะ	สามารถอ่านคำ
	คำ	เรา			ที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์
	คำนับ	เสา			ได้อย่างถูกต้อง
	จำ				
	จำปี				
	คำ				
	ทำ				
	ทำไม				
	ทำเล				

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	สระอำ	สระเอา	สระเอะ	สระแอะ	จุดประสงค์ การเรียนรู้
	นำ รำ ลำไย อำเภอ				
คำที่มีรูปวรรณยุกต์	คำ น้ำ	เข้า เข้า เข้า เข้า เข้า เข้า เข้า เข้า เข้า เข้า			เพื่อให้ นักเรียนสามารถ อ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์ ได้อย่างถูกต้อง
คำควบกล้ำ	คว่ำ	กระเป๋ เปล้า			เพื่อให้ นักเรียนสามารถ อ่านคำควบกล้ำได้ อย่างถูกต้อง
คำที่มีอักษรนำ		เหล่า			เพื่อให้ นักเรียนสามารถ อ่านคำอักษรนำได้ อย่างถูกต้อง
คำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา			เก็บ เก็บ เก็บ เก็บ เก็บ	แจ้ง	เพื่อให้ นักเรียนสามารถ อ่านคำที่มีตัวสะกดตรง ตามมาตราได้อย่าง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	สระอำ	สระเอา	สระเอะ	สระแอะ	จุดประสงค์การเรียนรู้
คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา			เด็ก		เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง
			เต็ม		
			เปิด		
			เป็น		
			เม็ด		
			เย็น		
			เย็บ		
			เล็ก		
			เล็บ		
			เห็น		

2.1.5 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำเป็นแบบทดสอบความสามารถการอ่านออกเสียงคำใช้เป็นแบบทดสอบฉบับทดลองใช้ (Try out) ดังตาราง 12

ตาราง 12 วิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน	จำนวนข้อสอบที่สร้าง	จำนวนข้อสอบที่คัดเลือกไว้
คำที่ประสมด้วยสระอำ	17	10
คำที่ประสมด้วยสระเอา	20	10
คำที่ประสมด้วยสระเอะ	17	7
คำที่ประสมด้วยสระแอะ	3	3
รวม	57	30

2.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

2.2.1 สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา สำหรับผู้เชี่ยวชาญจากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำกับแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของ สურศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ และคณะ (2544: 157) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์

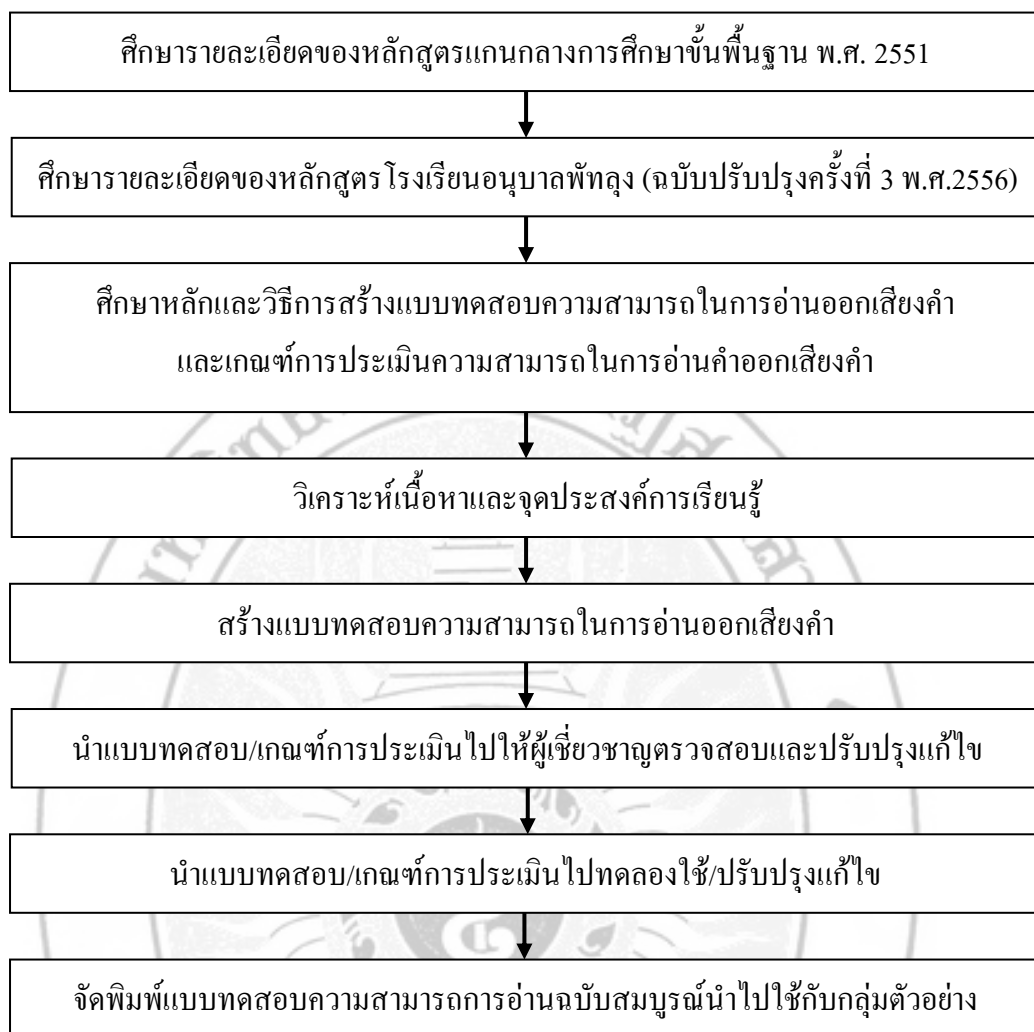
2.2.2 นำแบบประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน ชูดเคิมตรวจสอบความเหมาะสมและสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำกับจุดประสงค์การเรียนรู้จำนวน 57 คำ โดยคัดเลือกแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาใช้ค่า IOC ตั้งแต่ .50–1.00 ผลปรากฏว่าแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทั้งหมด 48 ข้อ โดยได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ (ดังภาคผนวก ง หน้า 190-192)

2.2.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนอนุบาลพัทลุงห้อง 1/2 จำนวน 44 คน โดยอ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน

2.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้เกณฑ์ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538: 209–210) ซึ่งแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองใช้ มีค่า p ระหว่าง 0.39–0.80 และค่า (r) ระหว่าง 0.23–0.68 ได้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 30 ข้อ (ดังภาคผนวก ง หน้า 193-195)

2.2.5 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) จากสูตร KR-20 ใช้เกณฑ์ 0.80 ขึ้นไปได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .87 (ดังภาคผนวก ง หน้า 196-201)

2.2.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่ผ่านการหาคุณภาพมาแล้ว จำนวน 30 ข้อพิมพ์เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำฉบับสมบูรณ์สรุปเป็นขั้นตอนดังภาพ 6

ภาพ 6 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการสร้าง

3.1.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

3.1.2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยศึกษาจากการวิจัยเบื้องต้นของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 114) นำมาประยุกต์ใช้และจากการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก จำนวน 7 ขั้นตอน โดยการสอบถามความพึงพอใจจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก เช่น การเล่านิทานการร้องเพลงการทายปริศนาคำทายการอ่าน

บัตรภาพการอ่านบัตรคำการอ่านแถบประโยคการอ่านสะกดคำแจกลูกด้วยวงล้อสระการเล่นเก็บบัตรคำ
คำประสมคำอ่านการสร้างคำใหม่ด้วยการสรุปความรู้เป็น Mind Map การนำคำมาแต่งประโยค การ
คัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดของตนเองร่วมจัดแสดงผลงาน

ตาราง 13 ข้อคำถามแบบสอบถามความพึงพอใจ

ชั้น	ข้อคำถาม	จำนวน คำถาม
1. ทบทวนความรู้เดิม	1. นักเรียนชอบกิจกรรมการเล่านิทานระดับใด	1
	2. นักเรียนชอบกิจกรรมการร้องเพลงระดับใด	1
	3. นักเรียนชอบกิจกรรมการทายปริศนาคำทายระดับใด	1
	4. นักเรียนชอบกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองระดับใด	1
2. แสวงหาความรู้ใหม่	5. นักเรียนชอบกิจกรรมการอ่านบัตรภาพระดับใด	1
	6. นักเรียนชอบกิจกรรมการอ่านบัตรคำระดับใด	1
3. ชั้นเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม	7. นักเรียนชอบกิจกรรมการอ่านแถบประโยคระดับใด	1
	8. นักเรียนชอบกิจกรรมการอ่านสะกดคำแจกลูกระดับใด	1
ชั้น4 ชั้นแลกเปลี่ยนความรู้	9. นักเรียนชอบการเล่นเก็บบัตรคำประสมคำอ่านระดับใด	1
ชั้น5 ชั้นสรุปจัดระเบียบความรู้	10. นักเรียนชอบการสร้างคำใหม่ด้วยการสรุปเป็น Maid Map ระดับใด	1
ชั้น6 ชั้นฝึกปฏิบัติ	11. นักเรียนชอบการนำคำมาแต่งประโยคระดับใด	1
ชั้น7 ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้	12. นักเรียนชอบการคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุด ของตนเอง จัดแสดงผลงานระดับใด	1
รวมทั้งฉบับ		12

3.1.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกจำนวน 1 ฉบับ จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เป็น 3 ระดับ คือ พึงพอใจมากพึงพอใจปานกลาง และพึงพอใจน้อย โดยใช้รูปใบหน้าคนแทนความหมาย ดังนี้

☺ หมายถึง ฟังพอใจมาก ให้คะแนนเท่ากับ 3

☹ หมายถึง ฟังพอใจปานกลาง ให้คะแนนเท่ากับ 2

☺ หมายถึง ฟังพอใจน้อย ให้คะแนนเท่ากับ 1

กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนจากเกณฑ์การให้คะแนน โดยปรับปรุงจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 117) ดังนี้

ระดับมาก ได้คะแนน 2.51-3.00

ระดับปานกลาง ได้คะแนน 1.51-2.50

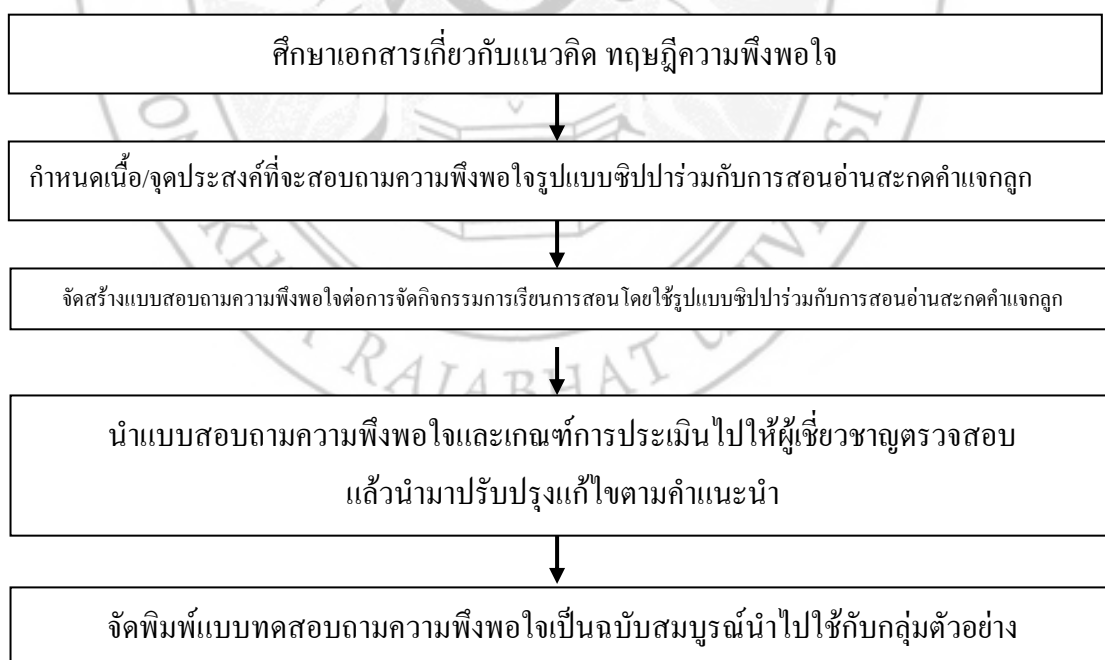
ระดับน้อย ได้คะแนน 1.00-1.50

3.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

3.2.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจำนวน 4 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความชัดเจนของภาษาสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนรายข้อพร้อมปรับปรุงตามคำแนะนำ

3.2.2 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก หน้า 212)

3.2.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจแบบสมบูรณ์ ขั้นตอนการหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังภาพ 7

ภาพ 7 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปเข้าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำจำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ โดยอ่านถูกต้องได้คะแนนอ่านผิดได้ 0 คะแนนเก็บบันทึกคะแนนไว้

2. ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกเก็บบันทึกคะแนนระหว่างเรียนจากการทำใบงานการทำกิจกรรมประเมินตนเองจนครบ 12 แผนตาม ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนเนื้อหาเดิม

จัดกิจกรรมด้วยการเล่านิทานเรื่อง ทำดีได้ดี สุนัขกับเงา เจ็ดเป็ดน้อย ลูกแกะกับจระเข้ ร้องเพลง เล่นเกมจับคู่คำ และทายปริศนาคำทาย

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

อ่านคำ จัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันอ่านคำคล้องจองอ่านบัตรภาพ อ่านคำเกี่ยวข้องกับสระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ

ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

อ่านประโยคอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านแถบประโยคอ่านบัตรพยัญชนะอ่านสะกดคำแจกลูกจากวงล้อสระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ ซึ่งจะตรึงสระแล้วหมุนพยัญชนะในการอ่านคำ

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

การจัดกิจกรรมการอ่านสะกดคำแจกลูกด้วยการเล่นเกมจับคู่คำประสมคำอ่านเพื่อทบทวนความรู้เดิม

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

การสร้างคำใหม่จากคำ สระอำ สระเอา สระเอะ สระแอะ สรุปความรู้เป็น Mind Map เป็นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้นำความรู้ที่มีมาสร้างเป็นคำใหม่ที่มีความหมาย

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงาน

แต่งประโยคเป็นการนำความรู้ของนักเรียนมาใช้ให้ถูกต้องโดยการแต่งประโยคเรียงคำ เป็นประโยคที่มีความหมายและการทำกิจกรรมประเมินตนเอง

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

การอ่านสะกดคำแจกลูกและการแสดงความสามารถของผู้เรียนในการคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดของตนเองร่วมจัดแสดงผลงานที่ได้จากการเรียนรู้จากการพัฒนาความสามารถในการอ่าน โดยใช้รูปแบบซิปปร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกรายละเอียดดังตาราง 14

ตาราง 14 การดำเนินการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา/ชม.	วันเดือนปี
	ทดสอบก่อนเรียน		24 ก.พ.2557
1-3	สระอำ	3	25-27 ก.พ.2557
4-6	สระเอา	3	28 ก.พ., 3-4 มี.ค.2557
7-9	สระเอะ	3	5-7 มี.ค. 2557
10-12	สระแอะ	3	10-12 มี.ค.2557
	ทดสอบหลังเรียน		13 มี.ค.2557

3. ทดสอบหลังเรียน

หลังจัดกิจกรรม การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกครบ 12 ชั่วโมงผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยอ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน บันทึกคะแนนไว้

4. ศึกษาความพึงพอใจ

หลังจากทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน โดยใช้รูปแบบซิปปร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกสอบถามกับนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้อธิบายทำความเข้าใจและอ่านข้อคำถามให้ฟังทีละข้อให้นักเรียนพิจารณา เลือกตอบตามความคิดของตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ t – test Dependent
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 84.00 โดยใช้ One Sample t-test
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าร้อยละ

1.2 หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 73–74)

$$\text{โดยใช้สูตร } \bar{x} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
X	แทน	คะแนนเฉลี่ยแต่ละตัว
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 79) โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัว
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
n	แทน	จำนวนนักเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ

2.1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ และคณะ, 2544: 157) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.1.2 หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 210–211) ใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{R}{n}$$

p	แทน	ค่าความยากง่าย
r	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
n	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

$$r = \frac{r_U - r_L}{\frac{n}{2}}$$

r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
r_U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
r_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

2.1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านทั้งฉบับโดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 197-198) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ คือสัดส่วนของคนทำถูกกับคนทั้งหมด
q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

2.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์และคณะ, 2544: 157) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2.2 หาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ดังนี้

ใช้สูตร $\bar{x} = \frac{\sum X}{n}$

เมื่อ \bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
X	แทน	คะแนนเฉลี่ยแต่ละตัว
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2.3 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538: 79) โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัว
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
n	แทน	จำนวนนักเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 104) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}; df = n - 1$$

t	แทน	ค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบที่
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนนักเรียน

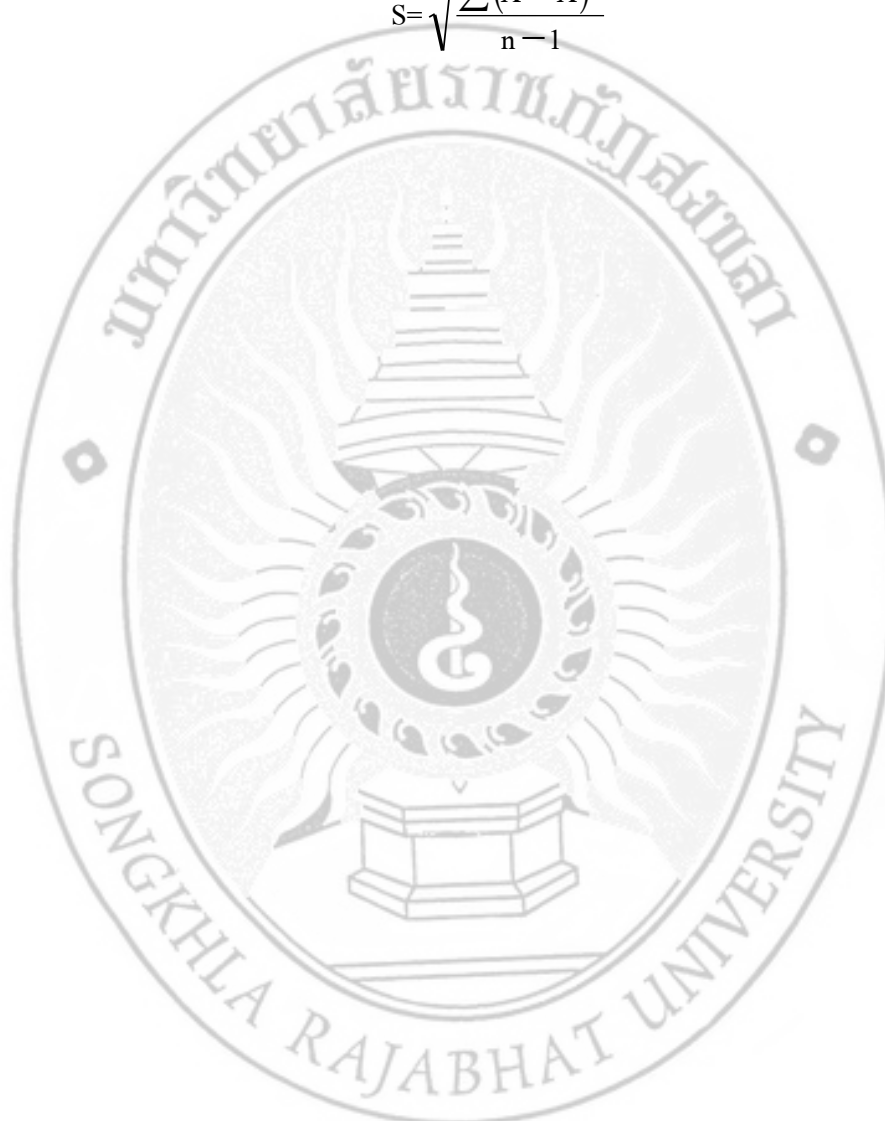
3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำหลังเรียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้ One Samples-test (สม โภชน์ อเนกสุข, 2553:111) โดยใช้สูตรดังนี้

ใช้ t-test สูตร
$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{S}{\sqrt{n}}}$$

โดยที่	n	คือ	จำนวนตัวอย่าง
	N	คือ	จำนวนประชากร
	\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ยที่หาได้จากกลุ่มตัวอย่าง

- μ คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรหรือเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น
 σ คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร
 s คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างซึ่งหาได้จากสูตร

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกกับเกณฑ์ และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
ΣD	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
ΣD^2	แทน	ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกกับเกณฑ์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำการพัฒนาความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก (n = 43)

สระ	คะแนนเต็ม	การทดสอบ	\bar{X}	S.D	t
อ่า	10	ก่อนเรียน	6.98	0.89	13.58**
	10	หลังเรียน	8.88	0.66	
เอา	10	ก่อนเรียน	6.70	0.56	19.66**
	10	หลังเรียน	8.86	0.60	
เอะ	7	ก่อนเรียน	4.91	0.43	10.53**
	7	หลังเรียน	6.05	0.58	
แอะ	3	ก่อนเรียน	1.93	0.34	18.30**
	3	หลังเรียน	2.98	0.15	
รวม	30	ก่อนเรียน	20.14	2.39	19.85**
	30	หลังเรียน	26.46	1.47	

**>t.01,42 = 2.423

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 พบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก พบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงคำในภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.14 หลังเรียนมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายสระ พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทุกสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 84.00

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 84.00 (n = 43)

สระ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	สอบได้ร้อยละ	t
อ่า	10	8.88	0.66	88.84	13.58**
เอา	10	8.86	0.60	88.60	19.66**
เอะ	7	6.05	0.58	86.38	10.53**
แอะ	3	2.98	0.15	89.15	18.30**
สรุปรวม	30	26.46	1.47	88.22	19.85**

**>t.01,42 = 2.423

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 พบว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งความสามารถในการอ่านออกเสียงคำหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดได้คะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมร้อยละ 88.22

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ดังตาราง 17

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก (n=43)

ชั้น	กิจกรรมการสอน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ชั้น 1	ทบทวนความรู้เดิม			
	1. การเล่านิทาน	2.73	0.50	พึงพอใจระดับมาก
	2. การร้องเพลง	2.82	0.45	พึงพอใจระดับมาก
	3. การทายปริศนาคำทาย	2.70	0.63	พึงพอใจระดับมาก
	4. การอ่านคำคล้องจอง	2.80	0.46	พึงพอใจระดับมาก
	รวม	2.76	0.27	พึงพอใจระดับมาก
ชั้น 2	ค้นหาความรู้ใหม่			
	5. การอ่านบัตรภาพ	2.75	0.53	พึงพอใจระดับมาก
	6. การอ่านคำ	2.77	0.42	พึงพอใจระดับมาก
	รวม	2.76	0.31	พึงพอใจระดับมาก
ชั้น 3	เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม			
	7. การอ่านแถบประโยค	2.73	0.45	พึงพอใจระดับมาก
	8. การอ่านสะกดคำแจกลูก	2.89	0.32	พึงพอใจระดับมาก
	รวม	2.81	0.27	พึงพอใจระดับมาก
ชั้น 4	แลกเปลี่ยนความรู้			
9. การเล่นเกมจับคู่คำประสมคำอ่าน	2.64	0.65	พึงพอใจระดับมาก	
ชั้น 5	สรุปจัดระเบียบความรู้			
10. การสร้างคำใหม่ด้วยการสรุปเป็น Maid Map	2.18	0.58	พึงพอใจระดับปานกลาง	
ชั้น 6	ฝึกปฏิบัติ			
11. การนำคำมาแต่งประโยค	2.02	0.63	พึงพอใจระดับปานกลาง	

ตาราง 17 (ต่อ)

ชั้น	กิจกรรมการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้น 7	ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้			
	12. การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดของตนเอง			
	จัดแสดงผลงาน	2.86	0.41	พึงพอใจระดับมาก
	ภาพรวมทั้งฉบับ	2.58	0.19	พึงพอใจระดับมาก

จากตาราง 17 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 ซึ่งชั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนมีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากคือชั้น 7, 3, 1, 2, 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86, 2.81 ชั้น 1, 2 เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 รองลงมามีนักเรียนมีความพึงพอใจระดับปานกลางคือ ชั้น 5, 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18, 2.02 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านแบบสะกดคำแจกลูก” มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนเรียนกับหลังเรียน และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านหลังเรียนกับเกณฑ์และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ประชากร ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 5 ห้อง 221 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้อง 43 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้วิธีจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก จำนวน 12 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก” ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก พบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก พบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งมีกิจกรรมการสอนจากง่ายไปหายาก มีความหลากหลาย นักเรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ จากการฟังนิทาน การร้องเพลง การอ่านบัตรภาพ การอ่านบัตรภาพประกอบคำ การเล่นเกมจับคู่คำกับความหมาย การอ่านสะกดคำแจกลูก ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบประเมินคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญตามขั้นของรูปแบบชิปป่าของ ทิศนา แจมมณี (2555: 282-284) ที่ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากประสบการณ์ ซึ่งมีรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบประสาน 5 แนวคิด และแนวการจัดการเรียนการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกของกระทรวงศึกษาธิการ 5 ขั้นตอน มาประสมประสานกันซึ่งจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงทฤษฎีพัฒนาการของ เพียเจต์ ทำให้การจัดกิจกรรมทุกขั้นทุกตอนทำให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ได้เรียนรู้โดยการใช้กระบวนการกลุ่มได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ด้วยการทำกิจกรรมประเมินตนเองหลังเรียนแล้วนำเสนอผลงานของตนเองร่วมกับเพื่อน ๆ ทำให้เกิดการยอมรับในกลุ่ม นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับการสะสมในการเรียนที่ผ่านมาประสมประสานความรู้ใหม่กับความรู้เดิมด้วยกัน

2. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากนักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะหรือจัดแนวการเรียนแก่นักเรียนให้นักเรียนรู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลและสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบของครูผู้สอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า และเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ความสนุกสนาน ได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการช่วยเหลือกันในกลุ่ม นักเรียนที่อ่อนขาดความเชื่อมั่นในตนเองไม่กล้าถามครูก็จะถามเพื่อนในกลุ่มบรรยากาศเช่นนี้ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถเรียนได้ดีขึ้นและนักเรียนที่เรียนเก่งเมื่อได้อธิบายหรือถ่ายทอดความรู้ของตนเองแก่เพื่อนบ่อย ๆ ก็จะเป็นการทบทวนความรู้ของเขาไปในตัว นอกจากนี้ยังได้พัฒนาความสามารถทางการเรียนของตนเองให้สูงขึ้นอีกระดับหนึ่งด้วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการช่วยให้นักเรียนได้ทราบคำตอบและความก้าวหน้าของตนเอง นักเรียนสามารถ

เรียนรู้ด้วยตนเอง มีการเสริมแรงให้กับนักเรียน เช่น การชมเชย นักเรียนที่ค้นหาคำตอบและทำคะแนนได้สูงสุดเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้มากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนที่สูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวัณย์ คูหาเอก (2553: 99) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา และการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลซิปปาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงกว่าการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนปกติ และมณฑล สุวรรณนิมิต (2554: 84) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการใช้นิทานพื้นบ้านสงขลาต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการใช้นิทานพื้นบ้านสงขลาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก จะเห็นว่าทุกขั้นของการจัดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนตื่นตัวพร้อมที่จะรับข้อมูล สามารถนำความรู้ไปใช้ ช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายหากได้ฝึกบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดความมั่นใจและความชำนาญในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจความสนุกสนานได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงด้วยตนเองได้แสดงออกถึงความสามารถที่ตนเองมีเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน เกิดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วศินี แก้วดี (2554: 82) ได้ศึกษาผลการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ บุญบา พรหมภักดี (2552 : 58) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้

โมเดลชิปป่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปป่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสะกดคำ อยู่ในระดับชอบและสอดคล้องกับ คำใบ้ ไชยสิงห์ (2553: 110) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขว้าใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการสะกดคำอยู่ในระดับมาก และถาวร สีทรงฮาด (2555: 80) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำแจกลูกโดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่องการแจกลูกสะกดคำ โดยใช้รูปแบบชิปป่า ครูผู้สอนต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อการปฏิบัติได้ถูกต้องไม่เกิดปัญหาในขณะที่เรียน นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนครูผู้สอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้นักเรียนทำกิจกรรมช่วยกันในกลุ่ม ร่วมกันระดมความคิดและใช้ความสามารถของตนเองในการช่วยเหลืองานในกลุ่ม ซึ่งครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนแต่ละคน ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกด้วยตนเองและควรเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนมากที่สุด

1.2 ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่องการแจกลูกสะกดคำ ครูควรทดสอบเด็กนักเรียนก่อนเพื่อแยกระดับความสามารถของเด็กและจะได้มีการจัดกลุ่มเด็กนักเรียน

1.3 ผู้สอนควรมีการเตรียมตัวก่อนดำเนินการสอน ควรจัดอุปกรณ์ในการสอนให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง

1.4 ก่อนจะทำกิจกรรมการเรียนการสอน ควรศึกษารายละเอียดให้เข้าใจ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้และเกิดทักษะจริง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนประสบผลสำเร็จ

1.5 การจัดบรรยากาศและสถานที่ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ให้มากที่สุด

1.6 ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ควรจะมีการยืดหยุ่นของเวลาตามความเหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนสามารถฝึกทักษะการแจกลูกสะกดคำได้จนคล่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกนำไปใช้กับนักเรียนระดับประถมต้นด้วยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก โดยกำหนดตัวแปรอื่น เช่น การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนจำแนกตามกลุ่มความสามารถด้านการอ่าน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2545 ก.). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- _____. (2546). **แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภา
ลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). **ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา**.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2553). **คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ภาษาไทยสาระที่ควรรู้**.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ก่อ สวัสดิพาณิชย์. (2545). **การสอนอ่านในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภา.
- คำใบ ไชยสิงห์ (2553). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขวาใหญ่**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขา
หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตสุดา บึงไกร. (2549). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย แบบกลุ่มร่วมมือที่ใช้
แผนผังความคิด เรื่องการเขียนและอ่านด้วยการแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

- จินตนา ช่วยพันธ์. (2552). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านการเขียนคำภาษาไทยและความพึงพอใจในการเรียนระหว่างการสอนแบบแจกลูกสะกดคำกับการสอนเป็นคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนระดมวิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- จุฬาวรรณ กาเมือง. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2547). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณการ.
- ชลธิชา กลัดอยู่. (2517). “ส่งเสริมการอ่าน.” วารสารวิทยุศึกษา. (มิถุนายน – กรกฎาคม).
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2552). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. (2537). การอ่านให้เก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: กระดาษสา.
- ถวิลย์ ธาราโกชน. (2536). จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ทัศนีย์ สุกเมธี. (2534). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรีสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
- ทิตินา แจมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพวรรณ ชีระชลาชัย. (2549). การพัฒนาความสามารถการอ่านและเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมแจกลูกสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิดและแบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บั่งอร บารมีช่วย. (2550). การพัฒนาแผนการเรียนรู้เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พดกษะวัน. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ. (2517). วิเคราะห์วรรณคดีไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช

- บุษบา พรหมภักดี. (2552). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โดยใช้โมเดลซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ใบสศ สารผล. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบเทคนิคแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 (ป. 1-3). กรุงเทพมหานคร: ประสานมิตร.
- ประภา เบญจเทพศรี (2545). การพัฒนาหนังสืออ่านประกอบเพื่อเสริมการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ประสาท อิศรปริดา. (2547). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม: คลังนานาวิทยา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมสื่อ.
- พรทิพย์ ชาตะรัตน์. (2545). “การอ่าน”: เครื่องมือในการแสวงหาความรู้,” วารสารวิชาการ.5 (1): 59 – 62; มกราคม.
- พรวมาศ มโนรัตน์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องศึกษาการฝึกอ่านเร็วของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษและโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาต่างประเทศคณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัยรัตน โกสินทร์.
- พวงเพชร เอี่ยมภูงา. (2547). การป้องกันและแก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดของนักเรียนเทศบาลประจักษ์ จังหวัดลำพูน. เชียงใหม่: การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พงศ์ หรดาล. (2540). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กรเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- เพราพรรณ เปลี้นกู่. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ไพฑูริย์ ธรรมแสง. (2523). การทดสอบฝึกอ่านเพิ่มอัตราความเร็วของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน (Better Reading). ชลบุรีการพิมพ์: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- มณฤดี สุวรรณนิมิต. (2554). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการใช้ิทานพื้นบ้าน
สงขลา ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มยุรี วรรณสุข (2549). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยแผนผังความคิดและแบบฝึก
ทักษะ เรื่อง การประสมคำในแม่ ก กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.มหาสารคาม: วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- มยุรี ศรีคะเนย์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนและ
ความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ วิชาภาษาไทย เรื่อง
รามเกียรติ์และคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่างกัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มานพ สอนศิริ สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ และเจลา อรุณรัตน์. (2551). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน
ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ป. 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่1. พิมพ์ครั้งที่ 4: บริษัท
อักษรเจริญทัศน์ จำกัด.
- รัญจวน อินทรกำแหง. (2545). การอ่านและการพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร:
ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- _____. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- โรงเรียนอนุบาลพัทลุง. (2555). แผนปฏิบัติการสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555. พัทลุง:
โรงเรียนอนุบาลพัทลุง.
- _____. (2556). หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลพัทลุง
พุทธศักราช 2552 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2556). พัทลุง: โรงเรียน
อนุบาลพัทลุง.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:
สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
_____. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
ไทยวัฒนาพานิช.

- _____ . (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ . (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ
- วสินี แก้วดี. (2554). การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA). ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระจับทุกซ์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: คอมพิวเตอร์กราฟฟิค.ไทยวัฒนาพานิช.
- วิภาพรรณ นำอุทิศ. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). หลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม: ภาคหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวณิชย์ ภูหาเอก. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอักษรนำ ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. มหาสารคาม: ภาคหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรียรัตน์ เจริญจันทร์. (2536). การอ่านและสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศลใจ วิบูลย์กิจ. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานงานของศึกษานิเทศก์อำเภอกับความพึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษานิเทศก์อำเภอ เขตการศึกษา 3. สงขลา: ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2534). อ่านเร็วอย่างเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวัฒน์ จินโจ. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาณิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สนิท สัตโยภาส. (2539). การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครพัฒนา.
- สนิท ตั้งทวี. (2545). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.

- สมโภชน์ อเนกสุข. (2553). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (Statistical methods for research)**. พิมพ์ครั้งที่ 4. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมยศ นาวิการ. (2541). **การบริหารคู่มือและแบบทดสอบ**. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชชัย และคณะ. (2547). **หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 1. (2555). **รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555**. พัทลุง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 1.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ สถาบันภาษาไทย. (2546). **คู่มือการสอนภาษาไทยสร้างเด็กไทยให้อ่านเก่งอ่านเร็วช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2550). **หนังสือคู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่องกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาสมอง (ช่วงชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- คำดี รัชสุทธิ. (2553). **สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออกเขียนได้**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชั้นซังการพิมพ์.
- สิทธิพร เพ็ญแก้ว. (2549). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิดและแบบฝึกทักษะ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). **รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการอ่านของนักเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ และคณะ. (2544). **วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- เสาวนีย์ แถวนาขุม. (2550). **ผลของการอ่านและเขียนสะกดคำด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2544). **แม่บทมาตรฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอักษรเจริญทัศน์ จำกัด.

- Arrowsmit, Gary L. (1982). "Reading VS. Thinking," **Bulletin of the English Language Center.** 2:84, October.
- Bouchard, Margaret Pray. (2002). "An Investigation of Students, Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Error," **Dissertation Abstracts international.** 63(2): 541 – A ; August.
- Carroll. John B. (1964). **Language and Thought.** New jersey: Hall The Bohg Merrill Company.
- Christ, Henry L. (1978). **Modern English in Action.** Lexington, MA: D.C. Health.
- Davies, G.A, and M.A. Thomas.(1981).**Effective Schools and Effective.** Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Dechant, Emerald V. (1970). **Improving the Teaching of Reading.** Englewood Cliffs, New jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education.** New York: McGraw – Hill Book Company.
- Schemerhom, John R. (1999). **Management: Critical success Factors.** Boston: allyn and Bacon.
- Smith, NilaBanton" (1963).**Faster Reading Made Easy.** New York: Popular Library.
- Taylor. Joy. (1973). **A Reading and Writing in First School.** New York: Canged Allam and Urwin td.
- Unesco. (1972).**Book Development in Asia: A Report on The Production.** Distribution of Books in the Region. Bangkok: Unesco Regional office for Education.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. นางสาววิภาพรรณ น้าอุทิศ	ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน	อาจารย์
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองจังหวัดสงขลา
2. นางสาวจงกล บัวแก้ว	ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน	อาจารย์
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองจังหวัดสงขลา
3. นางอรวรรณ จันทร์พริ้ม	ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลพัทลุง
อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
4. นางจรัส เชื่อมใจ	ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลพัทลุง
อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศษ 0560.06 / ว 0026

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพัทลุง

ด้วย นางสาวใจ พรหมแก้ว 55G1911007 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.สฤติย์ ประสิทธิ์ภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่านางอรรวรรณ จันทร์พร้อม บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

www.facebook.com/gsskru

ที่ ศษ 0560.06 / ว 0026

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

3 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพัทลุง

ด้วย นางสาวใจ พรหมแก้ว 55G1911007 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.สฤติย์ ประสิทธิ์ภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่านางจรรย์ส เข็มใจบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

www.facebook.com/gsskru

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวส. 0249 / 2557

วันที่ 3 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียนอาจารย์วิภาพรรณ นาคอุทิศ

ด้วย นางสาวใจ พรหมแก้ว 55G1911007 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.ปริดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.สถิตย์ ประสิทธิ์ภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0249 / 2557

วันที่ 3 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์จنگล บัวแก้ว

ด้วย นางสาวใจ พรหมแก้ว 55G1911007 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.ปริดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.สถิตย์ ประสิทธิ์ภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

**แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปา
ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก**

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 พุดไฟเราะ

เวลา 12 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง “สระ ำ”

เวลา 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ 25 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท. 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ป 1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ

ตัวชี้วัด ท 1.1ป 1/8 มีมารยาทในการอ่าน

2. สาระสำคัญ

สระ ำอ่านออกเสียง อำ ซึ่งมีเสียงเหมือนเสียง อะ มีตัว ม สะกดเป็นสระเสียงสั้นเขียน - ำ ไว้บนพยัญชนะต้นและเขียน - ำ ไว้หลังพยัญชนะต้น นำมาฝึกอ่านคำ อ่านประโยค อ่านสะกดคำแจกลูก เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำ

3. สาระการเรียนรู้

3.1 คำที่ประสมด้วยสระ ำ ประกอบด้วยคำพื้นฐานที่กำหนดหรือคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ดังนี้

3.1.1 คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ เช่น กำเนิด กำลั้ง คำ คำนับ จำ จำปี คำ ทำ ทำไม ทำเล นำรำ ลำไย อำเถอ

3.1.2 คำที่มีรูปวรรณยุกต์ เช่น คำ

3.1.3 คำควบกล้ำ เช่น คำว่า

3.2 การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระ ำ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระ ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ได้

4.2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระ ำ

4.3 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้

4.4 นักเรียนสามารถร่วมปฏิบัติกิจกรรมได้

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 5.1 ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 5.3 มีนิสัยรักการอ่าน

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 6.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 6.2 การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม
- 6.3 มีความสามารถในการรับสาร – ส่งสาร
- 6.4 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม

7. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม

กิจกรรมที่ 1 กระตุ้นความสนใจนักเรียนโดยครูเล่านิทาน เรื่อง ทำดีได้ดี ให้นักเรียนฟังและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความดีที่ตัวเองเคยทำ

กิจกรรมที่ 2 นักเรียนฟังนิทานแล้วช่วยกันยกตัวอย่างว่ามีสระใดบ้างที่เราเคยเรียนผ่านมาแล้วที่ปรากฏในนิทาน เช่น

สระอา เช่น ขา มา ล่า คาบ หาย ตาย พราน

สระอิ เช่น กิน กิ่ง ยิง บิน

สระอี เช่น มี ที่ หนี

สระเอี เช่น จึง หนึ่ง

สระอะ เช่น จะ กระ พัด พัด กัด ขณะ

สระโอะ เช่น ใน ให้

สระโอะ-ะ เช่น มด ตก ลง ตัน นก

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่ (อ่านคำ)

กิจกรรมที่ 1 ครูติดแผนภูมิคำคล้องจองสระ^า ครูอ่านคำคล้องจองให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อม ๆ กันพร้อมกับปรบมือประกอบเป็นจังหวะเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน (คำคล้องจองมีในภาคผนวก) ครูและนักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับสระสำคัญจากคำคล้องจองสระ

กิจกรรมที่ 2 ครูติดบัตรภาพ เช่น กำไล กำปี่ ลำไย ไร่ไทย น้ำดื่ม ลำธาร ลำคลอง มวยปล้ำ สีส้ม ตำรวจ มีดคำ เพาะชำ นอนคว่ำ ระกำ บนกระเป๋านั่งที่สะพาน ฯลฯ

กิจกรรมที่ 3 นักเรียนดูบัตรภาพบนกระเป๋านั่ง ระดมความคิดช่วยกันอ่านบัตรภาพจนครบทุกภาพ ครูเขียนคำที่นักเรียนอ่านจากบัตรภาพภาพใดที่นักเรียนอ่านไม่คล่องครูช่วยแนะนำหาอาสาสมัครนำบัตรคำสระ – ำ ไปเสียบให้ตรงกับบัตรภาพบนกระเป๋านั่งนักเรียนอ่านออกเสียงภาพประกอบคำพร้อม ๆ กันคำใดที่ไม่มีภาพครูใช้การอธิบายให้เข้าใจ

กิจกรรมที่ 4 ให้นักเรียนสังเกตคำที่ประสมด้วยสระ – ำ มีการวางรูปการเขียนอย่างไร

ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูล เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม (อ่านประโยค แยกลูกสะกดคำ)

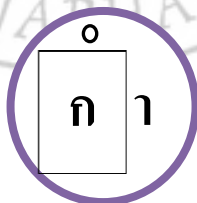
กิจกรรมที่ 1 ครูติดแถบประโยคบนกระดานคำครูอ่านให้ฟังและให้นักเรียนอ่านแถบประโยคตามดังนี้

- ยายค้าย่าน้ำครำจนหน้าคว่ำ
- จับปูดำขยำปูนา
- มีดคำฝนตกพำ ๆ
- ขนาคำปลุกต้นกำปี่
- ปูแนะนำให้พ่อปลุกต้นลำไยใกล้ ๆ ลำธาร

กิจกรรมที่ 2 นักเรียนสังเกตแถบประโยคที่มีคำสระ – ำ ให้อ่านออกเสียงพร้อม ๆ กัน

กิจกรรมที่ 3 ครูคิดแผนภูมิแสดงทิศทางการเขียน สระ – ำ บนกระดาน ให้นักเรียนสังเกตแล้วช่วยกันอธิบายวิธีการเขียนครูเขียนสระ – ำ บนกระดานช้า ๆ ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างให้นักเรียนฝึกเขียนโดยใช้นิ้วชี้เขียนบนโต๊ะหรือกลางอากาศ

กิจกรรมที่ 3 ครูอธิบายการประสม สระ – ำ โดยใช้วงล้อสระ – ำ ซึ่งจะตรึงสระไว้แล้วเลื่อนเฉพาะพยัญชนะต้น จากนั้นนักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน

กิจกรรมที่ 4 นักเรียนฝึกอ่านประสมคำกับสระ – ำ โดยอ่านสะกดคำพร้อม ๆ กัน “การสะกดคำ” หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมกันเป็นคำอ่านด้วยวิธีการสะกดคำตามรูปคำ”ครูเขียนหลักการอ่านสะกดคำบนกระดาน ดังนี้

คำ สะกดว่า กอ – อ้า – คำ

ช้า สะกดว่า ชอ – อ้า – ช้า

ทำ สะกดว่า ทอ – อ้า – ทำ

นำ สะกดว่า นอ – อ้า – นำ

ฟ้า สะกดว่า ฟอ – อ้า – ฟ้า

ย่า สะกดว่า ยอ – อ้า – ย่า

ร้า สะกดว่า รอ – อ้า – ร้า

ล้า สะกดว่า ลอ – อ้า – ล้า

ค้ำ สะกดว่า คอ – อ้า – ค้ำ – ไม้เอก – ค้ำ

น้ำ สะกดว่า นอ – อ้า – น้ำ – ไม้โท – น้ำ

กิจกรรมที่ 5 นักเรียนจับคู่ฝึกกันอ่านสะกดคำ สระ – ำ จนอ่านได้คล่อง

กิจกรรมที่ 6 นักเรียนทำใบงานที่ 1 เขียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ตามตัวอย่าง

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

8.1 นิทานเรื่อง ทำดีได้ดี

8.2 คำคล้องจองสระ – ำ

8.3 บัตรภาพ กำไล จำปี ลำไย ร้า ลำธาร ลำคลอง สีคำ ตำรวจ เพาะชำ ระกำ ส้มตำ คำนับ
กำเนิด น้ำดื่ม มีดคำ นอนคว่ำ

8.4 กระเป๋าหนังสือ

8.5 แถบประโยค

8.6 ใบงานที่ 1 อ่านสะกดคำแจกลูกสระอำ (– ำ)

9. การวัดผลและประเมินผล

9.1 วิธีการวัด

9.1.1 สังเกตการอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระ

9.1.2 ตรวจใบงานที่ 1

9.1.3 สังเกตพฤติกรรมการร่วมปฏิบัติกิจกรรม

9.2 เครื่องมือที่ใช้

9.2.1 แบบสังเกตการอ่านออกเสียงคำ

1) อ่านออกเสียงคำถูกต้อง

2) น้ำเสียงชัดเจน/การเว้นวรรคตอน

3) ไม่อ่านข้ามคำ/เพิ่มคำ/และตู่คำ

9.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือกิจกรรม

- 1) มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้
- 2) ตอบคำถามและร่วมสนทนา
- 3) มีความตั้งใจในการเรียนรู้
- 4) มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน

9.2.3 ใบงานที่ 1

- 1) รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด
- 2) ใช้ภาษาได้ถูกต้อง
- 3) เนื้อหาสมบูรณ์
- 4) เสร็จทันกำหนดเวลา

9.3 เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนและผลงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 84 จึงผ่านเกณฑ์การประเมิน

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร /ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(นายสมใจ มากคง)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนอนุบาลพัทลุง

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ผลการจัดการเรียนรู้คิดเป็นภาพรวมตามรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอำ โดยภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 96.71 รายละเอียด คือ

- อ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอำ	ระดับดีมาก	36 คน	คิดเป็นร้อยละ 83.72
	ระดับดี	7 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.28
น้ำเสียงชัดเจน/วรรคตอน	ระดับดีมาก	35 คน	คิดเป็นร้อยละ 81.40
	ระดับดี	8 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.60
- ไม่อ่านข้าม/เพิ่มคำ/ตู่คำ	ระดับดีมาก	41 คน	คิดเป็นร้อยละ 95.35
	ระดับดี	2 คน	คิดเป็นร้อยละ 4.65
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นภาพรวมร้อยละ 92.30 มีรายละเอียดคือ

- กระตือรือร้นในการเรียนรู้	ระดับดีมาก	27 คน	คิดเป็นร้อยละ 62.79
	ระดับดี	16 คน	คิดเป็นร้อยละ 37.21
- การตอบคำถามร่วมสนทนา	ระดับดีมาก	28 คน	คิดเป็นร้อยละ 65.12
	ระดับดี	15 คน	คิดเป็นร้อยละ 34.88
- มีความตั้งใจในการเรียนรู้	ระดับดีมาก	31 คน	คิดเป็นร้อยละ 72.09
	ระดับดี	12 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.91
- มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน	ระดับดีมาก	33 คน	คิดเป็นร้อยละ 76.74
	ระดับดี	10 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.26
3. การประเมินผลงาน คิดเป็นภาพรวมร้อยละ 93.60 มีรายละเอียดคือ

- รูปแบบชิ้นงาน	ระดับดีมาก	28 คน	คิดเป็นร้อยละ 65.12
	ระดับดี	15 คน	คิดเป็นร้อยละ 34.88
- การใช้ภาษา	ระดับดีมาก	31 คน	คิดเป็นร้อยละ 72.09
	ระดับดี	12 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.91
- เนื้อหา	ระดับดีมาก	32 คน	คิดเป็นร้อยละ 74.42
	ระดับดี	11 คน	คิดเป็นร้อยละ 25.58
- เวลาในการปฏิบัติกิจกรรม	ระดับดีมาก	31 คน	คิดเป็นร้อยละ 72.09
	ระดับดี	12 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.91

.....ผู้สอน

(นางสมใจ พรหมแก้ว)

เอกสารประกอบการเรียน

นิทาน เรื่อง ทำดีได้ดี

มดตัวหนึ่งกระหายน้ำ จึงเดินไปกินน้ำที่ลำธาร แต่
พลัดตกลงไปในลำธาร ถูกน้ำพัดลอยออกไปจากฝั่ง
ขณะนั้นนกเขาที่เกาะอยู่บนต้นไม้เหนือลำธารเห็น
จึงคาบกิ่งไม้ไปให้มดเกาะ มดจึงรอดตาย

ต่อมามีนายพรานเข้ามาล่าในป่า นายพรานเห็น
นกเขา จึงเงื้อหน้าไม้จะยิงนกเขา มดเห็นนกเขาจะมี
อันตราย จึงกัดที่ขานายพราน ทำให้นายพรานยิงพลาด
นกเขาจึงบินหนีไป.

คำคล้องจองของสระอำ

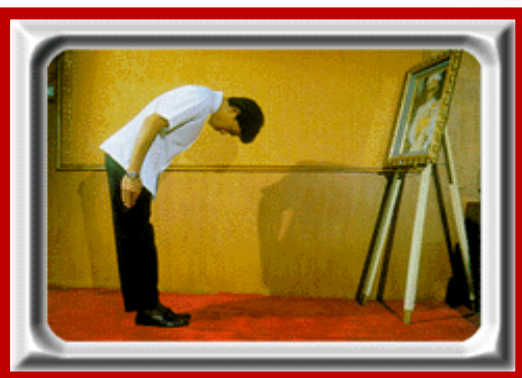
ขนำตาคำ	มีทำเลดี
ปลูกจำปาปี	น้ำมีสมบุรณ์
ระกำลำไย	ทำได้เพิ่มพูน
น่าน้ำไม่สูญ	เกื้อกูลทวี
กำดังลำตัน	จำกันน้องพี่
ภูเขาเหล่านี้	ล้วนมีสระอำ
คำคำเรามี	เต็มร่ำยากลอง.

เลื่อง บุญหนุนกลับ และสมใจ พรหมแก้ว แต่ง

บัตรภาพสระ

บัตรคำสระ อ้ำ

กำเน็ด

กำลั้ง

คำ

ค่านับ

จำ

จำปี

ตำ

ท่า

ท่าไม

ท่าเล

นำ

ร่า

ลำไย

อ่าทอ

ค้ำ

คว่ำ

ใบงานที่ 1
อ่านสะกดคำแจกลูก สระ อ่า

อ่านสะกดคำ				การแจกลูก		
คำ	เสียง พยัญชนะต้น	เสียง สระ	คำอ่าน	พยัญชนะ	สระ	คำอ่าน
ก่า	กอ	อ่า	กอ-อ่า-ก่า	ก	ำ	ก่า
ง่า						
ซ่า						
ซ่า						
ท่า						
ข่า						
น่า						
พ่า						
ต้า						
ม่่า						
ย่า						
ร่า						
ด่า						
ส่า						
ค่า						
จ่า						

เกณฑ์การให้คะแนนสังเกตการอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอำ

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
1. อ่านออกเสียง คำที่ประสม ด้วยสระอำ	อ่านออกเสียง คำที่ประสม ด้วยสระอำ ทุกคำได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และสามารถ อ่านนำผู้อื่นได้	อ่านออกเสียงคำที่ ประสมด้วยสระอำ ได้ถูกต้องเกือบ ทุกคำและสามารถ แก้ไขคำที่อ่านผิด ได้ด้วยตนเอง	อ่านออกเสียงคำที่ ประสมด้วยสระอำ ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่และ เมื่อมีผู้แนะนำ คำที่อ่านผิดก็ สามารถแก้ไข ตามได้	อ่านออกเสียงคำ ที่ประสมด้วย สระอำ ได้ถูกต้อง บางคำ นอกนั้น ต้องมีผู้อ่านนำ จึงสามารถ อ่านตามได้
2. น้ำเสียง การเว้น วรรคตอน	สามารถอ่านได้ ชัดเจน สื่อความรู้สึก ของเรื่องที่อ่าน ได้ดี	สามารถอ่านได้ ชัดเจนสื่อ ความรู้สึกของเรื่อง ที่อ่านได้พอใช้	สามารถอ่านได้ ค่อนข้างชัดเจน แต่ค่อนข้างช้า ยังสื่อความรู้สึก ของเรื่องได้ ไม่ชัดเจน	พยายามอ่านได้บ้าง น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน ไม่สามารถ สื่อความรู้สึก ของเรื่องได้ชัดเจน
3. ไม่อ่านข้าม/ อ่านเพิ่ม/ตู่คำ	อ่านออกเสียงได้ ถูกต้องชัดเจน ทุกคำ ทุกข้อความ ทุกประโยค	อ่านออกเสียงได้ ถูกต้องชัดเจนเป็น เป็นบางคำ มีการอ่าน ตู่คำเพิ่มคำและตู่คำ เพิ่มคำและตู่คำ	อ่านออกเสียง ไม่ถูกต้องชัดเจน อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ และตู่คำมาก	อ่านออกเสียง ไม่ถูกต้องชัดเจน อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ และตู่คำทุกคำ

เกณฑ์คะแนน การประเมินในการสังเกตการณ์อ่าน มีดังนี้

คะแนน 10 - 12 ดีมาก คะแนน 7 - 9 ดี
คะแนน 4 - 6 พอใช้ คะแนน 0 - 3 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์พอใช้จึงผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบบันทึกการสังเกตการอ่านออกเสียง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ให้คะแนนลงในรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน												รวม 12	ร้อยละ	
	อ่านออกเสียงคำ ที่ประสมด้วยสระอำ				น้ำเสียง/ การเว้นวรรคตอน				ไม่อ่านข้าม/ อ่านเพิ่ม/ตู่คำ						
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1			
1	✓				✓					✓				11	91.67
2	✓				✓					✓				11	91.67
3	✓					✓				✓				11	91.67
4	✓				✓					✓				12	100
5		✓			✓					✓				11	91.67
6	✓				✓					✓				12	100
7	✓				✓						✓			11	91.67
8	✓					✓				✓				11	91.67
9		✓			✓					✓				11	91.67
10	✓				✓						✓			11	91.67
11	✓				✓					✓				12	100
12	✓				✓					✓				12	100
13	✓				✓					✓				12	100
14		✓			✓					✓				11	91.67
15	✓				✓					✓				12	100
16	✓				✓					✓				12	100
17		✓			✓					✓				11	91.67
18	✓				✓					✓				12	100
19	✓				✓					✓				12	100
20	✓					✓				✓				11	91.67
21	✓				✓					✓				12	100
22	✓				✓						✓			11	91.67
23		✓			✓					✓				11	91.67
24		✓			✓					✓				11	91.67
25		✓			✓					✓				11	91.67

แบบบันทึกการสังเกตการอ่านออกเสียง
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง
 คำชี้แจงทำเครื่องหมาย ✓ ให้คะแนนลงในรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน												รวม	ร้อยละ	
	อ่านออกเสียงคำ ที่ประสมด้วยสระอำ				น้ำเสียง/ การเว้นวรรคตอน				ไม่อ่านข้าม/ อ่านเพิ่ม/ดูคำ						
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1			12
26	✓				✓					✓				11	91.67
27		✓			✓					✓				11	91.67
28		✓			✓					✓				11	91.67
29	✓				✓					✓				11	91.67
30	✓				✓					✓				12	100
31	✓				✓					✓				12	100
32		✓			✓					✓				11	91.67
33	✓				✓					✓				12	100
34	✓				✓					✓				12	100
35		✓			✓					✓				11	91.67
36	✓				✓					✓				12	100
37	✓				✓					✓				12	100
38	✓				✓					✓				12	100
39	✓				✓					✓				12	100
40	✓				✓					✓				12	100
41	✓					✓				✓				11	91.67
42	✓				✓					✓				12	100
43	✓				✓					✓				12	100
รวม														494	95.74
เฉลี่ย														11.49	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

นางสมใจ พรหมแก้ว

เกณฑ์การให้คะแนนสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
1. มีความ กระตือรือร้น ในการเรียน	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ เป็นประจำ สม่ำเสมอ	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ ค่อนข้างจะ สม่ำเสมอ	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ ค่อนข้างน้อย	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ
2. ตอบคำถาม และร่วม สนทนา	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ เป็นประจำ สม่ำเสมอ	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ ค่อนข้างจะ สม่ำเสมอ	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ ค่อนข้างน้อย	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ
3. มีความตั้งใจ ในการเรียนรู้	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ เป็นประจำ สม่ำเสมอ	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ ค่อนข้างจะ สม่ำเสมอ	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ ค่อนข้างน้อย	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ
4. มีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อน	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ เป็นประจำ สม่ำเสมอ	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ ค่อนข้างจะ สม่ำเสมอ	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ ค่อนข้างน้อย	นักเรียนแสดง พฤติกรรม ตามที่ต้องการ

เกณฑ์คะแนน การประเมินในการสังเกตพฤติกรรม มีดังนี้

คะแนน 13 - 16 ดีมาก คะแนน 9 - 12 ดี

คะแนน 5 - 8 พอใช้ คะแนน 0 - 4 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์พอใช้จึงผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 สระอำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ให้คะแนนลงในรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน																ร้อยละ		
	กระตือรือร้นในการเรียน				ตอบคำถามและร่วมสนทนา				มีความตั้งใจในการเรียนรู้				มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน			รวม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		16	
1		✓			✓					✓			✓					14	87.50
2	✓					✓				✓				✓				15	93.75
3		✓			✓					✓					✓			14	87.50
4	✓				✓					✓				✓				16	100
5	✓				✓					✓				✓				15	93.75
6		✓			✓					✓				✓				15	93.75
7	✓					✓				✓				✓				14	87.50
8		✓				✓				✓				✓				14	87.50
9		✓			✓					✓				✓				15	93.75
10		✓			✓					✓				✓				14	87.50
11	✓				✓					✓					✓			15	93.75
12	✓				✓					✓				✓				16	100
13		✓			✓					✓				✓				15	93.75
14		✓			✓					✓					✓			14	87.50
15	✓				✓					✓				✓				16	100.00
16	✓					✓				✓				✓				15	93.75
17	✓					✓								✓				14	87.50
18	✓				✓					✓					✓			15	93.75
19		✓			✓					✓				✓				15	93.75
20	✓					✓					✓			✓				14	87.50
21	✓					✓				✓				✓				15	93.75
22	✓					✓				✓					✓			14	87.50
23		✓			✓						✓			✓				14	87.50
24	✓					✓				✓				✓				15	93.75
25		✓			✓					✓				✓				15	93.75

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 สระอ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ให้คะแนนลงในรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน																ร้อยละ		
	กระตือรือร้น ในการเรียน				ตอบคำถาม และร่วมสนทนา				มีความตั้งใจ ในการเรียนรู้				มีน้ำใจ ช่วยเหลือ			รวม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		16	
26	✓					✓				✓			✓					14	87.50
27	✓					✓			✓					✓				14	87.50
28					✓					✓				✓				14	87.50
29	✓					✓			✓					✓				14	87.50
30	✓				✓				✓					✓				16	100
31		✓			✓				✓					✓				15	93.75
32	✓					✓				✓				✓				14	87.50
33		✓			✓				✓					✓				15	93.75
34	✓					✓			✓					✓				15	93.75
35		✓			✓					✓				✓				14	87.50
36	✓				✓				✓						✓			15	93.75
37	✓				✓				✓					✓				16	100
38	✓				✓										✓			15	93.75
39	✓				✓				✓	✓				✓				15	93.75
40		✓			✓				✓					✓				15	93.75
41	✓					✓			✓						✓			14	87.50
42	✓				✓				✓					✓				16	100
43	✓				✓				✓					✓				16	100
รวม	108	48			112	45			124	36			132	30				635	92.30
เฉลี่ย	62.79	37.21			65.12	34.88			72.09	27.91			76.74	23.26				635	92.30

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

นางสมใจ พรหมแก้ว

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินผลงาน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน					
	5	4	3	2	1	
1.รูปแบบ ชิ้นงาน	-รูปแบบชิ้นงาน ถูกต้องตาม ที่กำหนด - รูปแบบ แปลกใหม่ -น่าสนใจ มีขนาด เหมาะสม -รูปภาพมี สีสันสวยงาม -รูปภาพ สัมพันธ์กับ เนื้อหา	-รูปแบบ แปลกใหม่ น่าสนใจ - มีขนาด เหมาะสม -รูปภาพมีสีสัน สวยงาม -รูปภาพสัมพันธ์ กับเนื้อหา	-มีขนาด เหมาะสม -รูปภาพมีสีสัน สวยงาม -รูปภาพสัมพันธ์ กับเนื้อหา	-รูปภาพมีสีสัน สวยงาม -รูปภาพสัมพันธ์ กับเนื้อหา	-รูปภาพมีสีสัน สวยงาม -รูปภาพสัมพันธ์ กับเนื้อหา	-รูปภาพ สัมพันธ์ กับเนื้อหา
2. การใช้ ภาษา	-มีการใช้ภาษา อย่างถูกต้อง -ประโยค สอดคล้องกับ เนื้อหา -สะกคคำถูกต้อง -มีการเว้นวรรค โดยไม่ฉีกคำ -มีการใช้ภาษา อย่างสร้างสรรค์	-ประโยค สอดคล้อง กับเนื้อหา -สะกคคำถูกต้อง -มีการเว้นวรรค โดยไม่ฉีกคำ -มีการใช้ภาษา อย่างสร้างสรรค์	-สะกคคำถูกต้อง - มีการเว้นวรรค โดยไม่ฉีกคำ มีการใช้ภาษา อย่างสร้างสรรค์	- มีการเว้นวรรค โดยไม่ฉีกคำ -มีการใช้ภาษา อย่างสร้างสรรค์	-มีการใช้ ภาษา อย่าง สร้างสรรค์	

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินผลงาน (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
3.เนื้อหา	-เนื้อหาถูกต้อง -เนื้อหาตรงตาม -เนื้อหาตรงตาม หัวข้อเรื่อง -เนื้อหาเป็นไป ตามที่กำหนด -รายละเอียด ครอบคลุม -เนื้อหา สอดคล้อง	-เนื้อหาตรงตาม หัวข้อเรื่อง -เนื้อหาเป็นไป ตามที่กำหนด -รายละเอียด ครอบคลุม -เนื้อหา สอดคล้อง	-เนื้อหาเป็นไป ตามที่กำหนด -รายละเอียด ครอบคลุม -เนื้อหา สอดคล้อง	-รายละเอียด ครอบคลุม -เนื้อหา สอดคล้อง	-เนื้อหา สอดคล้อง
4. เวลา	-ส่งชิ้นงาน ภายในเวลาที่ กำหนด	ส่งชิ้นงานช้า กว่ากำหนด 1 วัน	ส่งชิ้นงานช้า กว่ากำหนด 2 วัน	ส่งชิ้นงานช้า กว่ากำหนด 3 วัน	ส่งชิ้นงานช้า กว่ากำหนด กว่า 3 วัน ขึ้นไป

เกณฑ์คะแนน การประเมินในการสังเกตพฤติกรรม มีดังนี้

คะแนน 16 - 20 ดีมาก

คะแนน 11 - 15 ดี

คะแนน 6 - 10 พอใช้

คะแนน 0 - 5 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์พอใช้จึงผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบบันทึกการประเมินผลงาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้คะแนนลงในรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน																				รวม	ร้อยละ	
	รูปแบบชิ้นงาน					การใช้ภาษา					เนื้อหา					เวลา							
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			20
1	✓						✓					✓					✓					18	90.00
2		✓					✓					✓						✓				17	85.00
3		✓					✓					✓						✓				17	85.00
4	✓						✓					✓						✓				19	95.00
5	✓						✓					✓						✓				20	100
6		✓					✓					✓						✓				19	95.00
7		✓					✓					✓						✓				18	90.00
8	✓						✓						✓					✓				19	95.00
9	✓												✓						✓			18	90.00
10		✓					✓						✓					✓				19	95.00
11	✓						✓						✓					✓				19	95.00
12		✓					✓						✓					✓				18	90.00
13	✓						✓						✓					✓				19	95.00
14	✓												✓					✓				19	95.00
15		✓					✓						✓						✓			18	90.00
16	✓						✓						✓					✓				18	90.00
17	✓						✓						✓					✓				19	95.00
18	✓						✓						✓					✓				19	95.00
19	✓													✓					✓			18	90.00
20		✓					✓						✓					✓				19	95.00
21	✓						✓						✓					✓				19	95.00
22		✓					✓						✓					✓				18	90.00
23	✓							✓					✓					✓				19	95.00
24		✓						✓					✓					✓				18	90.00
25	✓							✓					✓					✓				18	90.00

แบบบันทึกการประเมินผลงาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ให้คะแนนลงในรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน																				รวม	ร้อยละ
	รูปแบบชิ้นงาน					การใช้ภาษา					เนื้อหา					เวลา						
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
26	✓					✓					✓						✓				19	95.00
27	✓					✓					✓						✓				19	95.00
28	✓					✓						✓					✓				19	95.00
29		✓					✓				✓						✓				18	90.00
30	✓						✓				✓						✓				19	95.00
31	✓					✓						✓					✓				19	95.00
32	✓						✓				✓						✓				19	95.00
33	✓					✓					✓						✓				20	100
34	✓					✓					✓						✓				20	100
35	✓					✓					✓						✓				19	95.00
36	✓					✓					✓						✓				19	95.00
37	✓					✓						✓					✓				19	95.00
38		✓				✓					✓						✓				19	95.00
39	✓						✓				✓						✓				19	95.00
40						✓						✓					✓				18	90.00
41						✓					✓						✓				18	90.00
42	✓					✓					✓						✓				20	100
43	✓					✓					✓						✓				20	100
รวม	140	60				155	48				160	44					155	48			805	93.60
เฉลี่ย	65.12	43.88				72.09	27.91				74.42	25.58					72.09	27.91				

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

นางสมใจ พรหมแก้ว

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปา
ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

คำชี้แจง การสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

1. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ มีคำให้อ่านทั้งหมด 30 คำ อ่าน
ถูกต้องให้คำละ 1 คะแนน อ่านผิดหรืออ่านออกเสียงไม่ถูกต้องชดเชยให้ 0 คะแนน
โดย
 - อ่านออกเสียงคำได้ชัดเจน
 - น้ำเสียง/การเว้นวรรคตอนถูกต้อง
 - ไม่อ่านข้ามคำ/เพิ่มคำ/ตู่คำ
2. ขณะดำเนินการสอบนักเรียนที่ยังไม่ได้สอบให้รออยู่ด้านนอกห้องหรือสถานที่ที่ครู
จัดไว้ให้
3. ครูหรือผู้ดำเนินการสอบสรุปผลการอ่านเป็นรายบุคคลลงในแบบบันทึกคะแนน
การทดสอบความสามารถในการอ่าน

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ
(สำหรับนักเรียน)

-
1. กำลัง 2. คำว่า
3. คำ 4. คำนับ
5. จำปี 6. คำ
7. ทำไม 8. น้ำ
9. ไร่ 10. ลำไย
11. กระเป๋ 12. เก้าอี้
13. เข่า 14. เข้า
15. เต้า 16. เท้า
17. เป้า 18. เล้า
19. เหล้า 20. เहां

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ
(สำหรับนักเรียน) (ต่อ)

21.	เข้ม	22.	เค็ก
23.	เตะ	24.	เป็ด
25.	เม็ด	26.	เข้น
27.	เค็บ	28.	แกะ
29.	เข็ง	30.	แพะ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ (สำหรับครู)

กำลัง	คว่ำ	ค้ำ
ค้ำับ	จําปี	ค้ำ
ทำไม	น้ำ	ร้ำ
ล้าไย	กระเป้า	เก้าอี้
เข้า	เข้า	เต้า
เท้า	เป้า	เต้า
เหล้า	เห้า	แจ้ม
เด็ก	เตะ	เป็ด
เม็ด	เย็น	เล็บ
แกะ	แจ็ง	แพะ

แบบบันทึกคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้รูปแบบชิปมาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

เลขที่	ข้อที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	คว่า	ค่า	รา	ตำ	นำ	คำนับ	กำลัง	จิป	ทำไม	ลำไย	กระเป่า	เก้าอี้	เต่า	เข้า	เต่า
1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1
2	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1
3	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1
9	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1
10	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1
11	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
13	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
14	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1
15	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
16	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1
17	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
18	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
19	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1
20	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1
21	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
22	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1
23	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0
24	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
25	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1
26	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1

แบบบันทึกคะแนนการพัฒนาศักยภาพในการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้รูปแบบชิปมาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

เลขที่	ข้อที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	คว่า	ค่า	รา	ตำ	นำ	คำนับ	กำลัง	จิป	ทำไม	ลำไย	กระเป่า	แก้ว	เต่า	เข้า	เต่า
27	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1
28	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
29	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
30	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1
31	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
32	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
33	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
34	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
35	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1
36	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
37	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1
38	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
39	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
40	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
41	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
42	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
43	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
รวม	36	39	41	40	40	34	38	39	35	40	38	40	39	32	42
ร้อยละ	83.72	90.70	95.35	93.02	93.02	79.07	88.37	90.70	81.40	93.02	88.37	93.02	90.70	74.42	97.67

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสมใจ พรหมแก้ว)

แบบบันทึกคะแนนการพัฒนาศักยภาพในการอ่านคำหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

เลขที่	ข้อที่															รวม
	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
	เท่า	เป่า	เต้า	เห่า	เท่า	เข็ม	ตุ๊ก	ตะ	เปิด	เม็ด	เย็น	เล็บ	แกว	แจ่ง	แพะ	30
1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	24
2	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	24
3	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	25
4	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	29
5	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	26
6	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	27
7	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	26
8	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	23
9	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	25
10	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	25
11	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	27
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	27
13	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	26
14	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	26
15	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	26
16	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	26
17	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	25
18	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	26
19	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	26
20	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	25
21	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	27
22	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	22
23	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	24
24	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	28
25	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	24
26	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	27

แบบบันทึกคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

เลขที่	ข้อที่															รวม
	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
	เก้า	เฝ้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	เก้า	30
27	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	26
28	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	27
29	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	26
30	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	27
31	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	27
32	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	24
33	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	30
34	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	27
35	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	26
36	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	27
37	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	26
38	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	26
39	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	28
40	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	25
41	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	27
42	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	30
43	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	30
รวม	39	35	39	34	39	39	34	40	34	34	41	37	38	27	41	1125
ร้อยละ	90.70	81.40	90.70	79.07	90.70	90.70	79.07	93.02	79.07	79.07	95.35	86.05	88.37	62.79	95.35	87.21

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสมใจ พรหมแก้ว)

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย
การพัฒนาความสามารถในการอ่าน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

=====

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดกรอกรายละเอียดในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

1. ชื่อ – สกุล
2. ตำแหน่งปัจจุบัน
3. สถานที่ปฏิบัติงาน
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด
- จาก(สถาบันการศึกษา).....
- คณะ/สาขาวิชา
5. ประสบการณ์การทำงาน/การสอน
-

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมิน

คำชี้แจง แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาประเมินตรวจสอบระดับความเหมาะสมความสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่กำหนดให้และให้นำหน้าของคะแนนตามความหมายดังนี้

- 5 = เหมาะสมมากที่สุด
- 4 = เหมาะสมมาก
- 3 = เหมาะสมปานกลาง
- 2 = เหมาะสมน้อย
- 1 = เหมาะสมน้อยที่สุด

**แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา
ประเมินตรวจสอบระดับความเหมาะสมความสอดคล้อง**

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สาระการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
1.2 เหมาะสมกับเนื้อหา					
1.3 มีความถูกต้อง					
รวม					
เฉลี่ย					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 อ่านคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์					
2.2 อ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์					
2.3 อ่านคำควบกล้ำ					
2.4 อ่านคำที่มีอักษรนำ					
รวม					
เฉลี่ย					
3. เนื้อหาสาระ					
3.1 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ					
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน					
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
รวม					
เฉลี่ย					

**แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา
ประเมินตรวจสอบระดับความเหมาะสมความสอดคล้อง**

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน					
4.3 ได้รับความสนใจ					
4.4 ประหยัดเวลาในการสอน					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
รวม					
เฉลี่ย					
5. กิจกรรมการเรียนการสอน					
ขั้นที่ 1 การทบทวนเนื้อเดิมตามขั้นของชิปป์					
ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ตามขั้นของชิปป์					
ขั้นที่ 3 การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมตามขั้นของชิปป์ ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก					
ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มตามขั้นของชิปป์ ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก					
ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ตามขั้นของชิปป์ ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก					
ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงานตามขั้นของชิปป์ ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก					
ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ ตามขั้นของชิปป์ ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก					
รวม					
เฉลี่ย					

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา
ประเมินตรวจสอบระดับความเหมาะสมความสอดคล้อง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้					
6.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
6.5 ส่งเสริมพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย					
รวม					
เฉลี่ย					

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้รูปแบบชิปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดกรอรายละเอียดในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

1. ชื่อ – สกุล
2. ตำแหน่งปัจจุบัน
3. สถานที่ปฏิบัติงาน
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด
- จาก(สถาบันการศึกษา).....
- คณะ/สาขาวิชา
5. ประสบการณ์การทำงาน/การสอน
-

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมิน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้มีคำตอบคล้อยและครอบคลุมกับขั้นตอนการสอนชิปาตรงกับนิยามศัพท์หรือไม่และภาษาที่ใช้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยการทำเครื่องหมาย

- ✓ ลงในช่อง “ความคิดเห็น” ตามความคิดเห็นของท่าน
- ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง + 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนชิปา
- ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนชิปา
- ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนชิปา

ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่าน โดยใช้รูปแบบชิปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก ซึ่งมีการวัด 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
 การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ขั้นตอนชิปป่า	กิจกรรมการสอน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ทบทวนความรู้เดิม	1. การเล่นเกม 2. การร้องเพลง 3. การทายปริศนาคำทาย 4. การอ่านคำคล้องจอง				
	รวม				
	เฉลี่ย				
2. แสวงหาความรู้ใหม่	5. การอ่านบัตรภาพ 6. การอ่านบัตรคำ				
	รวม				
	เฉลี่ย				
3. เชื่อมโยงความรู้ใหม่ กับความรู้เดิม	7. การอ่านแถบประโยค 8. การอ่านสะกดคำแจกลูกด้วย วงล้อสระ				
	รวม				
	เฉลี่ย				
4. การแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม	9. การเล่นเกมจับคู่คำประสม คำอ่าน				
5. ขั้นสรุปและจัดระเบียบ ความรู้	10. การสร้างคำใหม่ด้วยการสรุป ความรู้เป็น Mind Map				
6. ขั้นการฝึกปฏิบัติ	11. การนำคำมาแต่งประโยค อ่านสะกดคำ				

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
 การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ขั้นตอนชิปป่า	กิจกรรมการสอน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
7. ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้	12. การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุด ของตนเองร่วมจัดแสดงผลงาน				
รวมทั้งสิ้น					
เฉลี่ย					

(ลงชื่อ) ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

**แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่า
ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำโดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบสอบถามนี้มี 12 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที
2. ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนระบายสีภาพที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนเพียง 1 ภาพ ดังนี้

- มาก กับข้อความที่ถามระบายสีภาพหน้ายิ้ม คือ ☺ คะแนน = 3
- ปานกลาง กับข้อความที่ถามระบายสีภาพหน้าเฉย คือ ☹ คะแนน = 2
- น้อย กับข้อความที่ถามระบายสีภาพหน้าบึ้ง คือ ☹ คะแนน = 1

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	มาก ☺	ปานกลาง ☹	น้อย ☹
0	วิชาภาษาไทยเรียนแล้วสนุก	☺	☹	☹

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น

ขั้นตอนชิปป่า	กิจกรรมการสอน	มาก	ปานกลาง	น้อย
		😊	😐	😞
1. ทบทวนความรู้เดิม	1. การเล่านิทาน	😊	😐	😞
	2. การร้องเพลง	😊	😐	😞
	3. การทายปริศนาคำทาย	😊	😐	😞
	4. การอ่านคำคล้องจอง	😊	😐	😞
	รวม			
	เฉลี่ย			
2. แสวงหาความรู้ใหม่	5. การอ่านบัตรภาพ	😊	😐	😞
	6. การอ่านบัตรคำ	😊	😐	😞
	รวม			
	เฉลี่ย			
3. เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม	7. การอ่านแถบประโยค	😊	😐	😞
	8. การอ่านสะกดคำแจกลูกด้วยวงล้อสระ	😊	😐	😞
	รวม			
	เฉลี่ย			
4. การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 5. ชิ้นสรุปและจัดระเบียบความรู้	9. การเล่นเกมจับคู่คำประสมคำอ่าน	😊	😐	😞
	10. การสร้างคำใหม่ด้วยการสรุปความรู้เป็น Mind Map	😊	😐	😞

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น

ขั้นตอนชิปป่า	กิจกรรมการสอน	มาก 😊	ปานกลาง 😐	น้อย 😞
6. ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้	11. การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุด ของตนเองร่วมจัดแสดงผลงาน	😊	😐	😞
รวมทั้งสิ้น				
เฉลี่ย				

ภาคผนวก ง

การหาคุนภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 (สระอำ)
โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
1. สาระการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5.00
1.2 เหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	5.00
1.3 มีความถูกต้อง	5	5	5	5	5.00
รวม	15	15	15	15	15
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 อ่านคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์	5	5	5	4	4.75
2.2 อ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์		5	5	4	4.50
2.3 อ่านคำควบกล้ำ	4	5	5	4	4.50
รวม	13	15	15	12	13.75
เฉลี่ย	4.33	5.00	5.00	4.00	4.58
3. เนื้อหาสาระ					
3.1 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ	5	5	5	5	5.00
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	5	5	5	5	5.00
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	4	5	4.75
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5.00
3.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5.00
รวม	25	25	24	25	24.75
เฉลี่ย	5.00	5.00	4.80	5.00	4.95

ตาราง 18 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
4. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4.50
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5.00
4.3 ได้รับความสนใจ	5	4	5	5	4.75
4.4 ประหยัดเวลาในการสอน	4	4	5	5	4.50
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5	5.00
รวม	23	22	25	25	23.75
เฉลี่ย	4.60	4.40	5.00	5.00	4.75
5. กิจกรรมการเรียนการสอน					
ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิมตามขั้นของชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	4	5	5	3	4.25
ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ตามขั้นของชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	3	4.50
ขั้นที่ 3 การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	4	5	3	4.25
ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	4	5	5	4.75
ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ร่วมกับ การสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงานร่วมกับ การสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	4	5	5	4	4.50
ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับการสอนอ่าน สะกดคำแจกลูก	5	5	5	4	4.75
รวม	33	33	35	27	32
เฉลี่ย	4.71	4.71	5.00	3.86	4.57

ตาราง 18 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	4	4.75
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4	4.50
6.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้	4	4	5	5	4.50
6.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	4	5	5	4.75
6.5 ส่งเสริมพุทธิพิสัยจิตพิสัย และทักษะพิสัย	5	4	5	5	4.75
รวม	23	22	25	23	23.25
เฉลี่ย	4.60	4.40	5.00	4.60	4.65

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 (สระเอา) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
1. สาระการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5.00
1.2 เหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	5.00
1.3 มีความถูกต้อง	5	5	5	5	5.00
รวม	15	15	15	15	15
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 อ่านคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์	5	5	5	4	4.75
2.2 อ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์	5	5	5	4	4.75
2.3 อ่านคำควบกล้ำ	4	5	5	4	4.50
2.4 อ่านคำที่มีอักษรนำ	4	5	5	5	4.75
รวม	18	20	20	17	18.75
เฉลี่ย	4.50	5.00	5.00	4.25	4.69
3. เนื้อหาสาระ					
3.1 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ	5	5	5	5	5.00
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	5	5	5	5	5.00
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	5	5.00
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	4.75
3.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5.00
รวม	24	25	25	25	24.75
เฉลี่ย	4.80	5.00	5.00	5.00	4.95

ตาราง 19 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
4. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	4.75
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5.00
4.3 ได้รับความสนใจ	4	4	5	5	4.50
4.4 ประหยัดเวลาในการสอน	5	4	5	5	4.75
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5	5.00
รวม	24	22	25	25	24
เฉลี่ย	4.80	4.40	5.00	5.00	4.80
5. กิจกรรมการเรียนการสอน					
ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิมตามขั้นของชิปปา					
ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	4	5	5	5	4.75
ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ตามขั้นของชิปปา					
ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำ	5	5	5	4	4.75
ขั้นที่ 3 การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม					
ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	4	5	4	4.50
ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม					
ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	4	5	5	4.75
ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ตามขั้น					
ชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงานตามขั้นของ					
ชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	4	4.75
ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ตามขั้นของชิปปา					
ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	4	5	5	4	4.50
รวม	33	33	35	31	33
เฉลี่ย	4.71	4.71	5.00	4.43	4.71

ตาราง 19 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	4	4.75
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4	4.50
6.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้	4	5	5	5	4.75
6.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5.00
6.5 ส่งเสริมพุทธิพิสัยจิตพิสัยและทักษะพิสัย	5	5	5	5	5.00
รวม	23	22	25	23	23.25
เฉลี่ย	4.60	4.40	5.00	4.60	4.65

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 (สระเอะ)
โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
1. สาระการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5.00
1.2 เหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	5.00
1.3 มีความถูกต้อง	5	5	5	5	5.00
รวม	15	15	15	15	15
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 อ่านคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์	5	5	5	4	4.75
2.2 อ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	5	5	5	4	4.75
รวม	10	10	10	8	9.5
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.00	4.75
3. เนื้อหาสาระ					
3.1 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ	5	5	5	5	5.00
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	5	5	5	5	5.00
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	5	5.00
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5.00
3.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5.00
รวม	25	25	25	25	25
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00

ตาราง 20 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
4. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5.00
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5.00
4.3 ได้รับความสนใจ	5	4	5	5	4.75
4.4 ประหยัดเวลาในการสอน	5	5	5	5	5.00
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5	5.00
รวม	25	24	25	25	24.75
เฉลี่ย	5.00	4.80	5.00	5.00	4.95
5. กิจกรรมการเรียนการสอน					
ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิมตามขั้นของชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	4	4.75
ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ตามขั้นของชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำ	5	5	5	4	4.75
ขั้นที่ 3 การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ตามขั้น ชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงานตามขั้นของ ชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	4	4.75
ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ตามขั้นของชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	4	4.75
รวม	35	35	35	31	34
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.43	4.86

ตาราง 20 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	4	4.75
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5.00
6.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้	5	5	5	5	5.00
6.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5.00
6.5 ส่งเสริมคุณธิพิสัยจิตพิสัยและทักษะพิสัย	5	5	5	5	5.00
รวม	25	25	25	24	24.74
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.80	4.95

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10-12 (สระแอะ)
โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
1. สารการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5.00
1.2 เหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	5.00
1.3 มีความถูกต้อง	4	5	5	5	4.75
รวม	14	15	15	15	14.75
เฉลี่ย	4.67	5.00	5.00	5.00	4.92
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 อ่านคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์	5	5	5	4	4.75
2.2 อ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	4	5	5	5	4.75
รวม	9	10	10	9	9.50
เฉลี่ย	4.50	5.00	5.00	4.50	4.75
3. เนื้อหาสาระ					
3.1 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ	5	5	5	5	5.00
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	4	5	5	5	4.75
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	5	5.00
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5.00
3.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5.00
รวม	24	25	25	25	24.75
เฉลี่ย	4.48	5.00	5.00	5.00	4.95

ตาราง 21 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
4. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5.00
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5.00
4.3 ได้รับความสนใจ	5	4	5	5	4.75
4.4 ประหยัดเวลาในการสอน	5	5	5	5	5.00
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5	5.00
รวม	25	24	25	25	24.75
เฉลี่ย	5.00	4.80	5.00	5.00	4.95
5. กิจกรรมการเรียนการสอน					
ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิมตามขั้นของชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	4	5	5	5	4.75
ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ตามขั้นของชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำ	5	5	5	4	4.75
ขั้นที่ 3 การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ตามขั้น ชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงานตามขั้นของ ชิปปาร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	4	4.75
ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ตามขั้นของชิปปา ร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก	5	5	5	4	4.75
รวม	34	35	35	31	33.75
เฉลี่ย	4.86	5.00	5.00	4.43	4.82

ตาราง 21 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	5	4.75
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	4.75
6.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้	5	5	5	5	5.00
6.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5.00
6.5 ส่งเสริมคุณธิพิสัยจิตพิสัยและทักษะพิสัย	5	5	5	5	5.00
รวม	24	25	25	24	24.50
เฉลี่ย	4.80	5.00	5.00	4.80	4.90

ตาราง 22 คะแนนเฉลี่ยการพิจารณารายด้านความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				รวมผล การ พิจารณา	เฉลี่ย	สรุปผล การ พิจารณา
	อ่า	เอา	เอะ	แอะ			
1 สาระการเรียนรู้							
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	5.00	5.00	5.00	20.00	5.00	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	5.00	5.00	5.00	20.00	5.00	มากที่สุด
1.3 มีความถูกต้อง	5.00	5.00	5.00	4.75	19.75	4.94	มากที่สุด
รวม	15	15	15	14.75	59.75	14.94	
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.92	4.98	4.98	มากที่สุด
2 จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 อ่านคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์	4.75	4.75	4.75	4.75	19.00	4.75	มากที่สุด
2.2 อ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์	4.50	4.75				4.63	มากที่สุด
2.3 อ่านคำควบกล้ำ	4.50	4.50				4.50	มากที่สุด
2.4 อ่านคำที่มีอักษรนำ		4.74				4.75	
2.5 อ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา			4.75	4.75		4.75	มากที่สุด
รวม	13.75	18.75	9.50	9.50	51.49	23.37	
เฉลี่ย	4.58	4.65	4.75	4.75	4.68	4.67	มากที่สุด
3 เนื้อหาสาระ							
3.1 มีความชัดเจนไม่สับสน และน่าสนใจ	5.00	5.00	5.00	5.00	20.00	5.00	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	5.00	5.00	5.00		15.00	5.00	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.75	5.00	5.00	5.00	19.75	4.94	มากที่สุด
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	4.75	5.00	5.00	19.75	4.94	มากที่สุด
3.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	20.00	5.00	มากที่สุด
รวม	24.75	24.75	25	24.75	99.25	24.81	
เฉลี่ย	4.95	4.95	5.00	4.95	4.96	4.96	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				รวม ผล พิจารณา	เฉลี่ย	ผล การ พิจารณา
	ของผู้เชี่ยวชาญ						
	อ่า	เอา	เอะ	แอะ			
4 สื่อและแหล่งเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.50	4.75	5.00	5.00	19.25	4.81	มากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัย ของนักเรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	20.00	5.00	มากที่สุด
4.3 ได้รับความสนใจของนักเรียน	4.75	4.50	4.75	4.75	18.75	4.69	มากที่สุด
4.4 ประหยัดเวลาในการสอน	4.50	4.75	5.00	5.00	19.25	4.81	มากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5.00	5.00	5.00	5.00	20.00	5.00	มากที่สุด
รวม	23.75	24	24.75	24.75	97.25	24.31	
เฉลี่ย	4.75	4.80	4.95	4.95	4.86	4.86	มากที่สุด
5 กิจกรรมการเรียนการสอน							
ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ตามขั้นของชิปพร้อมกับการ สอนอ่านสะกดคำแจกลูก	4.25	4.75	4.75	4.75	18.50	4.63	มากที่สุด
ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ตาม ขั้นของชิปพร้อมกับการสอนอ่าน สะกดคำแจกลูก	4.50	4.75	4.75	4.75	18.75	4.69	มากที่สุด
ขั้นที่ 3 การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับ ความรู้เดิมร่วมกับการสอนอ่าน สะกดคำแจกลูก	4.25	4.50	5.00	5.00	18.75	4.69	มากที่สุด
ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความ เข้าใจกับกลุ่มร่วมกับการสอนอ่าน สะกดคำแจกลูก	4.75	4.75	5.00	5.00	19.50	4.88	มากที่สุด
ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ตามขั้นชิปพร้อมกับการสอนอ่าน สะกดคำแจกลูก	5.00	5.00	5.00	5.00	20.00	5.00	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				รวม ผลการ พิจารณา	เฉลี่ย	ผล การ พิจารณา
	ของผู้เชี่ยวชาญ						
	อ่า	เอา	เอะ	แอะ			
5 กิจกรรมการเรียนการสอน (ต่อ)							
ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและหรือแสดงผลงาน							
ตามขั้นของชิปพร้อมกับการ							
สอนอ่านสะกดคำแจกลูก	4.50	4.75	4.75	4.75	18.75	4.69	มากที่สุด
ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ตามขั้น							
ของชิปพร้อมกับการสอนอ่าน							
สะกดคำแจกลูก	4.75	4.50	4.75	4.75	18.75	4.69	มากที่สุด
รวม	32	33	34	33.75	132.75	33.19	
เฉลี่ย	4.57	4.71	4.86	4.82	4.74	4.74	มากที่สุด
6 การวัดผลและประเมินผล							
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.75	4.75	4.75	4.75	19.00	4.75	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.50	4.50	5.00	4.75	18.75	4.69	มากที่สุด
6.3 สามารถวัดและประเมินผล							
สิ่งที่ระบุไว้ได้	4.50	4.75	5.00	5.00	19.25	4.81	มากที่สุด
6.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัย							
ของนักเรียน	4.75	5.00	5.00	5.00	19.75	4.94	มากที่สุด
6.5 ส่งเสริมพุทธิพิสัยจิตพิสัย							
และทักษะพิสัย	4.75	5.00	5.00	5.00	19.75	4.94	มากที่สุด
รวม	23.25	23.25	24.74	24.50	95.74	23.94	
เฉลี่ย	4.65	4.65	4.95	4.90	4.79	4.79	มากที่สุด

ตาราง 23 สรุปผลการพิจารณารายด้านความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน

รายด้าน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				รวมผล การ พิจารณา	เฉลี่ย	การ แปลผล พิจารณา
	อ่า	เอา	เอะ	แอะ			
1 สาระการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	4.92	4.98	4.98	มากที่สุด
2 จุดประสงค์การเรียนรู้	4.58	4.65	4.75	4.75	4.68	4.67	มากที่สุด
3 เนื้อหาสาระ	4.95	4.95	5.00	4.95	4.96	4.96	มากที่สุด
4 สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.75	4.80	4.95	4.95	4.86	4.86	มากที่สุด
5 กิจกรรมการเรียนการสอน	4.57	4.7	4.86	4.82	4.74	4.74	มากที่สุด
6 การวัดผลประเมินผล	4.65	4.65	4.95	4.90	4.79	4.79	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	28.50	28.75	29.51	29.29	111.05	29.01	มากที่สุด
เฉลี่ยรายด้าน	4.75	4.79	4.92	4.88	29.01	4.84	

ตาราง 24 การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาในด้านความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ

คำที่นำมาทดสอบ	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ				ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4			
1. คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์							
คำที่ 1 กำเนิด	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 2 กำดั่ง	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 3 คำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 4 กำนับ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 5 จำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 6 จำปี	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 7 ตำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 8 ทำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 9 ทำไม	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 10 ทำเล	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 11 นำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 12 รำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 13 ลำไย	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 14 อำเภอ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 15 เขา	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 16 เต่า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 17 เรา	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 18 เส่า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 19 เอา	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 20 เตะ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 21 เละ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 22 แกะ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 23 แพะ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง

ตาราง 24 (ต่อ)

คำที่นำมาทดสอบ	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ				ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4			
2. คำที่มีรูปวรรณยุกต์							
คำที่ 1 คำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 2 น้ำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 3 เข่า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 4 เก้าอี้	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 5 เข่า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 6 เจ้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 7 เซ้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 8 เต้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 9 เท้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 10 เป้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 11 เฝ้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 12 เหล้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 13 เล้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 14 เถ้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
3. คำควบกล้ำ							
คำที่ 1 คว่ำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 2 กระทบ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 3 เปล่า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
4. คำที่มีอักษรนำ							
คำที่ 1 เหล้า	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
5. คำที่มีตัวสะกดตรงตาม							
มาตรา							
คำที่ 1 คำที่ 1 เก็บ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 2 คำที่ 2 เข้ม	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 3 คำที่ 3 เข้ม	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง

ตาราง 24 (ต่อ)

คำที่นำมาทดสอบ	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ				ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4			
คำที่ 4 คำที่ 4 เจ็บ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 5 คำที่ 5 เช็ด	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 6 คำที่ 6 เด็ก	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 7 คำที่ 7 เต็ม	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 8 คำที่ 8 เป็ด	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 9 คำที่ 9 เป็น	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 10 คำที่ 10 เม็ด	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 11 คำที่ 11 เย็น	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 12 คำที่ 12 เขียว	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 13 คำที่ 13 เล็ก	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 14 คำที่ 14 เล็บ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 15 คำที่ 15 เห็น	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
คำที่ 16 คำที่ 16 แข็ง	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง

ตาราง 25 การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูกเพื่อ
หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก (n=44)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก		ค่า p	ค่า r	ผลการพิจารณา
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ			
1	19	11	0.68	0.36	คัดเลือกไว้
2	21	13	0.77	0.36	คัดเลือกไว้
3	17	9	0.59	0.36	คัดเลือกไว้
4	17	11	0.64	0.27	คัดเลือกไว้
5	17	11	0.64	0.27	คัดเลือกไว้
6	14	6	0.45	0.36	คัดเลือกไว้
7	18	13	0.70	0.23	คัดเลือกไว้
8	19	13	0.73	0.27	คัดเลือกไว้
9	20	12	0.73	0.36	คัดเลือกไว้
10	21	12	0.75	0.41	คัดเลือกไว้
11	11	6	0.39	0.23	คัดเลือกไว้
12	22	19	0.93	0.14	คัดออก
13	17	10	0.61	0.32	คัดเลือกไว้
14	21	14	0.80	0.32	คัดเลือกไว้
15	23	13	0.82	0.45	คัดออก
16	16	11	0.61	0.23	คัดเลือกไว้
17	17	12	0.66	0.23	คัดเลือกไว้
18	21	14	0.80	0.32	คัดเลือกไว้
19	10	6	0.36	0.18	คัดออก
20	12	5	0.39	0.32	คัดเลือกไว้
21	17	6	0.52	0.50	คัดเลือกไว้

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก		ค่าp	ค่าr	ผลการพิจารณา
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ			
22	18	9	0.61	0.41	คัดเลือกไว้
23	14	9	0.52	0.23	คัดเลือกไว้
24	17	10	0.61	0.32	คัดเลือกไว้
25	21	17	0.86	0.18	คัดออก
26	20	11	0.70	0.41	คัดเลือกไว้
27	20	10	0.68	0.45	คัดเลือกไว้
28	17	13	0.68	0.18	คัดออก
29	19	4	0.52	0.68	คัดเลือกไว้
30	17	9	0.59	0.36	คัดเลือกไว้
31	23	17	0.91	0.27	คัดออก
32	20	14	0.77	0.27	คัดเลือกไว้
33	20	8	0.64	0.55	คัดเลือกไว้
34	17	9	0.59	0.36	คัดเลือกไว้
35	15	3	0.41	0.55	คัดเลือกไว้
36	12	5	0.39	0.32	คัดเลือกไว้
37	22	7	0.66	0.68	คัดเลือกไว้
38	19	14	0.75	0.23	คัดเลือกไว้
39	20	14	0.77	0.27	คัดเลือกไว้
40	14	9	0.52	0.23	คัดเลือกไว้
41	22	11	0.75	0.50	คัดเลือกไว้
42	19	7	0.59	0.55	คัดเลือกไว้
43	21	19	0.91	0.09	คัดออก
44	19	10	0.66	0.41	คัดเลือกไว้

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก		ค่า p	ค่า r	ผลการพิจารณา
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ			
45	20	15	0.80	0.23	คัดเลือกไว้
46	17	10	0.61	0.32	คัดเลือกไว้
47	20	14	0.77	0.27	คัดเลือกไว้
48	17	7	0.55	0.45	คัดเลือกไว้
49	23	13	0.82	0.45	คัดออก
50	20	13	0.75	0.32	คัดเลือกไว้
51	17	15	0.73	0.09	คัดออก
52	19	10	0.66	0.41	คัดเลือกไว้
53	17	11	0.64	0.27	คัดเลือกไว้
54	19	12	0.70	0.32	คัดเลือกไว้
55	18	9	0.61	0.41	คัดเลือกไว้
56	19	12	0.70	0.32	คัดเลือกไว้
57	19	11	0.68	0.36	คัดเลือกไว้

ตาราง 26 คะแนนความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก (n=44)

คนที่	ข้อ											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
2	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
3	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1
4	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0
5	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
6	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
8	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	0
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
11	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
12	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0
13	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
14	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1
15	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1
16	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1
17	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1
18	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
19	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1
20	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0
21	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
22	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1
23	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0
24	0	1	1	0	0	0	1	1	0	1	0	1
25	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1
26	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0

ตาราง 26 (ต่อ)

คนที่	ชื่อ											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
27	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1
28	1	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1
29	0	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1
30	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0
31	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1
32	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0
33	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0
34	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0
35	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	0
36	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0
37	0	1	0	0	0	1	1	0	1	1	0	0
38	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0
39	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0
40	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0
41	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	0
42	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1	0
43	1	1	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0
44	0	0	0	1	1	0	0	1	1	1	0	0
รวม	28	31	22	24	34	27	32	27	29	35	28	23
p	0.64	0.7	0.5	0.55	0.77	0.61	0.73	0.61	0.66	0.8	0.64	0.52
q	0.36	0.3	0.5	0.45	0.23	0.39	0.27	0.39	0.34	0.2	0.36	0.48
$\sum pq$	0.23	0.21	0.25	0.25	0.18	0.24	0.2	0.24	0.22	0.16	0.23	0.25

ตาราง 26 (ต่อ)

ชื่อ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
2	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1
3	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1
7	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1
8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
10	0	1	1	0	0	0	1	0	1	1	1	1
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1
14	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1
15	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1
16	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
17	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
18	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1
19	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
20	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
21	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1
22	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
23	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	0
24	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	1
25	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0
26	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0
27	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1
28	0	0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	29	1	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0
30	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1
31	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	0
32	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0
33	1	0	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0
34	0	1	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1
35	0	1	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0
36	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1
37	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1
38	0	1	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0
39	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1
40	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0
41	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1
42	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1
43	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1
44	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0
รวม	27	31	30	25	25	22	35	31	35	27	24	33
p	0.61	0.7	0.68	0.57	0.57	0.5	0.8	0.7	0.8	0.61	0.55	0.75
q	0.39	0.3	0.32	0.43	0.43	0.5	0.2	0.3	0.2	0.39	0.45	0.25
$\sum pq$	0.24	0.21	0.22	0.25	0.25	0.25	0.16	0.21	0.16	0.24	0.25	0.19

ตาราง 26 (ต่อ)

คนที	ข้อ							X	X ²
	25	26	27	28	29	30			
1	1	1	1	1	1	1	27	729	
2	1	1	1	1	1	0	26	676	
3	1	1	1	0	1	1	26	676	
4	1	1	1	1	0	1	25	625	
5	1	1	0	1	1	1	28	784	
6	1	1	1	1	1	1	26	676	
7	1	1	1	1	0	1	25	625	
8	1	1	1	1	1	0	25	625	
9	1	1	1	1	1	1	29	841	
10	1	1	1	1	1	1	24	576	
11	1	1	1	1	1	1	28	784	
12	0	1	1	1	1	1	26	676	
13	1	1	1	1	1	0	26	676	
14	1	1	1	1	1	1	26	676	
15	1	1	1	1	1	1	25	625	
16	1	1	1	1	0	1	25	625	
17	1	0	1	1	1	1	27	729	
18	1	1	1	1	1	1	27	729	
19	1	1	1	1	1	1	26	676	
20	1	1	1	1	1	1	26	676	
21	1	1	1	1	1	1	23	529	
22	1	1	0	1	1	1	26	676	
23	1	1	1	0	0	0	20	400	
24	1	1	1	1	0	0	15	225	
25	0	0	1	0	1	1	13	169	
26	1	0	0	0	1	0	8	64	
27	0	1	1	1	0	0	15	225	

ตาราง 26 (ต่อ)

คนที	ข้อ						X	X ²
	25	26	27	28	29	30		
28	1	1	1	0	0	0	14	196
29	0	0	1	1	1	0	15	225
30	1	1	0	1	0	1	14	196
31	0	1	0	1	0	0	14	196
32	0	1	1	0	1	0	14	196
33	1	0	1	0	0	0	9	81
34	0	1	0	1	0	1	14	196
35	0	0	0	1	0	0	12	144
36	1	1	1	0	1	0	17	289
37	0	0	1	0	0	0	9	81
38	0	0	0	1	0	0	6	36
39	1	1	1	0	0	1	19	361
40	0	0	1	1	1	0	9	81
41	1	1	1	0	0	0	19	361
42	0	0	1	0	0	0	13	169
43	1	1	0	1	0	1	14	196
44	1	0	0	1	0	0	10	100
รวม	32	33	34	32	25	24	865	19097
p	0.73	0.75	0.77	0.73	0.57	0.55		
q	0.27	0.25	0.23	0.27	0.43	0.45		
$\sum pq$	0.2	0.19	0.18	0.2	0.25	0.25		

$$\sum pq = 6.52$$

$$\sum X = 865$$

$$\sum X^2 = 19097$$

$$\text{ความเชื่อมั่น} = .87$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำทั้งฉบับโดยวิธีของ
คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตร KR-20 (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538:
197-198) ใช้สูตร ดังนี้

หา S^2

$$S^2 = \frac{\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

$$= \frac{(44 \times 19097) - (865 \times 865)}{44 \times 43}$$

$$= \frac{840268 - 748225}{1892}$$

$$S^2 = 48.65$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

$$= \frac{30}{29} \times \left(1 - \frac{6.52}{48.65} \right)$$

$$= 1.034 \times 0.76$$

$$r_{tt} = 0.87$$

ตาราง 27 เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและหลังเรียน (สระอำ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
	(10) คะแนน	(10) คะแนน	D	D ²
1	7	8	1	1
2	6	8	2	4
3	6	8	2	4
4	6	10	4	16
5	6	10	4	16
6	7	10	3	9
7	5	8	3	9
8	7	8	1	1
9	6	8	2	4
10	6	8	2	4
11	8	9	1	1
12	7	10	3	9
13	7	9	2	4
14	7	8	1	1
15	7	8	1	1
16	7	8	1	1
17	7	9	2	4
18	8	9	1	1
19	6	9	3	9
20	7	9	2	4
21	9	9	0	0
22	6	9	3	9
23	7	9	2	4

ตาราง 27 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
	(10) คะแนน	(10) คะแนน	D	D ²
24	8	9	1	1
25	7	9	2	4
26	8	9	1	1
27	8	9	1	1
28	7	9	2	4
29	7	8	1	1
30	8	9	1	1
31	7	9	2	4
32	6	8	2	4
33	8	10	2	4
34	6	9	3	9
35	5	9	4	16
36	7	9	2	4
37	8	9	1	1
38	7	9	2	4
39	7	9	2	4
40	8	9	1	1
41	7	9	2	4
42	8	10	2	4
43	8	10	2	4
รวม	300	382	$\Sigma D = 82$	$\Sigma D^2 = 192$
\bar{X}	6.98	8.88		
S.D.	0.89	0.66		t = 13.58

ตาราง 28 เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและหลังเรียน (สระเอา) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (10) คะแนน	คะแนนหลังเรียน (10) คะแนน	ผลต่าง D	ผลต่างยกกำลังสอง D ²
1	6	8	2	4
2	7	8	1	1
3	6	9	3	9
4	7	9	2	4
5	7	9	2	4
6	6	9	3	9
7	6	9	3	9
8	5	8	3	9
9	6	8	2	4
10	7	9	2	4
11	7	9	2	4
12	7	9	2	4
13	7	8	1	1
14	7	9	2	4
15	7	9	2	4
16	7	9	2	4
17	7	9	2	4
18	7	8	1	1
19	6	9	3	9
20	7	8	1	1
21	7	9	2	4
22	6	8	2	4
23	7	8	1	1

ตาราง 28 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (10) คะแนน	คะแนนหลังเรียน (10) คะแนน	ผลต่าง D	ผลต่างยกกำลังสอง D ²
24	7	9	2	4
25	6	9	3	9
26	7	9	2	4
27	7	8	1	1
28	6	9	3	9
29	7	10	3	9
30	7	9	2	4
31	7	9	2	4
32	6	9	3	9
33	7	10	3	9
34	6	9	3	9
35	7	8	1	1
36	6	9	3	9
37	7	9	2	4
38	7	9	2	4
39	7	10	3	9
40	7	9	2	4
41	7	10	3	9
42	7	10	3	9
43	8	9	1	1
รวม	288	381	$\Sigma D = 93$	$\Sigma D^2 = 223$
\bar{X}	6.70	8.86		
S.D.	0.56	0.60		t = 19.66

ตาราง 29 เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและหลังเรียน (สระอะ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (10) คะแนน	คะแนนหลังเรียน (10) คะแนน	ผลต่าง D	ผลต่างยกกำลังสอง D ²
1	5	6	1	1
2	5	6	1	1
3	4	6	2	4
4	5	7	2	4
5	5	6	1	1
6	4	6	2	4
7	3	6	3	9
8	5	6	1	1
9	4	6	2	4
10	5	6	1	1
11	6	6	0	0
12	5	6	1	1
13	5	6	1	1
14	5	7	2	4
15	5	6	1	1
16	5	7	2	4
17	5	6	1	1
18	5	6	1	1
19	5	6	1	1
20	5	6	1	1
21	5	6	1	1
22	5	5	0	0
23	5	5	0	0

ตาราง 29 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (10) คะแนน	คะแนนหลังเรียน (10) คะแนน	ผลต่าง D	ผลต่างยกกำลังสอง D ²
24	5	7	2	4
25	5	4	1	1
26	5	6	1	1
27	5	6	1	1
28	5	6	1	1
29	5	6	1	1
30	5	6	1	1
31	5	6	1	1
32	5	5	0	0
33	5	7	2	4
34	5	6	1	1
35	5	6	1	1
36	5	6	1	1
37	5	6	1	1
38	5	6	1	1
39	5	6	1	1
40	5	6	1	1
41	5	6	1	1
42	5	7	2	4
43	5	7	2	4
รวม	211	260	$\Sigma D = 51$	$\Sigma D^2 = 77$
\bar{X}	4.91	6.05		
S.D.	0.43	0.58		t = 10.53

ตาราง 30 เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียนและหลังเรียน (สระเอะ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
	(3) คะแนน	(3) คะแนน	D	D ²
1	1	3	2	4
2	2	3	1	1
3	2	3	1	1
4	2	3	1	1
5	2	3	1	1
6	2	3	1	1
7	1	3	2	4
8	2	3	1	1
9	2	3	1	1
10	1	3	2	4
11	2	3	1	1
12	2	3	1	1
13	2	3	1	1
14	2	3	1	1
15	2	3	1	1
16	1	3	2	4
17	2	3	1	1
18	2	3	1	1
19	2	3	1	1
20	2	3	1	1
21	2	3	1	1
22	2	3	1	1
23	2	3	1	1

ตาราง 30 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
	(3) คะแนน	(3) คะแนน	D	D ²
24	2	3	1	1
25	2	3	1	1
26	2	3	1	1
27	2	3	1	1
28	2	3	1	1
29	2	3	1	1
30	2	3	1	1
31	2	3	1	1
32	2	2	0	0
33	3	3	0	0
34	2	3	1	1
35	2	3	1	1
36	2	3	1	1
37	2	3	1	1
38	2	3	1	1
39	2	3	1	1
40	2	3	1	1
41	2	3	1	1
42	2	3	1	1
43	2	3	1	1
รวม	83	128	$\Sigma D = 45$	$\Sigma D^2 = 53$
\bar{X}	1.93	2.98		
S.D.	0.34	0.15		t = 18.30

ตาราง 31 เปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนและหลังเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกด
คำแจกลูก

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนนหลังเรียน (30) คะแนน	ผลต่าง D	ผลต่างยกกำลังสอง D^2
1	17	24	7	49
2	20	25	5	25
3	15	26	11	121
4	21	29	8	64
5	19	28	9	81
6	19	28	9	81
7	15	26	11	121
8	14	25	11	121
9	18	25	7	49
10	19	25	6	36
11	21	27	6	36
12	21	27	6	36
13	21	26	5	25
14	21	26	5	25
15	21	26	5	25
16	21	26	5	25
17	20	26	6	36
18	23	26	3	9
19	18	26	8	64
20	21	25	4	16
21	24	27	3	9
22	18	24	6	36
23	21	25	4	16

ตาราง 31 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนนหลังเรียน (30) คะแนน	ผลต่าง D	ผลต่างยกกำลังสอง D^2
24	23	28	5	25
25	20	24	4	16
26	23	27	4	16
27	23	26	3	9
28	20	27	7	49
29	20	26	6	36
30	23	27	4	16
31	21	27	6	36
32	17	24	7	49
33	23	30	7	49
34	19	27	8	64
35	16	26	10	100
36	21	27	6	36
37	21	26	5	25
38	20	27	7	49
39	21	28	7	49
40	21	27	6	36
41	20	27	7	49
42	22	30	8	64
43	24	29	5	25
รวม	866	1,138	$\sum D = 272$	$\sum D^2 = 1,904$
\bar{X}	20.14	26.46		
S.D.	2.39	1.47		t = 19.85

การแทนค่าสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

แทนค่า=

$$\frac{272}{\sqrt{\frac{(43 \times 1904) - (272 \times 272)}{43-1}}}$$

$$= \frac{272}{\sqrt{\frac{81872 - 73984}{42}}}$$

$$= \frac{272}{13.70436148}$$

ค่า t = 19.85

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำหลังเรียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้ One Sample t-test (สมโภชน์ อเนกสุข, 2553: 111) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ใช้ t-test สูตร } t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{S}{\sqrt{n}}}$$

$$= \frac{88.22 - 84}{\frac{1.47}{\sqrt{43}}}$$

$$= \frac{4.22}{1.47}$$

$$6.56$$

$$= \frac{4.22}{0.22}$$

t = 19.18

ตาราง 32 การคำนวณความสอดคล้องระหว่างความถูกต้องเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก

ประเด็นการตรวจสอบ	คะแนนความคิดเห็น				ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ						
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4			
ขั้น ทบทวนความรู้เดิม							
1. การเล่นเกมทาย	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
2. การร้องเพลง	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
3. การทายปริศนาคำทาย	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
4. การอ่านคำคล้องจอง	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
ขั้น แสวงหาความรู้ใหม่							
5. การอ่านบัตรภาพ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
6. การอ่านคำ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
ขั้น เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม							
7. การอ่านแถบประโยค	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
8. การอ่านสะกดคำแจกลูกด้วยวงล้อสระ	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
ขั้น แลกเปลี่ยนเรียนรู้							
9. การเล่นเกมจับคู่คำประสมคำอ่าน	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
ขั้น ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้							
10. การสร้างคำใหม่ด้วยการสรุปความรู้เป็น Mind Map	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
ขั้น การฝึกปฏิบัติ							
11. การนำคำมาแต่งประโยค	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง
ขั้น ประยุกต์ใช้ความรู้							
12. การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดเพื่อจัดแสดงผลงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	สอดคล้อง

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการสอนอ่านสะกดคำแจกลูก (n=43)

ขั้น	กิจกรรมการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ขั้น 1	ทบทวนความรู้เดิม			
	1. การเล่นเกม	2.73	0.50	ระดับมาก
	2. การร้องเพลง	2.82	0.45	ระดับมาก
	3. การทายปริศนาคำทาย	2.70	0.63	ระดับมาก
	4. การอ่านคำคล้องจอง	2.80	0.46	ระดับมาก
	รวม	2.76	0.27	ระดับมาก
ขั้น 2	แสวงหาความรู้ใหม่			
	5. การอ่านบัตรภาพ	2.75	0.53	ระดับมาก
	6. การอ่านคำ	2.77	0.42	ระดับมาก
	รวม	2.76	0.31	ระดับมาก
ขั้น 3	ขั้นเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม			
	7. การอ่านแถบประโยค	2.73	0.45	ระดับมาก
	8. การอ่านสะกดคำแจกลูก	2.89	0.32	ระดับมาก
	รวม	2.81	0.27	ระดับมาก
ขั้น 4	ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้			
	9. การเล่นเกมจับคู่คำประสมคำอ่าน	2.64	0.65	ระดับมาก
ขั้น 5	ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้			
	10. การสร้างคำใหม่ด้วยการสรุป			
	เป็น Maid Map	2.18	0.58	ระดับปานกลาง
ขั้น 6	ขั้นฝึกปฏิบัติ			
	11. การนำคำมาแต่งประโยค	2.02	0.63	ระดับปานกลาง
ขั้น 7	ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้			
	12. การคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุด			
	ของตนเองจัดแสดงผลงาน	2.86	0.41	ระดับมาก
	ภาพรวมทั้งฉบับ	2.58	0.19	ระดับมาก

ตาราง 34 รายงานผลการทดสอบหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง (สาระการอ่าน)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ปีการศึกษา 2554	ปีการศึกษา 2555	หมายเหตุ
1	ใบโบกใบบัวและกุฬา	82.76	82.99	
2	เพื่อนกัน	82.95	82.89	
3	ตามหา	82.95	82.96	
4	ไปโรงเรียน	82.98	82.98	
5	โรงเรียนลูกช้าง	82.85	82.88	
6	เพื่อนรักเพื่อนเล่น	82.78	82.95	
7	พูดไพเราะ	81.85	82.45	
8	เกือบไป	83.91	83.91	
9	เพื่อนรู้ใจ	82.65	83.85	
10	วันสงกรานต์	82.86	83.15	
	รวม	828.54	831.01	
	สรุป	82.85	83.10	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสมใจ พรหมแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	28 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2502
สถานที่เกิด	ตำบลคลองแดน อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	426/20 ถนนรามศวร์ ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง 93000 โทร: 08-1990-8033 Mail: auem98@gmail.com
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.3) โรงเรียนสตรีทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2536	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) วิชาเอกประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา